

Treball de Fi de Grau

Títol

ELS HOSTES. Ideació i preproducció d'una TVMovie

Autoria

Gemma Claramunt Ribas

Professorat tutor

Miguel Ángel Martín

Grau

Comunicació Audiovisual

Tipus de TFG

Projecte

Data

01/06/21

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català: ELS HOSTES. Ideació i preproducció d'una TVMovie

Castellà: LOS HUÉSPEDES. Ideación y preproducción de una TVMovie

Anglès: GUESTS. Ideation and pre-production of a TVMovie

Autoria: Gemma Claramunt Ribas

Professorat tutor: Miguel Ángel Martín

Curs: 4t

Grau: Comunicació Audiovisual

Paraules clau (mínim 3)

Català: Guerra Civil Espanyola. Feminisme. Republicans. Italians. 1939

Castellà: Guerra Civil Española. Feminismo. Republicanos. Italianos. 1939

Anglès: Spanish Civil War. Feminism. Republicans. Italians. 1939

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català: Explicació de la ideació i la fase de preproducció d'una TVMovie històrica. Es construeix un projecte que relata la història d'una família de pagesos, liderada per una dona, durant la retirada republicana. El treball es basa en la construcció del guió, el disseny de personatges, vestuari, l'escenografia i l'equip.

Castellà: Explicación de la ideación y fase de preproducción de una TVMovie histórica. Se construye un proyecto que relata la historia de una familia de campesinos, liderada por una mujer, durante la retirada republicana. El trabajo se basa en la construcción del guion, diseño de personajes, vestuario, escenografía y equipo.

Anglès: Explanation of the ideation and pre-production phase of a historical TVMovie. A project is built to tell the story of a peasant family, led by a woman, during the republican retreat. The work is based on the construction of the script, character design, costumes, scenery and equipment.

ELS HOSTES

Ideació i preproducció d'una TVMovie

GEMMA CLARAMUNT RIBAS

NIU: 1456893

FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA COMUNICACIÓ

TUTOR: MIGUEL ÁNGEL MARTÍN

PART I: IDEA I FASE DE PREPROCUCCIÓ GUIONÍSTICA

1. IDEA I REFERENTS	6
1.1 IDEA ORIGINAL	6
1.2 DOCUMENTACIÓ	7
1.3 CARME FIGUERES. VALENTIA I GUERRA	13
1.4 REFERÈNCIES CINEMATOGRAFÍQUES	13
2. LOGLINE	18
3. SINOPSIS	19
4. PLANIFICACIÓ ARGUMENTAL	19
5. ARGUMENT	19
6. TRACTAMENT	21

PART II: ELS HOSTES. L'UNIVERS

1. DRAMATIS PERSONAE	39
1.1 PERSONATGES PRINCIPALS	39
1.2 PERSONATGES SECUNDARIS	44
2. DISSENY DE VESTUARI	50
2.1 REFERÈNCIES	50
2.2 PROPOSTA	61
3. DISSENY ESCENOGRAFIA	64
3.1 LOCALITZACIONS	64
3.2 UTILLERIA	80

PART II: ELS HOSTES. L'UNIVERS

1. ESCALETA	86
2. GUIÓ	94

PART IV: PROPOSTA PLANIFICACIÓ

1. SUBVENCIONS	158
2. PLANIFICACIÓ	160
2.1 PLA DE PRODUCCIÓ	160
2.2 PLA DE RODATGE	160
3. PROPOSTA EQUIP	162
3.1 CARTA ACTOR/ACTRIU	163

CONCLUSIONS	166
--------------------	-----

BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	168
---------------------------------	-----

YO HE OÍDO LOS GRITOS
DE PARTIDAS SIN REGRESO
Y LOS LLANTOS APAGADOS
DE LA ANGUSTIA EN EL SILENCIO
DE LOS HOMBRES Y MUJERES
QUE LAS GUERRAS SORPRENDIERON
Y QUE SOLAS EN SUS CASAS
CON EL MIEDO COMBATIERON.

!QUÉ VALIENTES SON LOS HOMBRES
QUE INVENTAN TERRIBLES GUERRAS
Y CON SÓRDIDA ESTRATEGIA
SE ZAFAN DE ESTAR EN ELLAS!
Y ANTE UNA MESA SENTADOS
CON MIL MAPAS DIFERENTES
ORDENAN LA DESTRUCCIÓN
DE MILLONES DE INOCENTES.

FRAGMENT DE *MIS RECUERDOS DE LA GUERRA*
MARGARITA ALEJANDRO BELLO, 1981

PART I : IDEA I FASE DE PREPRODUCCIÓ GUIONÍSTIC**1. IDEA I REFERENTS****1.1 IDEA ORIGINAL**

La idea d'aquest projecte neix arran de les vivències de la família de l'autora durant el final de la Guerra Civil. L'autora, Gemma Claramunt, coneix la història gràcies als seus avis. Des de petita ha tingut consciència del que va viure la família durant la retirada republicana, però no és fins a mitjans dels estudis universitaris que veu que pot ser una història atractiva per portar-la a la pantalla.

La família Claramunt i la Guerra Civil

La família Claramunt vivia en una casa de pagès, Can Figueras, a Santa Margarida de Montbui, un petit poble situat al costat d'Igualada, la capital de l'Anoia. La casa estava situada al final del poble, al costat d'un pont sobre un torrent. La família explica que, durant la guerra, la localització de la casa despertava l'interès dels soldats i generals que buscaven allotjament per descansar i recuperar forces, ja que era la casa que estava més a prop d'Igualada i, a l'hora, del poble. Això permetia que els soldats estiguessin informats de les coses que passaven al poble i, a l'hora, estaven al costat de la carretera que comunicava amb la ciutat per si havien de fugir o retirar-se davant l'avanç de les tropes franquistes.

Durant la guerra van passar per Can Figueras tant soldats del bàndol republicà com del bàndol nacional. Un dels generals que va estar-hi va ser el que encapçalava el V Cos de l'Exèrcit Popular, Enrique Líster. La família explica que va arribar amb uns quants soldats, però que van estar-hi molt poc. Només volien recuperar forces i marxar cap a Igualada. De fet, no van ni arribar a passar la nit, a causa de l'amenaça de la possible arribada de l'exèrcit enemic.

Durant la retirada, els republicans seguien un *modus operandi*. A mesura que anaven passant pels pobles i ciutats decidien volar els ponts amb dinamita per tal de dificultar l'avanç de les tropes franquistes. Quan Líster i els seus homes van marxar de Santa

Margarida de Montbui van decidir volar el pont que hi havia al costat de la casa de la família Claramunt, però si el pont s'esfondrava la casa també. Les dones de la casa, veient que es quedarien sense casa i que el pare de família, el besavi de l'autora, estava amagat dins, van suplicar als soldats que no volessin el pont. La família explica que un soldat va encendre la metxa dels cartutxos de dinamita, però que abans de fugir, davant la desesperació de les dones, amb un moviment ràpid, va tibar la metxa, salvant d'aquesta manera el pont, la casa i la família.

Després dels republicans, van arribar els nacionals al poble. En aquest cas eren un grup de soldats italians que, com a forma de suport a Francisco Franco, havien estat enviats per Benito Mussolini. La família explica que al pati de Can Figueras van instal·lar la cuina. A diferència dels republicans, aquests van estar més dies, uns nou o deu. Els soldats dinaven al pati i dormien en corrals o pallers, però el general i el seu criat dinaven i dormien amb la família, dins la casa. Durant la guerra, el pare de la família vivia amagat al corral i sortia a veure la família quan creia que no hi havia perill. Una nit, que no havia escoltat molt de rebombori, va sortir de l'amagatall i es va trobar al general italià sopant a la taula. La família explica que el general li va perdonar la vida perquè la seva dona havia estat molt amable i els havia donat tot allò que havien necessitat. La família Claramunt és una família de pagesos. Tenien blat, un hort i animals. Produïen tot allò que necessitaven i, per sort, durant la guerra i part de la postguerra no van passar fam. Fet que va provocar que es pogués acostumar als generals i soldats que ocupaven, durant una o més nits, la casa.

L'autora ha volgut ser el més fidel possible a la història original, creant, d'aquesta manera, el projecte que es planteja en aquest treball. Tot i això, ha inclòs i modificat alguna informació per tal de fer més atractiu el producte audiovisual.

1.2 DOCUMENTACIÓ

Per a l'elaboració de la història, l'autora ha cregut pertinent informar-se i documentar-se sobre el conflicte bèl·lic. Amb l'objectiu de crear un món fidel a la realitat del moment,

l'autora ha consultat diferents llibres, documentals i webs. Gràcies a aquestes consultes, ha pogut conèixer el panorama militar, polític i social en l'àmbit català, però sobretot en l'àmbit territorial, referent al poble de Santa Margarida de Montbui i a la comarca de l'Anoia. La recerca s'ha basat en les dates compreses entre el 18 i el 23 de gener de l'any 1939, dies en els quals es va efectuar la retirada republicana i els soldats italians van arribar als pobles anoiencs.

Un repàs per la història

Durant l'hivern del 1938, Catalunya queda aïllada de la resta del territori republicà. Entre els mesos de juliol i novembre de 1938 ha tingut lloc la Batalla de l'Ebre, un dels episodis més importants de la Guerra Civil Espanyola. Després d'aquesta batalla l'Exèrcit republicà queda molt malmès. Des que els nacionals han arribat a la línia del mar del Mediterrani, el territori republicà s'ha dividit, fet que ha provocat que hi hagi problemes de comunicació, provocant que gran part del govern quedi aïllat a Barcelona i perdi contacte amb el centre mandatari de la república. El suport internacional deixa de ser efectiu. La Unió Soviètica, en veure que la guerra està quasi perduda, es desentén de tota ajuda. Els soldats republicans cada cop estan més cansats, sense efectius armamentistes i humans i amb falta de motivació i estímuls. A més a més, l'actuació del govern no ajuda a fer que aquest sentiment canviï (Thomas, 1979).

A diferència de les tropes republicanes, l'exèrcit de Franco rep el suport de les dictadures feixistes europees i es planeja una ofensiva per ocupar Catalunya. L'exèrcit insurrecte s'organitza en sis grans cossos i, davant dels set cossos que defensen la República¹, les tropes es comencen a obrir pas cap a Barcelona el 23 de desembre de 1938 (Thomas, 1979)

---

¹ La defensa de la República estava organitzada en dos grans exèrcits. Per una banda, l'Exèrcit de l'Ebre, format pel XII Cos d'Exèrcit dirigit pel tinent coronel Etelvino Vega; el V Cos d'Exèrcit, liderat pel tinent coronel Enrique Líster; el XV Cos d'Exèrcit, encapçalat pel tinent coronel Manuel Tagüeña i el XXIV Cos d'Exèrcit, comandat pel tinent coronel de carabiners Mariano Buxó. Per altra banda, hi havia l'Exèrcit de l'Est, format pel X Cos d'Exèrcit dirigit pel tinent coronel Gregorio Jover, el XI Cos d'Exèrcit liderat pel tinent coronel Francisco Galán i el XVIII Cos d'Exèrcit comandat pel tinent coronel José del Barrio. (Thomas, 1979)

Il·lustració 1: Mapa guerra civil. Autor: BatlleP, E.

Pel que fa a la formació dels exèrcits, destacar, per la part franquista, el Corpo di Truppe Volontarie (CTV) i, per la republicana, el V Cos d'Exèrcit. Tal com es pot veure en la il·lustració anterior, aquestes són les tropes que van passar per la comarca de l'Anoia, lloc on se situa la trama del projecte que es planteja en aquest treball.

Comandat pel general Gastone Gambara, el CTV és el cos de l'Exèrcit Nacional format per soldats italians enviats per Benito Mussolini com a forma de suport a Francisco Franco. El CTV està format per la divisió Littorio, encapçalada per Gervasio Bitossi; les Frecce Nere, per Francesco La Ferla; les Frecce Azzurre, per Valentino Babini i les Frecce Verde, per Emilio Batisti (Codex, 1966). L'objectiu d'aquest cos d'exèrcit és obrir pas a la resta de l'exèrcit franquista cap a Barcelona. Els italians disposen d'un gran equipament militar provinent de l'exèrcit italià, tant en efectius humans com materials, així com d'alguns elements que altres cossos no tenen, com és el cas de mascaretes antigàs (Tivissaramfilms, 2019).

El V Cos d'Exèrcit, dins de l'Exèrcit Republicà, està encapçalat pel tinent coronel Enrique Líster. Aquest i els soldats que lidera tenen l'obligació de frenar i crear una contraofensiva contra els soldats italians. Al principi, es vol crear una línia de front forta i que bloquegi l'avenç, però davant els imponents recursos de l'exèrcit franquista, les accions republicanes es redueixen a petits contraatacs ràpids (Codex, 1966), com el que va tenir lloc a Santa Coloma de Queralt a principis del gener del 1939 (Tivissaramfilms, 2019). Els soldats republicans opten per instaurar un *modus operandi* a mesura que es van retirant cap a Barcelona i, més tard, cap a França.

La táctica empleada por el 5º Cuerpo fue la de organización de centros de resistencia, golpeando al enemigo con contraataques rápidos y destruir al máximo las vías de comunicación, para hacer lo más lento posible su avance. Eso es lo que hicimos en la dirección defendida por el 5º Cuerpo: Borjas Blancas-Santa Coloma de Queralt-Martorell-Terrassa-Sabadell-Granollers-Santa Coloma de Farnés-Gerona-Figueras-Espolla-Frontera francesa.

Enrique Líster, Nuestra Guerra

Santa Margarida de Montbui i Igualada. El pas cap a Barcelona

Il·lustració 2: Mapa adaptat de Santa Margarida de Montbui i voltants. Autora: Gemma Claramunt. Nota: Es poden veure el poble de Santa Coloma de Queralt, Santa Margarita de Montbui, la ciutat d'Igualada i la separació física que hi ha entre aquestes poblacions.

Santa Margarida de Montbui és un petit poble situat a cinc quilòmetres d'Igualada, la capital de la comarca de l'Anoia. Les tropes republicanes van passar pel poble entre el 18 i el 21 de gener. Se sap que van ser aquestes dates perquè el dia 18 va tenir lloc un enfrontament entre republicans i nacionals a Santa Coloma de Queralt (Tivissaramfilms, 2019) i el dia 21 es van veure soldats republicans a Igualada.

Durant tot el dia 21 de gener, un espès silenci planava damunt la ciutat. Les portes de les cases i establiments comercials estaven tancades i barrades, particularment les que donaven a la carretera general. Eren comptades les persones que es podien veure pel carrer. Només hi passaven grups dispersos de soldats de la columna Líster en retirada.

Antoni Jorba i Soler, Agonia d'una ciutat.

A Santa Margarida de Montbui els soldats republicans van deixar la seva empremta. El poble està delimitat per dos ponts. Un situat a la part de la carretera que arriba a Santa Maria de Miralles i l'altre que arriba a la capital de comarca. Els veïns expliquen que, durant la retirada, els soldats van volar el pont de la part alta del poble, seguint d'aquesta manera, el seu *modus operandi*. De l'altre pont, el que comunica amb Igualada, no se'n sap res (Bougleux, 2012). La volada del pont i, per tant, la incomunicació per carretera amb el poble, va obligar al CTV a entrar pel bosc. Amb una gran quantitat d'efectius, tant humà com de maquinària de guerra, van arribar al centre de la població sense cap oposició (Bougleux, 2012). Poc després, el general Gambara entrava a la ciutat d'Igualada i dirigia l'ocupació de la ciutat i les estratègies a dur a terme en les poblacions properes (Istituto Luce, 2020).

Il·lustració 3: General Gambara a Igualada (Istituto Luce, 2020). Nota: el general va dirigir l'ocupació des del cotxe, ja que, a causa d'una ferida, no podia caminar

La família Figueras

L'autora ha volgut indagar en la recerca de documentació amb l'objectiu de trobar algun fet que provés que tant el general Enrique Líster com el general Gastone Gamabara van passar per casa de la seva família. La recerca ha estat fructífera i s'ha trobat una referència en un llibre titulat *Diario de la caída de Cataluña* de Josep Pernau.

En la guerra todo se aprovecha. Un tanque abandonado es un arma válida para el enemigo. Esta mañana, Tagüeña tiene su cuartel general en el vértice de Sant Pere Martir. Esta misma noche, allí quedará instalado el enemigo. Como ocurrió hace tres días, en las cercanías de Igualada, en can Figueras, donde el cuartel general de Líster sirvió como cuartel general de los italianos. (p.198)

Per tant, i per finalitzar aquest apartat del treball, la investigació i documentació que ha dut a terme l'autora corroboren parts de la història que explica la família Claramunt com la intenció de volar el pont situat al costat de la casa, que tant Líster com Gambara van estar a Can Figueras i que aquesta va servir de caserna per als dos bàndols de la guerra.

1.3 CARME FIGUERES. VALENTIA I GUERRA

En primer lloc, abans de començar l'explicació i el plantejament de la proposta audiovisual, l'autora creu convenient esmentar que l'objectiu principal d'aquest projecte és crear un producte audiovisual en el qual l'eix principal sigui la representació de la figura femenina durant el temps de la Guerra Civil. L'autora té la creença que hi ha una manca de referents protagonistes femenines en conflictes bèl·lics dins del món de l'audiovisual.

Existeixen un gran nombre de films i curtmetratges històrics referents al conflicte bèl·lic espanyol, però molt pocs d'ells tenen com a protagonista principal una dona. Si haguéssim d'esmentar els films en què es tracta la Guerra Civil des dels ulls d'una dona parlariem de *Libertarias* de Vicente Aranda, *El viaje de Carol* de Imanol Uribe, tot i que aquesta es planteja des d'una visió infantil, o la recentment estrenada *Frederica Montseny, la dona que parla* de Laura Mañá. Tot i això, aquests films expliquen la història des d'una visió clarament ideològica. Pot ser, dins del que cap, *Las 13 rosas* de Emilio Martínez Lázaro seria una pel·lícula que mostra el conflicte bèl·lic des d'una visió més humana, tot i que des d'un primer moment es deixa clar que les protagonistes són republicanes.

L'objectiu de l'autora és crear un univers costumista en el qual qualsevol persona es pugui sentir identificada, on rau l'amor i la família per sobre de les ideologies i posant en el punt de mira el sacrifici que fa la protagonista com a dona, mare, filla i esposa.

1.4 REFERÈNCIES CINEMATogrÀFIQUES

Per a l'elaboració d'aquest projecte, l'autora ha pres com a referència diferents productes audiovisuals relacionats amb el conflicte bèl·lic espanyol i la Segona Guerra Mundial, ja que, en les referents al conflicte europeu, l'acció està situada en un espai temporal pròxim a la Guerra Civil. Aquestes referències s'han utilitzat com a base per a la creació del disseny de vestuari, el disseny d'espais i l'atrezzo.

A continuació es pot veure una llista dels films utilitzats com a referència:

 <p>LA LLUM D'ELNA Noémie Schmidt Nausicaa Bonnín</p>	<p>LA LLUM D'ELNA</p>
Any	2017
Directora	Sílvia Quer
Resum	<p>Any 1942. Elisabeth Eidenbenz lluita per salvar la maternitat d'Elna. Situada a la Catalunya Nord, va ser un edifici destinat a acollir dones, mares i fills refugiats de la Guerra Civil Espanyola que havien estat destinats als camps del sud de França.</p>
 <p>INCERTA GLÒRIA</p>	<p>INCERTA GLÒRIA</p>
Any	2017

Directora	Agustí Villaronga
Resum	Any 1937. En Lluís, un jove oficial republicà, és destinat a un poble petit d'Aragó. Durant la creació d'una fortificació, coneix i estableix una amistat amb una dona un pèl misteriosa que provocarà que es replantegi diferents coses, com l'amor cap a la seva dona que comparteix amb el seu millor amic.

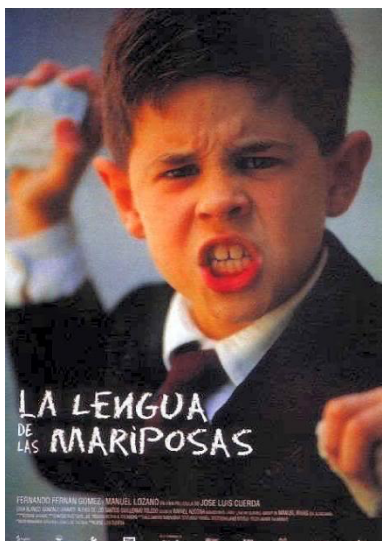
LA TRINCHERA INFINITA

Any	2019
Directora	Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga
Resum	L' Higinio i la Rosa són un matrimoni amb ideologia republicana que viuen el final de la guerra amb por. Davant la possible captura del marit, aquest decideix amagar-se dins de casa. Mentre la Rosa dóna la cara i intenta protegir-lo dels veïns que el puguin delatar, l'Higinio passa més de trenta anys amagat a casa.

EBRE, DEL BRESSOL A LA BATALLA

Any	2015
Directora	Román Parrado
Resum	Any 1938. Quatre joves republicans: Pere Puig, Valentí Godall, Fermí Quintana i Jaume Comelles, es veuen obligats a deixar la seva vida i la seva llar per combatre a la Batalla de l'Ebre. El contacte amb la guerra provocarà que deixin la innocència enrere i vegin la vida i la guerra d'una altra manera.

LA LENGUA DE LAS MARIPOSAS

Any	1999
Directora	José Luis Cuerda
Resum	Any 1936. Moncho, un nen d'una localització gallega, comença a anar a l'escola. Allà té contacte amb l'escola republicana basada en la literatura, les ciències i el coneixement. L'amenaça de la dictadura franquista i l'ocupació del poble provoca que el mestre sigui detingut com a enemic del règim. Fet que provoca que en Moncho el vegi amb uns altres ulls i s'allunyi d'aquesta figura escolar.

PA NEGRE

Any	2010
Directora	Agustí Villaronga
Resum	L'Andreu, el fill d'un matrimoni republicà, es veu immers en un episodi de creixement emocional i de consciència moral quan el seu pare és acusat d'un assassinat. Davant aquest fet, l'Andreu intentarà buscar el veritable culpable del crim.

SUITE FRANÇAISE

Any	2014
Directora	Saul Dibb
Resum	<p>Any 1940. Lucile Angellier, viu amb la seva sogra en una casa d'un petit poble francès. Es veuen obligades a acollir un oficial nazi, ja que ha arribat un regiment al poble i l'ha ocupat. Al principi, tant la sogra com la Lucile ignoren al general, però a mesura que van passant els dies els dos joves creen un vincle fort que acabarà en una història d'amor fugaç.</p>

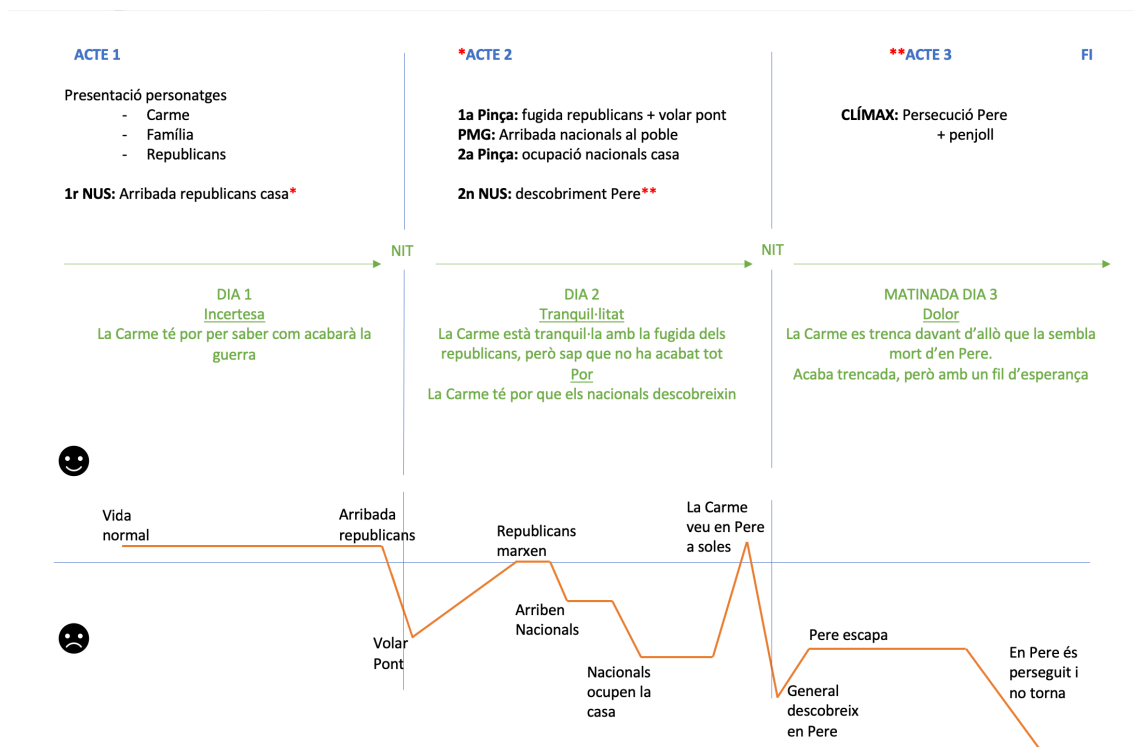
2. LOGLINE

Una dona protegeix a la seva família davant la retirada republicana i l'ocupació feixista a principis del 1939. Només hi ha una cosa que pugui guanyar la guerra: l'amor.

3. SINOPSIS

Carme Figueres, una jove pagesa, es veu obligada a acollir a casa seva un grup de soldats i un general republicà i, més tard, un general feixista italià. Posant l'amor i la protecció de la seva família per davant de tot, haurà d'actuar amb fermesa per no aixecar cap sospita i aconseguir el seu objectiu: que acabi la guerra i que tots els membres de la seva família segueixin amb vida.

4. PLANIFICACIÓ ARGUMENTAL

5. ARGUMENT

ACTE 1

Gener del 1939, Santa Margarida de Montbui, Catalunya Central.

La Carme Figueres torna a casa de rentar la roba al safareig disposada a fer el dinar. Abans d'arribar a casa, quan està travessant el pont que hi ha al costat, la Maria, la seva mare, va corrents cap a ella i l'informa que acaba d'arribar a casa un general republicà amb els seus homes. Aquests han vist oportú passar la nit a casa la Carme, ja que per la seva posició, propera a la carretera, és idònia per efectuar una fugida ràpida en cas d'un atac enemic. La Carme sap que no pot oposar-s'hi així que accepta, protegint d'aquesta manera la seva mare, la seva germana petita, Isabel, i el seu fill, en Josep.

ACTE 2

En Josep, el fill de la Carme, juga amb els seus amics al bosc. Entre els arbres veuen un soldat amagat que els fa fora parlant italià. Quan arriba a casa, en Josep explica a la seva mare que ha vist un soldat. Els republicans, en escoltar-ho, s'adonen que els feixistes estan a punt d'entrar al poble i comencen el seu pla de fugida. Agafen tot allò que es pugui cremar i que sigui fàcil de treure de la casa: tauletes de nit, cadires de fusta, feixos de palla... i els col·loquen al mig del pont que hi ha al costat de la casa. Mentre la família, perplexa, veu com actuen els soldats, la Carme s'escapa cap al corral. Dins hi ha amagat el seu marit, en Pere. La Carme li diu que ha de fugir. Quan aquest es disposa a marxar, el matrimoni veu que el pont està en flames. El general i els altres homes són carretera avall i el soldat que ha quedat està a punt de dinamitar el pont. La Carme i en Pere surten de casa per apagar el foc. Quan el soldat els veu, amaga l'encenedor i marxa. Salvant el pont i la família. Després de l'ensurt en Pere es torna a amagar.

L'endemà arriben els soldats feixistes al poble. Per ser la casa més a prop de la capital, el general i el seu criat s'instal·len a casa la Carme. Tenen previst quedar-se uns dies. Arribada la nit, la Carme s'adona que en Pere no ha menjat res en tot el dia. L'arribada dels soldats ha provocat que no pogués dur-li menjar d'amagades. Surt del llit, agafa una mica de menjar i entra l'amagatall d'en Pere, però aquest no hi és. Preocupada torna enrere. Algú la sorprèn. És en Pere. Estava amagat a una altra part de la casa. Els dos passen una estona junts.

ACTE 3

Quan la Carme torna cap al llit la sorprèn el general. Aquest sap què està passant i ordena que en Pere s'entregui. Així ho fa ell. La Maria ho ha escoltat tot des de l'habitació i apareix a la sala sorprenent al general. En Pere aprofita aquest moment de distracció per escapar-se per la porta del darrere de la casa. El general, coix, no pot córrer darrere seu, així que avisa al seu criat perquè ho faci. Aquest surt perseguint en Pere. La Isabel i en Josep surten de les seves habitacions. Se sent un tret. El generalriu. La Carme està plena de ràbia, però es conté perquè sap que el general pot prendre represàlies contra la seva família. El criat torna del camp. El general el felicita mentre marxa cap a l'habitació. El soldat dona un senyal a la Carme que evidencia que el seu marit no ha mort i continua viu.

6. TRACTAMENT

“L'amor mou fronteres. La guerra en construeix”

La Carme Figueres baixa les escales que hi ha del rebost a la sala de casa seva. És una jove de cabell castany, llarg i ondulat. Les seves cames es deixen entreveure sota les faldilles negres, a mesura que va baixant les escales fent saltirons. Porta un farcell a les mans que deixa sobre la taula de la sala. El seu fill, en Josep, se la mira des de la taula mentre menja unes torrades. Obre el farcell amb molta cura i veu que, entre la tela de quadres blaus i vermells, no hi ha res. Pensatiu, mira les escales del rebost. Què haurà anat a fer allà la seva mare?

La Carme surt de la cuina amb un gibrell de ferro amb roba i una pastilla de sabó i se'l recolza a un cantó de la cintura. Passa per davant la taula, diu adéu a en Josep fent-li un petó tendre al cap i surt de casa. La Carme travessa la petita esplanada de davant la casa i comença el seu trajecte fins al poble, travessant el pont de pedra. Davant seu s'aixeca Santa Margarida de Montbui, un poble petit i modest, coronat pel campanar. Tot i que

durant els últims anys ningú l'ha trepitjat. Els rajos tímids de sol d'un matí de gener acompanyen la jove. Santa Margarida de Montbui està envoltat de camps; la gran majoria de persones que hi viuen són o bé pagesos o carboners. Les famílies viuen per la natura i de tot allò que aquesta els hi dona. Tot i això, des de l'inici de la Guerra Civil les coses han canviat una mica. Fa pocs dies, quan es donava la benvinguda a l'any 1939, es va saber que les tropes franquistes estaven arribant a la zona central del territori català, direcció Barcelona. La Carme sap que en qualsevol moment poden canviar les coses, però, com la majoria de gent del poble, desitja que aquest malson acabi i pugui respirar, tranquil·la.

La Plaça Major està plena de nens i nenes jugant. Al voltant de la canalla, en bancs de pedra, només s'hi veuen dones assegudes, algunes d'elles tenen al costat dels peus un gibrell semblant al que porta la Carme, amb roba mullada acabada de rentar. La vida sembla tranquil·la. Les dones de la plaça veuen passar la Carme, però no la saluden i continuen parlant com si no passés res. La plaça està envoltada per cases adossades, algunes més grans que altres, que, juntes, formen un quadrat. Un carrer travessa la plaça i enllaça la part baixa del poble amb la part alta. En un cantó hi ha l'església, convertida en el sindicat agrícola del poble des d'inicis de la II República. A la façana hi ha un cartell pintat de color blau amb lletres vermelles que ho indica clarament. Un cordill travessa la plaça de punta a punta, amb una pancarta penjada al mig. Sota el títol de "desertors", hi ha escrits uns quants noms de diferents homes.

La Carme renta la roba al safareig municipal. Els safaretjos estan situats a la part alta del poble. N'hi ha tres. Les veïnes sempre s'hi troben a la mateixa hora, a mig matí, però la Carme hi va més tard per estar sola. Des de mitjans de la guerra que no interactua molt amb les altres dones. A casa seva tenen el que els cal per sobreviure. A més a més, el fet que visqui una mica allunyada del poble agreuja la situació. Només mira pels seus, pel que pugui passar. Últimament, es respira un aire tens. No es diu, però tothom sap que la República té els dies comptats. L'aigua del safareig està freda, fet que provoca que les mans de la Carme, fortes de treballar, es vagin envermellint. Però ella quasi ni ho nota. Frega amb consistència les camises i faldilles de colors apagats. Al seu ritme, el penjoll

d'or que porta al coll va submergint-se i sortint de l'aigua i li va picant al pit. És l'únic objecte de valor que té. Mentre renta la roba, pensa. Es pren aquesta estona del dia per rumiar sobre tot el que està passant al seu voltant i el fet que estigui sola acaba provocant que, per un moment, desaparegui de l'espai i el temps en què es troba. Per ella la guerra ja ha durat massa i pensa que, en qualsevol moment, les coses poden canviar. Té por del que vindrà, però té més ganes que aquesta guerra que va tibant a poc a poc la pell de les dones i els homes, acabi.

La Carme torna a casa. Va caminant pel camí que arriba al pont del final del poble. Porta el gibrell de ferro ple de roba mullada repenjat a la cintura. És gran i sembla que pesi, però ella porta un posat tranquil. Continua pensativa. És més important allò que li passa pel cap que el que porta entre les mans. Va caminant deixant el poble enrere. Quan està pel mig del pont, veu com la seva mare, la Maria, surt de casa i va cap a ella. La Maria té el cabell canós i llarg i sempre el porta recollit amb un monyo fet amb molta traça. És d'estatura baixa, però robusta. Sempre porta el davantal posat perquè es passa el dia donant menjar als animals i pastant farina i llevat per fer pa. Arriba esbufegant. La Carme al principi s'espanta una mica. La mare està nerviosa. La Carme intenta tranquil·litzar-la. La dona, mentre intenta agafar aire, explica que un grup de soldats ha arribat a casa. Fa poc que han arribat. Continua dient que ha decidit sortir-la a buscar perquè han demanat parlar amb el responsable de la casa. La Carme li pregunta pel seu fill i la mare respon dient-li que s'ha quedat a casa amb la Isabel, la petita de la família Figueres. La Carme intenta no posar-se nerviosa. Sap que seria pitjor que la seva mare la veiés així. Adopta un posat tranquil i, deixant la mare unes passes enrere, es dirigeix fins a la casa.

Dins la casa, deixa el gibrell amb roba al costat de la llar de foc. Entra amb el cap ben alt, intentant imposar tranquil·litat davant la situació. El primer que veu és el seu fill, arrapat a les faldilles de la Isabel. El nen vol anar amb la mare, però ella li fa un senyal a la seva germana petita perquè se l'emporti fora de l'habitació. La Isabel s'assembla molt a la Carme. Té el cabell castany, un pèl més clar i curt, però ondulat. Fa poc que ha fet divuit anys i, encara que a vegades sembli una nena, les corbes del seu cos indiquen que ja és tota una dona. Tot i això, encara és molt innocent. Sap perfectament què està passant al

país, però conserva la brillantor i la felicitat d'un infant, fet que ajuda que en Josep no se senti tant sol i incomprès. Els dos s'ajuden mútuament per salvar-se de mirar a la cara la guerra que estan vivint.

Assegut al banc del costat de la taula, un home uniformat, d'uns trenta anys, es queda mirant a la Carme. Ella no pot apreciar bé la seva constitució. No veu si és alt o d'estatura mitjana. Percep que és un home fort i robust, ja que la jaqueta que porta se li arrapa bastant al cos. Sobre la taula hi ha una gorra. És un general. Es treu un paquet de tabac i el deixa sobre la taula. Al seu costat, drets, hi ha tres joves soldats. Els tres porten un jersey marró fosc, pantalons color caqui, i la jaqueta verda descordada. Dos d'ells estan repenjats a la paret. Semblen cansats. La Carme observa que el tercer, el que està dret, porta un tros de tela, bruta i de color marronós, lligada a l'avantbraç. Suposa que deu estar ferit.

La Carme observa els militars. Continua pensant que s'ha de mostrar el menys vulnerable possible. Es planta davant el general, enretira la cadira de davant la taula de fusta. La mà li tremola una mica, però el general no veu res. Amb decisió s'asseu. El general amb to de burla, somriu. Agafa una de les cigarretes del paquet i l'encén. Amb un accent gallec i una veu greu explica que són un batalló que forma part del V cos de l'Exèrcit Popular i que fa uns dies que intenten parar l'avançament enemic per les muntanyes dels voltants. Explica que necessiten recuperar forces, menjar i descansar unes hores per continuar la marxa fins a la capital de la comarca, Igualada. La Carme no diu res, però l'escolta amb atenció. Explica que l'últim enfrontament amb els italians, a les Borges Blanques, va ferir alguns dels seus homes, assenyalant el soldat que porta un embenat al braç. Diu que la casa és la idònia, per la seva posició, per si haguessin de marxar ràpidament en cas que l'enemic els sorprengués. La Carme es toca el penjoll que porta al coll. El cap li va a mil per hora, però no vol mostrar cap indicatiu de temor o debilitat. En el fons sap que no té res a fer. Si s'hi nega pot ser que aquell grup de soldats actuï amb violència en contra la família. Pot semblar que el general hagi demanat permís a la Carme per quedar-se una nit a casa seva, però més aviat ha estat una imposició camuflada per les paraules que ha utilitzat. La mare de la Carme està dreta, darrere seu. Posa una mà sobre l'espatlla de la seva filla. Li pressiona amb força. Sap que ella tampoc pot dir res i espera que la seva filla

actuï de la millor forma possible. La Carme mira al general, ferma i amb decisió. Es gira cap a la mare i li demana que porti quatre pastanagues i algun nap. La Carme s'aixeca i se'n va cap al costat de la llar de foc, es posa un davantal que hi ha penjat en una de les cadires de davant del foc, agafa una olla i es posa a cuinar. El general mira als soldats i somriu amb to burlesc.

En acabat de dinar el general i dos dels soldats surten al pati del darrere a fumar. El pati de dins la casa és molt petit, però els murs que l'envolten serveixen de refugi pels soldats. La Carme i la Isabel recullen els plats de la taula i els porten a la petita habitació que hi ha al costat de la sala. En aquest espai, allargat, amb finestres que donen al pati, hi ha un taulell gran. Sobre d'aquest hi ha dos gibrells grans de ferro amb aigua. És el que fan servir per rentar els plats. La Carme es disposa a netejar els estris del dinar quan veu que la Isabel, en lloc d'anar cap a l'habitació, es para a parlar amb el soldat ferit que està assegut a la taula. L'habitació on està la Carme està connectada a la sala per un graó, així que aquesta està una mica alçada i pot veure amb claredat el que passa a la sala. El jove és bastant atractiu. És alt, fort i té el cabell castany i rinxolat i els ulls de color verd clar. La Isabel li mira el braç i veu que el tros de drap que porta està brut i tacat de sang. La noia li pregunta què li ha passat. Aquest, molt nerviós, li explica que dos dies enrere una bala havia impactat contra el seu braç i el general, bruscament, l'hi havia extret. Per l'accent que té a l'hora de parlar, sembla de la zona central de Catalunya. La Isabel li pregunta d'on és. El jove explica que és un d'un petit poble que no està molt lluny de la zona i que, aquests dies, pensa molt en la seva família. La Isabel el mira amb tendresa. Ell continua dient que la casa s'assembla molt a la seva, ja que també està envoltada de camps i que té una sensació estranya perquè feia molt temps que no se sentia tan a prop de casa. La Isabel el mira encara amb més tendresa. Li mira la ferida. S'aixeca i va cap a la cuina. Durant la conversa la Carme ha estat rentant els plats i ho ha escoltat tot. La jove agafa una petita farmaciola de sota el taulell. La Carme la mira, desafiant, però la Isabel acota el cap. Torna a la sala i cura al soldat. La Carme s'ho mira de reüll mentre veu que els dos joves es miren i riuen tendrament.

En Josep corre amb els seus amics pels carrers del poble. Juguen a empaitar-se per la Plaça Major. Fa una mica de vent, la pancarta que hi ha al mig de la plaça va movent-se trampejant. Hi ha uns quants veïns asseguts als bancs. Parlen entre ells i ni se n'adonen que els nens corren per la plaça. Els petits van poble amunt. Una de les nenes es cansa a la pujada i en Josep l'espera deixant una mica enrere el grup. Un cop estan els dos junts, comencen a córrer i atrapen el grup.

El poble de Santa Margarida de Montbui és petit. Té quatre carrers comptats i les cases estan adossades l'una amb l'altra. A la part de dalt de tot del poble hi ha una entrada al bosc. Els nens i nenes continuen corrent i, deixant enrere els carrers, passen a córrer entre arbres. Un dels nens va directament cap a la soca d'un pi i, tapant-se els ulls, es posa a contar. Els altres ràpidament corren a amagar-se. En Josep mira la nena a qui ha esperat abans. Ella, còmplice de la mirada li fa que calli amb els dits i, molt a poc a poc, s'amaguen els dos darrere d'un arbre. De fons se sent al seu amic comptar. La nena està darrere en Josep. Li agafa amb força la jaqueta. De cop senten un soroll, com si una branca es trenqués. En Josep mira la seva amiga, poruc que pugui ser el seu amic que els ve a buscar, i, a poc a poc, treu el cap pel costat de l'arbre, direcció on estan els altres. No veu a ningú. Es torna a sentir el soroll. La nena, valenta, li diu al Josep, amb gestos, que no es mogui i molt sigil·losament es gira i comença a caminar cap als arbustos del costat. En Josep la segueix. Amagats darrere els arbustos veuen un home a l'altra banda. És un soldat. Porta uniforme i un fusell a l'esquena. Repenjat a terra amb un dels genolls, mira per uns binocles direcció al poble. L'home també està amagat entre uns arbustos. De fet, podria passar perfectament per un dels jugadors del fet i amagar. En Josep, amb un fil de veu quasi xiuxiuejant, li explica a la seva amiga que a casa seva també n'hi ha. El soldat els ha escoltat i es gira. Va cap a ells. En Josep no està espantat, vol dir-li que els seus amics estan a casa seva. Però el soldat no és republicà com els que hi ha a casa seva, és italià, del bàndol contrari. I amb aquest idioma els fa fora. Els nens es queden una mica parats, perquè no entenen molt bé el que els diu l'home. Aquest, una mica enfadat, va cap a ells i, imposant-se autoritàriament, aixeca el braç apuntant amb la mà cap al final del bosc. Els nens es giren cap a on apunta el soldat, no entenen molt bé el que passa, però veient els gestos que fa decideixen girar cua i tornar amb els seus amics.

La Carme està asseguda a la taula de casa pelant patates i netejant diferents verdures. La seva mare l'ajuda. La Isabel també hi és. Parla amb el soldat. Des de la tarda que han estat parlant, així que la conversa té un toc una mica amistós i les mirades evoquen que passa alguna cosa més que una simple conversa. S'està començant a fer fosc. La Maria pateix perquè en Josep ha sortit fa una estona i encara no ha tornat. La Carme li diu que no es preocupi, que és un noi molt espavilat i just després de tancar la boca en Josep entra per la porta. La mare deixa el ganivet sobre la taula i s'aixeca. Va cap a ell. El nen porta un somriure d'orella a orella, però va tot brut. Porta els genolls plens de sorra. La Carme li pregunta si ha estat al bosc. En Josep diu que no. La Maria, que ho està escoltant tot des de la taula, li torna a preguntar. En Josep intenta no dir res, però se li escapa el riure. La Carme el mira, una mica enfadada, però el nen està tan feliç que no pot dir-li res dolent. Li fa un petó al cap i li diu que vagi a seure a la taula, que li fregarà i netejarà la pols de les cames. La Isabel li pregunta què ha fet. El nen explica que han jugat per la plaça i que després han anat al bosc. La Carme surt de la cuina amb un gibrell amb aigua i un tros de tovallola. Deixa el gibrell sobre la taula. Mentrestant, s'agenolla davant seu, li treu les sabates i els mitjons li intenta fer entendre que no li agrada que vagi al bosc i menys de tarda que es fa fosc més d'hora. En Josep intenta tranquil·litzar la mare. Ella, amb la tovallola molla, li va fregant amb molta cura els genolls per treure-li la pols. Li diu que no hauria passat res perquè un dels amics dels soldats estava al bosc amb ells. En escoltar això la Carme es queda parada i mira a l'àvia. Deixa la tovallola sobre la taula i mira al soldat jove. Aquest ha escoltat el que ha dit el nen i també s'ha quedat una mica de pedra. La Carme, preveient el que pot estar passant, li pregunta al soldat jove que seu a l'altra punta de la taula si hi ha més soldats del batalló per la zona. Ell diu que no, s'aixeca de la taula i va a parlar amb en Josep. Dona la volta a la taula de fusta i s'agenolla al costat del nen, que encara està assegut a la cadira. Li pregunta què els hi ha dit el soldat al bosc. El nen diu que no ho sap, que parlava molt estrany i que no han entès res, però que portava un uniforme verd i un fusell com ells. De cop, silenci. El soldat s'aixeca. Mira la Carme, preocupat, i surt al pati del darrere de la casa on hi ha el general i els altres soldats. La Carme mira en Josep. S'està començant a posar una mica nerviós. La mare es torna a ajupir i continua netejant-li la pols de les cames. El general i la resta de soldats entren a

la sala. El general, amb un posat molt serio, s'acosta al Josep i s'agenolla per estar a la seva alçada. La Carme està al seu costat, encara amb la tovallola molla a les mans. El general li pregunta què és el que ha vist i què els hi ha dit el soldat. En Josep respon, dubtant, perquè a part que no ha entès molt bé el que deia el soldat, no ho recorda molt bé. La Carme l'agafa de la mà i intenta ajudar-lo a recordar. El general s'aixeca. Imposa molt. En Josep, que se'l mira ara des de baix, comença a tenir por. La Carme s'aixeca. En Josep també i es queda agafat al braç de la mare. La mare es mira al general. Aquest no li fa ni cas. Dóna unes quantes ordres gestuals als soldats i aquests es comencen a moure cap a les habitacions. El soldat jove que ha estat tota la tarda parlant amb la Isabel es mira a la petita dels Figueres. El general li ha de cridar l'atenció. A batzegades, comença a caminar cap a les habitacions.

Les dones es queden una mica parades. No saben el que està passant ni el que passarà a continuació. Es miren, però ningú diu res. El general està mirant per la finestra i, encara que estigui d'esquena a les dones, aquestes se senten molt intimidades per la seva presència. Comencen a sentir soroll i rebombori a les habitacions. En Josep s'espanta i s'arrapa amb més força a la mare. Els soldats entren a la sala amb algunes de les taules de nit i alguna cadira de fusta i surten a fora. Les dones els segueixen amb la mirada. La Isabel mira a la Carme, no sap què està passant. La Maria ni les mira, va directe a perseguir els soldats. El general es gira i, anant cap a les dones, els diu que han de sortir de casa. La Carme s'hi nega. Els dos comencen a tenir una conversa, cada cop més violenta. La Maria està fora parlant amb el soldat jove. Els altres dos van entrant i sortint, agafant cadires i mobles petits de fusta que poden treure amb facilitat de la casa. Veient que la família no fa cas. El general veu que el soldat jove està al peu de la porta principal parlant amb l'àvia. No vol més distraccions així que l'obliga a treure a la família fora de casa. Els altres dos estan fora. Mentre tots surten de casa el general va cap a una de les habitacions. La Isabel no para de mirar-se el soldat. Aquest li gira la cara. En realitat no vol actuar d'aquesta manera amb la jove. Amb el cap baix les treu de casa.

Fora, els dos soldats van amuntegant els mobles al mig del pont per fer una espècie de foguera. El jove s'ha quedat just davant de casa amb la família. El general surt de casa amb un feix de dinamita i va directament cap al pont. La Maria intenta anar darrere seu, però el soldat jove li ho impedeix. La Maria li intenta fer entendre al soldat jove que si

volen el pont, la casa també caurà. Tota la família està expectant per saber què faran els soldats. La Carme, molt silenciosament, li fa un gest a la Isabel. Aquesta agafa en Josep a coll. Quan el nen no veu a la Carme, perquè està d'esquena a ella, aprofita i torna a entrar a casa, ja que la porta s'ha quedat oberta. Travessa la sala i es dirigeix a les escales que van cap al rebost. Va de pressa, tot i que intenta no fer soroll. La Carme puja les escales que donen al pis superior. A mitja escala hi ha el rebost. Hi entra. Encara no ha caigut la nit i s'hi veu sense la necessitat de cap llum. En una de les parets hi ha uns feixos de palla. Els aparta i es descobreix un petit forat a la paret. S'ajup i hi entra amb molt de compte. El forat comunica amb el corral on guarden els animals i que està situat davant la casa. El rebost està a una alçada diferent del corral. Per tant, la Carme s'ha de deixar caure un cop passa pel forat. Fa els moviments amb molta traça, senyal que se sap el camí i sap què ha de fer a cada pas. Dins del corral hi ha un galliner, una cort de porcs i un espai on guarden el cavall. El pas comunica amb el galliner. Aquest és petit i comunica amb la resta del corral. La Carme intenta no fer soroll. Tothom sap que les gallines són molt escandaloses quan volen. Per sort, el terra és de sorra i està ple de palla, fet que provoca que les passes no s'escoltin tant. A poc a poc, travessa el galliner i arriba a la cort dels porcs. També és petita. Hi ha dos porcs i tres menjadores. Una d'elles està tapada per uns taulons de fusta i no hi ha cap resta de menjar. La Carme treu els taulons de la menjadora i els deixa a terra. A dins hi ha en Pere, el seu marit. Durant el segon any de la guerra en Pere va fer un forat bastant gran a dins la menjadora per amagar-s'hi. Hi ha l'espai necessari perquè pugui estirar-s'hi una persona. Hi ha un llum d'oli petit, una manta, i una càntir amb una mica d'aigua. Porta amagat quasi un any allà dins. Va decidir renunciar a anar a la guerra per por que no sobrevisqués. A més a més, té una malaltia pulmonar que hagués fet reduir les seves possibilitats de sobreviure. En Pere és una mica més gran que la Carme. Té uns trenta anys. Té els cabells castanys i rinxolats i porta una barba espessa. Vesteix amb una camisa blanca molt bruta i mig estripada i uns pantalons de pana vells. Fa dies que no es canvia de roba. Quan, després d'una llarga estona no ha sentit cap soroll, surt a passejar pel corral. La Carme, amb presses i molt nerviosa, li diu que ha de sortir. En Pere no sap molt bé què està passant. Li diu que ha sentit molt soroll des del migdia i li pregunta a la dona què està passant. Ella només li diu que corre perill i que ha de marxar com més aviat millor. Poques vegades ha vist la Carme tan alterada.

Normalment és una dona que sap contenir les seves emocions i sap com actuar en cada moment. Per aquest motiu decideix no dir res més i fer cas de tot el que li diu la dona. La Carme ajuda en Pere a sortir. Li diu que ha d'intentar no fer soroll i, a pas ràpid, però intentant ser silenciosos, es dirigeixen cap al forat que comunica amb la casa. En Pere a poc a poc surt del corral i entra al rebost. Després ajuda la Carme a pujar. Li estén el braç i aquesta puja amb més facilitat que de normal. Sense fer soroll i molt a poc a poc, els dos surten del rebost, baixen les escales i entren a la sala. La Carme va cap a la porta que dona a la part del darrere de la casa, disposada a obrir-la perquè en Pere marxi. En Pere veu que hi ha molta llum fora la finestra. Mira cap al pati davanter i veu que al pont s'hi ha calat foc. A pocs metres hi ha la Isabel que té en Josep a coll. Es mira la Carme i li pregunta, perplex, què és el que està passant. La Carme va cap a ell i veu que la Maria està intentant parlar amb el general mentre dos dels soldats van calant foc als altres mobles i feixos de palla que han col·locat al pont. El general li diu cridant alguna cosa a la Maria. La Carme i en Pere no ho entenen molt bé. El general crida al soldat més jove i li assenyala el pont. Aquest se'n va cap a un costat del pont. Després dona ordres als altres de retirar-se. Els tres homes marxen carretera avall i al pont només hi queda el soldat jove. El soldat mira la base del pont. Hi ha col·locats diferents cartutxos de dinamita a cada costat.

Dins de casa, en Pere li diu a la Carme que han d'agafar aigua per apagar la foguera. Els dos, corrents, van fins a la cuina i agafen els cubells que fan servir per rentar els plats. Fora, el soldat agafa una de les metxes. Treu l'encenedor que porta a la butxaca i l'encén. Es mira la família. La Maria, la Isabel i en Josep. De dins la casa surten la Carme i en Pere amb els cubells. El soldat els veu. I amb un impuls que li neix de dins, tiba la metxa, evitant que la guspira arribi a la dinamita. Guarda l'encenedor, mira el pont i veient que tot està en ordre marxa carretera avall sense mirar la família.

En Josep, en veure el seu pare, el crida. Fa molt temps que no el veu. No sabia que estava amagat dins la casa. La Isabel l'intenta agafar perquè no vagi cap al foc. Mentre el soldat jove marxa per la carretera la Carme i en Pere van apagant el foc. Al veure que no hi ha perill, la Maria entra a casa per agafar més cubells.

La Isabel es queda amb el Josep. Un cop els pares han apagat les fogueres, la Isabel deixa en Josep a terra. Aquest va a abraçar el seu pare. La Carme els abraça als dos, però

ràpidament els diu que han d'entrar a casa. Abans, intenten recuperar allò que s'ha salvat de les fogueres. La Maria agafa alguna cadira. La Carme l'ajuda de seguida. Les dues es miren, còmplices. La mare li diu que no s'ha acabat la guerra i la filla sap molt bé que encara queden dies de pena per viure. Les dues entren a casa. Les patates encara estan sobre la taula. La Maria les agafa i les posa dins l'olla. La Isabel li pregunta al Pere si es queda a sopar. La Carme el mira preocupada i diu que valdria més que no. La Maria la mira amb afecte i li diu que per una nit, després de dos anys, no passarà res. Ella accepta. Després de sopar tots van a dormir. En Pere es queda a soles amb la Carme. Està seriosa. Ell intenta apropar-se. Li diu que no marxarà, que es quedarà al corral com aquests dos anys. Després de dos anys pot aguantar una mica més.

L'endemà, a mig matí, comencen a arribar les tropes franquistes al poble. Una multitud de tancs, camionetes i soldats a peu entren per la carretera que passa pel mig del poble. Arriben per la part nord del poble, la contrària a la casa de la Carme. Formen part del CTV, el Copro di Truppe Volontarie, una secció de l'exèrcit italià que ha estat enviat per Mussolini com a forma de suport a l'exèrcit de Franco. Totes les portes de les cases estan obertes i les finestres també. Alguns d'ells es paren al costat d'algunes cases i edificis, com l'Ajuntament i l'Ateneu. Arriben fins a la Plaça Major, on hi ha l'església. Algunes famílies del poble han sortit a rebre'ls, d'altres s'han quedat a casa o han fugit la nit anterior. El general, l'únic que hi ha en aquest batalló, entra a la plaça amb un cotxe descapotat. Es mira la plaça. Baixa del cotxe i fa unes passes. El general és un home d'uns quaranta anys. Porta l'uniforme reglamentari. És de constitució gran. Tot i tenir uns quilos de més és un home que imposa. Porta ulleres i es nota que és un home que cuida el seu aspecte perquè va molt ben afaitat i pentinat. Va una mica coix i no pot caminar molt, però, des d'una posició imponent es mira la plaça i les persones que hi ha. Mira l'església i veu la pancarta que hi ha penjada al mig, entre ells hi ha el nom d'en Pere. Un noi jove avisa al general. Diu que han d'anar a l'última casa del poble. Els dos homes estan drets al costat del cotxe, pugen i marxen de la plaça.

Uns quants soldats a peu, una camioneta i el cotxe del general travessen el pont del costat de casa la Carme. A causa de l'incendi de la nit anterior, el terra està negre i encara hi queden restes dels mobles. La Isabel està recollint algunes de les restes quan el general passa pel seu costat i se la queda mirant. Paren davant la casa. Comencen a agafar el material que hi ha a la part del darrere de la camioneta i el deixen al pati de la casa. Comencen a muntar, el que sembla, una tenda. Treuen, també, alguns estris de cuina.

La Carme és dins de casa amb la Maria. Les dues miren per la finestra. La gran renega, creu que amb els republicans ja en van tenir prou, però sabia que tard o d'hora acabaria passant una cosa així. Veuen com la Isabel, a pas ràpid, es dirigeix cap a la porta de la casa i entra. La Carme va corrents a preguntar-li si li han dit alguna cosa. Ella diu que no sap res, que no parlen català. La Maria torna a renegar. Veient què els hi ha pogut passar amb els republicans no té gens de ganes que s'instal·lin els italians a casa. La Carme li diu que es tranquil·litzi. Han de pensar què fer, tenint en compte que en Pere continua a casa i que pot córrer perill. Truquen a la porta. La Carme demana a les dones que es tranquil·litzin i li demana a la Isabel que vagi amb en Josep. Es tranquil·litza i obre la porta. És el general. Imponent, entra a casa. Camina amb una lleugera coixesa i va a poc a poc. Tot i això la Carme se sent una mica violentada per les seves dimensions. És un home alt i corpulent. Entra i darrere seu entra el seu criat. Un noi jove, d'uns divuit anys. És prim, d'estatura mitjana. Té el cabell curt i despentinat i la pell blanca. Porta una maleta penjada al coll. El general entra a la sala i repassa l'espai amb la mirada. Mira les dones i també les repassa. Dirigint-se a la Carme, amb un accent italià marcat, li diu en castellà que és el general responsable de l'alliberació del poble i que es quedaran a casa seva fins a nou avís. La Carme sap que no pot dir res i que ha d'actuar com ha fet amb els republicans. La Maria està callada, però s'està mossegant la llengua. La Carme de reüll, va mirant l'escala, pensant en el Pere. El general li diu, en italià, al criat que el segueixi i entren al passadís direcció a les habitacions. La Carme es queda a soles amb la Maria a la sala. Es miren. Quan el general obre una de les portes es troba la Isabel i en Josep. Comença a riure i a parlar amb el criat en italià. Li diu que la Isabel és molt guapa. En Josep surt corrents cap a la sala amb les altres dones. En sortir de l'habitació, innocent, els hi diu hola.

El general torna a la sala i s'asseu a la taula. Les dones estan callades. Li demana a la Carme que li serveixi alguna cosa de menjar. Actua amb superioritat, com si estigués a casa seva. Des del primer moment que ha entrat per la porta que s'ha cregut amo i senyor de la casa. La Carme treu l'olla del foc, els demana amablement a les seves convivents que seguin a la taula i li demana a en Josep que porti una mica de pa. Quan el porta a la taula, la Carme li diu que li doni al general. Aquest l'agafa i veu que està cruixent. Pregunta si fan pa. La Carme li explica que tenen un forn al pati del darrere i que cada setmana fan una fornada amb el blat que tenen del camp. El general pregunta quina de les dones fa el pa. Totes callen. Mira la Carme i li pregunta si el fa ella. Respon negativament. Mira la Isabel i li formula la mateixa pregunta. Ella, nerviosa, calla. L'italià insisteix. La jove mira de reüll la seva mare. El general ho veu i li pregunta a la dona gran si el fa ella. Ella no respon. Sent ràbia. Amb els republicans era diferent, sentia resignació, però veient el que eren capaços de fer amb la casa, sent ràbia perquè pugui tornar a passar el mateix. El general se la queda mirant. Agafa una llesca de pa, la prova i, mirant a la Maria, somrient i amb la boca mig plena, li diu que està boníssim. Comencen a dinar i l'home li pregunta a la Carme si té marit. Ella diu que sí i que està lluitant per Franco, és clar. El general somriu. Se les mira a totes i, servint-se una mica de vi, proposa un brindis. Les dones es queden una mica parades. Es miren entre elles. El general li dona un toc al braç al seu criat i aquest serveix vi a tots els gots de la taula. Quan està a punt d'omplir el got d'en Josep, la Carme posa la mà a sobre per evitar-ho. En Josep li diu que ell també vol brindar. El general s'omple de goig, li ha agradat el comentari. La Carme li diu que millor que no, que porta mala sort brindar amb aigua. L'italià agafa la gerra de vi i li serveix un dit al nen. Amb italià i amb un gest li diu que es posi dret. El nen ho fa, content. Mentre mira d'una manera molt desafiant a la Carme, proclama un brindis en honor als soldats i l'exèrcit de Franco i també per Mussolini. La Carme mira la Maria i la Isabel. La Isabel s'aixeca ràpidament. La Maria continua asseguda. La Carme li diu que aixequi la copa. La dona alça el got i brinda, però des de la cadira.

Després de dinar, la Carme renta els plats a la cuina. La Maria entra. Està enfadada. Porta així des que han arribat els nacionals. En veu baixa, li recorda que en Pere no ha menjat

res. Està patint per ell. La Carme està callada. Ella també pateix, però no ho exterioritza per no fer patir més a la mare i a la Isabel. Li pregunta què té pensat fer perquè els italians no sospitin res. La Carme, intentant no alçar la veu perquè el general les pot sentir, la fa callar. La Maria, enfadada, marxa de la cuina. Des de la cuina, la Carme veu al general assegut davant el foc. Ell la mira i ella somriu, forçadament.

És mitja nit. La Carme està asseguda al marge del llit. Porta el camisó de dormir i una manta per sobre. No pot dormir. La seva habitació és molt austera. Les parets estan pintades d'un color blau clar com la resta de la casa. Hi ha un llit petit de matrimoni al mig amb llençols blancs i un parell de mantes de mitja fetes a mà. A cada costat del llit hi havia una tauleta de nit de fusta. Ara només hi ha la del cantó de la Carme, l'altra la van cremar els republicans a la foguera del pont. La de la Carme encara té restes de l'incendi. La fusta està una mica negra. A sobre la tauleta hi ha un llum d'oli. El té encès. Es mira una foto d'ella i en Pere. L'agafa i se la queda entre les mans. Surten davant la porta de l'església. Van vestits de manera elegant, però tampoc massa. La Carme va amb vestit negre i en Pere amb pantalons foscos i camisa blanca. Estan contents. Els dos porten els collarets d'or al coll. Porten tota la vida junts, però fa poc que estan casats. La Carme repassa la fotografia amb els dits, com si acariciés al seu marit. Està pensativa. Rumia i rumia. S'aixeca del llit i sense fer soroll agafa el llum d'oli i baixa la intensitat de la flama. Es posa les espadenyes, però al moment decideix anar descalça. Així farà menys soroll. Passa a passa obre la porta de l'habitació lentament i travessa l'escletxa de la porta. Travessa la sala i arriba a la cuina. En un dels prestatges hi ha una mica de pa i llonganissa. Els agafa i els embolica amb el farcell de quadres. Surt de la cuina i torna a la sala. Mira el passadís que va cap a les habitacions per si pot haver-hi algú espiant-la, però no hi veu res. Alça el braç on porta el llum d'oli i amb l'altra mà s'aixeca el camisó. Posa el peu a l'escala i comença a pujar els graons molt a poc a poc. A mitja escala para i entra al rebost. Es dirigeix cap al forat que dona al corral. Treu els feixos de palla que el tapen i, mirant enrere per comprovar que no l'ha seguit ningú, deixa el llum d'oli a prop del forat, tira el farcellet al corral i es deixa caure pel forat. Intenta no fer soroll espantant amb les mans les gallines perquè s'han apropiat al farcellet. Es posa de puntetes de cara el forat i agafa el llum d'oli amb les mans. El forat està una mica alçat i li arriba a l'altura del pit. Amb el

llum l'oli a una mà i el farcellet a l'altra recorre sigil·losament el corral fins a la cort dels porcs. Arriba a la menjadora i deixa el fanalet i el farcell a terra. Treu les fustes, molt lentament i amb molta cura per no fer soroll. En Pere no hi és. La Carme es queda glaçada. Agafa el llum i enlluerna l'amagatall per veure-hi millor, però res. Sent un soroll. S'espanta. Quasi li cau el llum d'oli de l'ensurt. Deixa el farcell i les fustes mal posades i torna ràpidament al forat. Quan està davant del forat torna a sentir un soroll i apaga el llum. La llum de la lluna entra pel sostre del corral i il·lumina una mica l'escena. Deixa el llum al terra del rebost i es posa de puntetes, per entrar pel forat. Està fosc, però pel forat entra un raig de llum. Quan es posa dreta i s'espolsa el camisó, una mà li tapa la boca per l'esquena. La Carme es queda glaçada. Comença a posar-se nerviosa i a respirar cada cop amb més ànsia. Amb un toc brusc la mà l'agafa amb força i la fa girar. S'encén la flama d'un encenedor. És en Pere. Aquest agafa el llum d'oli i l'encén amb una flama molt càlida i lleugera. La Carme es tranquil·litza. Al cap d'uns segons, quan recupera l'aire, li pregunta si s'ha tornat boig i perquè ha sortit del corral. En Pere li diu que tenia gana i que, en portar estona sense sentir soroll, ha decidit sortir per anar fins al rebost a pescar alguna cosa de menjar. Li diu que ha sentit molt soroll i rebombori durant el dia i li pregunta què ha passat. La Carme li explica que han arribat els italians i que el general ha triat casa seva per quedar-s'hi. La Carme el mira. Tot i portar la camisa bruta, el cabell despentinat i la barba de setmanes, el continua trobant molt atractiu. Ell, veient com el mira, li pregunta que què passa, insinuant-se. Ellariu, tot i portar temps sense tenir un moment tan íntim, continua estant igual d'espavilat que sempre. En Pere se la mira. Li toca la cara amb tendresa. Li aparta els cabells i li pregunta com està. La Carme diu que bé, però en Pere la coneix perfectament i sap que es fa la forta. Ell l'agafa de la mà i li demana perdó. Sap que ha actuat com un covard amagant-se i que pot ser que per culpa seva la família tingui problemes. La Carme li diu que calli, que no digui res més i que prefereix un marit viu que mort. Li diu que agunti uns dies més, que falta poc perquè aquest malson de guerra acabi. Ell somriu. Se l'estima tant. La Carme continua dient-li que no torni a sortir de l'amagatall perquè es pensava que havia passat alguna cosa. Ell li diu que si la cosa es posa molt negra, li deixarà un senyal. Amb una mà agafa el seu penjoll i amb l'altra el de la seva dona. Li diu que si escapa li deixarà el penjoll al rebost, just en aquell mateix lloc del rebost on estan. Ella somriu. També se l'estima molt. Ell s'acosta i li fa un petó. Porten

temps sense tenir un moment tan íntim. S'acaricien, es fan petons i es miren enèrgicament. I, finalment, consumeixen el seu amor.

La Carme i en Pere estan estirats al rebost. S'abracen. La Carme el mira i li diu que ha de tornar al corral. Mentre la Carme es vesteix, ell la intenta tranquil·litzar i li diu que recordi el seu pacte. Si marxa li deixarà el penjoll entre les coses del rebost. Ella li fa un últim petó, s'aixeca, agafa el llum i deixant el seu amor enrere, marxa.

La Carme baixa les escales amb el llum d'oli a les mans. Somriu. Està feliç. L'estona amb en Pere ha estat una dosi d'energia. Tot i això, continua amb un peu a fora i un peu a dins de la realitat, perquè sap que fins que acabi la guerra no respirarà tranquil·la. En baixar l'últim graó veu que hi ha algú a la sala. És el general. Està assegut a la taula. Té les mans a sobre la taula, juntes. Imponent. Somriu per sota del nas. La Carme es queda parada. El general, sense mirar-la i amb to burleta i prepotent li pregunta si està contenta. La Carme calla. El general s'aixeca i mentre va cap a ella va divagant, explicant el que pot haver passat i deixant entreveure que sap que en Pere està amagat a casa. La Carme continua callada. El general es queda plantat davant d'ella. Ara ja no riu. Està rabiós i molt enfadat. La mira i amb ràbia li diu que el marit ha de sortir. Apartant-se una part de la jaqueta de l'uniforme, li deixa entreveure la pistola que porta al cinturó. La Carme no diu res. La seva expressió facial també ha canviat. Es queda ferma. Forta. Per res del món delataria al seu marit. El general es posa cada cop més nerviós. La Carme continua ferma i callada. L'italià agafa la pistola. La Carme no defalleix. L'apunta i li torna a dir que en Pere ha de sortir. Ella no diu res. L'italià fa un compte enrere. Carrega la pistola. En aquest moment en Pere apareix per darrere la Carme. Alça les mans en senyal de rendició i li diu al general que pari, que no li faci mal a la dona. Es posa davant la seva dona en senyal de protecció. Ella li diu que no, i l'intenta agafar per les espatlles per separar-lo. El general riu. Mira la Carme i li diu que el seu amor no ha estat suficient per salvar-lo. El general es mira en Pere, desafiant. L'apunta amb la pistola. Ell retrocedeix i s'allunya de la Carme, per tal d'evitar que pugui prendre mal. Se situa entre la taula i la porta de la cuina. El general l'apunta. La Maria apareix pel passadís. El general no l'ha vist perquè està d'esquena a les habitacions. La dona gran va cap a ell quan la Carme intenta evitar que vagi cap a ell. La situació no se'n pot anar de les mans. El general es gira, per saber què està passant i en

Pere aprofita aquest moment per escapar per la porta del darrere i córrer camp a través. Tot va molt de pressa. És qüestió de segons. El general es queda apuntant a les dones. I ràpidament crida al criat. El criat surt a mig vestir de l'habitació, a correuita, posant-se la camisa. El general, nerviós, l'agafa pel coll de la camisa, li dona l'arma i li diu en italià que ha de corre darrere d'en Pere i matar-lo. El general, cridant i en italià li diu que vagi corrents darrere en Pere i li dona la seva pistola. Ell no pot perquè va coix. Aquest obeeix i surt a correuita darrere el marit. El general mira les dues dones. Li bull la sang. Va cap a la Maria i la mira amb molta ràbia. I la pega. Aquesta cau sobre el banc de fusta. La Carme va corrents i l'ajuda a seure bé. Les dues es queden assegudes al banc. La Carme li mira la cara i l'abraça. La intenta tranquil·litzar perquè a la Maria també li bull la sang. El general va d'un cantó a l'altre remugant en italià. Està molt nerviós. La Isabel surt pel passadís amb en Josep. No saben què ha passat. El general els veu. La Carme es posa davant d'elles. Símbol de protecció. En Josep s'arrapa a les faldilles del camisó de la seva mare. La Isabel està darrere seu, passant el braç per sobre les espatlles del nen. Li pregunta què ha passat. El general, cridant, els diu que callin que no vol sentir res. No para de donar voltes d'una banda a l'altra de la sala. Està molt enfadat. La Isabel es mira la Carme. Ella se la mira amb pena, frustració, però alhora ràbia. Se sent un tret. La Isabel es queda glaçada i en Josep s'espanta molt. La Carme tanca els ulls. Es conté les ganes de plorar. S'aguanta la ràbia i mira el general. Aquest ha deixat de caminar d'un cantó a l'altre. Va cap a la taula. Es planta davant les dones. Agafa la gerra de vi que hi ha sobre la taula. Es mira la Isabel i li diu que porti copes. La jove es queda parada. L'home ho repeteix, cridant. La Isabel va a la cuina i porta un got. El general se la mira i, amb burla, l'hi agraeix. Agafa la gerra, el got, i l'omple de vi. L'agafa i l'alça. La Carme no se'l pot ni mirar. Mou les cames, amb nerviosisme, i en Josep, que està a la seva falda, va donant saltirons. L'italià para en sec, es mira el got amb vi i en lloc d'endur-se'l a la boca li deixa davant la Carme. Ella es mira el got i se'l mira a ell. Amb el seu marcat accent li diu que begui. Ella li gira la cara. L'italià li repeteix. Al veure que no fa cas, es posa a riure, però no d'alegria, sinó amb ràbia continguda. En aquest moment el criat entra per la porta. Esbufegant. Mira el general, li fa un gest afirmatiu amb el cap i li dona la pistola. El general es tranquil·litza i la guarda. L'agafa per l'espatlla i li dona un copet a la cara en senyal d'aprovació. Es gira cap a les dones, agafa el got amb vi i alçant el braç, brinda i se'l veu.

La Carme li aparta la mirada. Li bull la sang, està plena de ràbia, té ganes d'aixecar-se i cridar i de trencar-ho tot, però sap que si diu alguna cosa serà pitjor. La Maria i la Isabel estan paralizades des de fa estona, només es miren a la Carme i al general, com si fos un combat a dues bandes. El general somriu a les dones i se'n va passadís endins fins a l'habitació. La Carme es mira el criat amb tota la ràbia amb què no ha pogut mirar el general. El criat se la mira, amb pena, fins i tot sembla que se senti culpable. Posa la mà a la butxaca del pantaló i deixa sobre la taula el penjoll d'en Pere.

Fi.

PART II : ELS HOSTES. L'UNIVERS**1. DRAMATIS PERSONAE****1.1 PERSONATGES PRINCIPALS**

Pel que fa als personatges, es considera que la protagonista, Carme Figueres, i els antagonistes, els dos generals, són els personatges principals de la trama. La confrontació entre la Carme Figueres i el General Republicà, en primer lloc, i el General Italià, més tard, és l'eix principal de la història i és per aquesta condició que aquests personatges tenen més pes respecte als altres.

Pel que fa a la caracterització exterior dels personatges, destacar que ha estat fruit de la imaginació de l'autora a excepció dels dos generals que s'han basat en persones reals.

Pel que fa al General Republicà, la caracterització d'aquest s'ha basat en el general Enrique Líster. Nascut a La Coruña, va ser un polític i militar espanyol d'ideologia comunista. Va formar part de l'Exèrcit Republicà en rang de tinent coronel i va encapçalar el Cinquè Regiment, la 11ª Brigada Mixta, la 11ª Divisió i el V Cos d'Exèrcit. Aquest últim va tenir un paper molt important a la Batalla de l'Ebre i durant l'Ofensiva a Catalunya i és, encara que no es mostri explícitament en el film, el batalló que arriba a Can Figueres.

Il·lustració 4: Foto a color del General Enrique Líster i Ernest Hemingway. Mora d'Ebre. 5/11/1938 Autor: Robert Capa

Pel que fa al general italià, destacar que es pren com a referència Gastone Gambara. Nascut a Imola, Itàlia, l'any 1890 va ser la segona mà de Mussolini. Va participar en diferents conflictes bèl·lics mundials com la Primera Guerra Mundial, la invasió italiana d'Etiòpia o la Segona Guerra Mundial durant la invasió de França. Dins el conflicte espanyol va dirigir el Corpo di Truppe Volontarie, enviat a Espanya per combatre en el bàndol franquista. Aquest és el cos d'exèrcit que va passar per la comarca de l'Anoia. En el film no es veu d'una manera explícita al general Gambara, de la mateixa manera que als homes de Líster.

Il·lustració 5: Gastone Gambara, a la dreta, amb comandaments del CTV. Autor: desconegut

Pel que fa a la construcció dels personatges, a continuació es mostra una taula que comprèn tota la informació, tant interna com física, de cada personatge principal.

1. CARME FIGUERES

Edat: 25

Sexe: dona

Lloc de naixement: Santa Margarida de Montbui

Rol: Protagonista. Mare de família.

Físic: Estatura mitjana i constitució prima.

Cabell ondulat i llarg, sempre recollit en un monyo. Té el cabell castany i els ulls clars.

Tot i ser hivern, té la pell un pèl morena i les galtes vermelles d'estar sota el sol treballant al camp. Tot i semblar una mica fràgil, s'ha fet un tip de treballar. Té les mans fortes i plenes de ferides de treballar a l'hort i cuidar el bestiar. Tot i ser jove, sovint se la veu cansada.

Normalment vesteix amb faldilla, camisa i espadenyes. Tot i estar tot el dia treballant, la faldilla no la molesta.

Des del dia que es va casa que porta un penjoll d'or lligat al coll. És l'únic objecte de valor que té. No porta cap més joia, ni anell, ni arracades ni braçalets.

Interior: Pilar de la família i de la casa.

La seva característica més important és l'amor per la família i l'anhel de protecció pels seus. És molt afectuosa, sobretot amb el seu fill, en Josep.

En cap moment sabem què és el que pensa respecte a la guerra i els seus bàndols. Només té ganes que acabi el calvari i que la seva família pugui tirar endavant, tranquil·la.

El seu objectiu: que arribi la fi de la guerra i que cap familiar hagi pres mal.

Viu amb por, ja que el seu marit, en Pere, va desertar i està amagat a dins de casa i té por que puguin arribar els soldats i descobrir-lo. Tot i això sap que no es pot mostrar vulnerable davant la família. S'ha anat fent forta a mesura que ha avançat la guerra. El fet d'amagar al seu fill i a la seva germana, la Isabel, que en Pere està amagat l'hi ha creat sentiments contradictoris, però a l'hora l'ha fet forta perquè sap que està actuant de la millor manera possible i que, d'alguna manera, els protegeix. És una dona forta i ferma i sap que, per sobre de tot, si ella decau els altres membres de la família també ho faran.

Tot i això, experimenta un canvi i evoluciona a mesura que avança la trama. Passa de saber controlar la por i mostrar-se forta a viure trencada per dins. Durant l'últim acte, quan el soldat italià surt corrents darrere en Pere, una part de la Carme marxa amb ell.

Tot i que la guerra l'ha fet forta, cada dia li costa més continuar al peu del canó. Passa de viure a sobreviure.

Característica principal: Fortalesa

2. GENERAL REPUBLICÀ

Edat: 32

Sexe: home

Lloc de naixement: La Corunya, Galícia

Rol: Antagonista. Màxim càrrec del V Cos de l'Exèrcit Republicà.

Físic: Estatura alta i constitució robusta.

Cabell ros i curt. Ulls clars, blaus.

Té la pell morena i molt llisa. De la mateixa manera que la Carme, tot i ser hivern, la seva pell té una mica de color. És un home fort. Té les mans robustes i està musculat.

Sempre va vestit amb l'uniforme de general. Quan és dins de casa va sense l'abric i porta l'uniforme descordat, senyal que està amb la guàrdia baixa.

Fuma, i molt.

Per la seva manera de parlar se sap que és gallec. Amb la família Figueres i el seu batalló només parla castellà.

No porta cap anell, ni cap cadena al coll com alguns soldats.

Interior: De conviccions comunistes, dirigeix la columna de defensa republicana cap a Barcelona. El seu objectiu és evitar que les tropes franquistes avancin cap a la capital, per sobre de qualsevol cosa. No dubte en actuar i no pensa en les conseqüències socials i les pèrdues humanes que poden tenir els seus actes. Per sobre dels seus ideals no hi passa res.

Característica principal: Ideals polítics.

3. GENERAL ITALIÀ

Edat: 45

Sexe: home

Lloc de naixement: Imola, Itàlia

Rol: Antagonista. Màxim càrrec del Corpo di Truppe Volontarie

Físic: Estatura alta i constitució més aviat grassa.

Cabell negre i curt. Ulls foscos.

A diferència dels personatges anteriors té la pell blanca. No porta tants mesos a primera línia de batalla com el general republicà. A causa d'una ferida de guerra, va coix i no pot caminar amb fluïdesa.

Sempre va vestit amb l'uniforme de general. A diferència del general republicà sempre va impol·lut. L'únic moment que se'l veu amb camisa i pantalons és en el moment que descobreix a la Carme i en Pere, durant l'últim acte.

Fuma, i beu, molt.

Té un clar i marcat accent italià. Amb la família Figueres parla castellà, però amb els soldats i el seu criat parla italià.

Porta un anell al dit d'or i una cadena amb una creu penjada al coll.

Interior: mà dreta de Benito Mussolini. Enviat a Catalunya per tal de liderar l'ofensiva cap a Barcelona, al costat de 3 generals més. El seu paper dins la guerra es basa a obrir pas a les tropes franquistes cap a la capital catalana. El seu batalló està molt ben preparat pel que fa a material de guerra, tot i que l'utilitzen molt poc. No dubten en deixar municions a la intempèrie perquè el seu màxim objectiu és arribar a Barcelona. Té un caràcter molt fort. Al principi es guanya a la gent mostrant afecte i generositat, però en realitat és un home sense escrúpols, masclista i inhumà.

Característica principal: Repressió, ràbia.

1.2 PERSONATGES SECUNDARIS

Pel que fa als personatges, es considera que la resta de membres de la família i els soldats són els personatges secundaris. La Isabel, la Maria, en Pere i en Josep aporten aspectes positius a la Carme i ajuden favorablement a què el curs de la seva història avanci. De la mateixa manera, els soldats, tant republicans com italians, aporten pes a les figures antagoniques.

1. ISABEL MARTÍ
Edat: 18
Sexe: dona
Lloc de naixement: Santa Margarida de Montbui
Rol: germana de la Carme Figueres
<p>Físic: Estatura mitjana i constitució prima.</p> <p>Cabell ondulat, castany i curt. Sovint porta un mocador al cap. Ulls color mel.</p> <p>Per la mateixa raó que la Carme, tot i ser hivern, té la pell un pèl morena i les galtes vermelles d'estar sota el sol treballant al camp. Tot i això, treballa molt menys que la Carme. Té la pell llisa i fina.</p> <p>Sembla una nena, perquè té una cara angelical, però ja és tota una dona. Fet que salta a la vista per les corbes del seu cos.</p> <p>Vesteix amb faldilla, camisa i espadenyes. A diferència de la Carme, que treballa al camp i es passa el dia amb els animals, la Isabel porta la roba molt neta.</p> <p>No porta cap joia. Fins que no es casi no es podrà permetre aquest luxe.</p>
<p>Interior: germana petita de la Carme. És conscient del que està passant, però intenta que a casa tot vagi el millor possible. Es cuida d'en Josep i intenta distreure'l perquè no faci moltes preguntes.</p> <p>És jove, així que quan arriben els soldats se'ls mira tots. Tot i això té por del que pugui arribar a passar, però al costat de la Carme se sent segura.</p>

És l'alegria de la casa. Intenta sempre treure un somriure a tothom. Sap que els temps de guerra són complicats i intenta fer-ho el més amè possible.

Característica principal: Joventut i alegria.

2. MARIA MARTÍ

Edat: 59

Sexe: dona

Lloc de naixement: Santa Margarida de Montbui

Rol: mare de la Carme Figueres

Físic: Estatura baixa i constitució ampla.

Cabell canós, llarg i sempre recollit. Té els ulls clars i porta unes ulleres velles.

Pell arrugada, no molt morena tot i treballar al camp. Des de fa uns anys només es dedica a cuidar els animals i fer el menjar de casa, mentre la Carme s'ocupa de les coses més feixugues. Té les mans fortes i sovint amb restes de farina perquè és l'encarregada de fer el pa per casa, ja que tenen un forn al pati.

Camina una mica encorbada. Porta tota la vida treballant.

Vesteix amb faldilla, camisa i espadenyes. Sempre porta un davantal a sobre, tacat amb restes de farina o de menjar.

Porta un anell d'or de casament i un penjoll.

Interior: mare de la Carme. Callada, però li diu tot el que pensa a la Carme. Sap quan s'ha de mossegar la llengua.

No és partidària d'acollir a cap dels dos bàndols. És ferma, com la Carme i també és el seu suport. Es fan companyia mútuament i comparteixen les inquietuds i les pors de la guerra. Al cap i a la fi, és la seva mare.

És sàvia i forta, però actua en segon pla.

Característica principal: Saviesa

3. PERE FIGUERES

Edat: 29

Sexe: home

Lloc de naixement: Santa Margarida de Montbui

Rol: marit de la Carme Figueres

Físic: Estatura alta i constitució prima.

Cabell castany, llarg. Té els ulls clars i porta barba d'uns quants dies.

Porta quasi un any amagat a casa, per això ha perdut bastant pes i té la pell blanca. Tot i això es veu que un dia va estar molt fort. Té la pell blanca, però es veu que ha treballat al camp. Té algunes cicatrius i les mans fortes.

Porta la mateixa roba des de fa uns dies. Una camisa estripada i bruta i uns pantalons de palla.

Com la Carme, porta un penjoll d'or al coll.

Interior: marit de la Carme. Davant la vista d'anar a la guerra amb l'exèrcit republicà, decideix desertar i amagar-se a casa. Es va amagar al corral on guarden els animals perquè va desertar. Per por i per una malaltia pulmonar, creia que anar a la guerra era un suïcidi. Passa el seu dia a dia dins un amagatall a la cort de porcs, tapat per uns matolls de palla. Surt algunes nits, quan passada una estona no sent cap enrenou per veure a la Carme i a la Maria. La Isabel i en Josep no saben res. D'aquesta manera Maria creu que el protegeix més. S'estima la Carme per sobre de qualsevol cosa, i marxar a la guerra significava perdre-la.

Característica principal: Por

4. JOSEP FIGUERES

Edat: 6

Sexe: home

Lloc de naixement: Santa Margarida de Montbui

Rol: Fill de la Carme Figueres

Físic: Estatura i constitució d'un nen de sis anys. Tot i estar en guerra, mai ha passat gana. És un noi fort i sa.

Cabell castany i curt. Té els ulls marrons clars i totes les dents de llet.

El color de la pell, de la mateixa manera que l'àvia té un to blanc perquè és hivern. Va vestit amb jersei, pantalons curts, mitjons alts de llana. Si ha de sortir al carrer a jugar, la Carme sempre li insisteix perquè es cordi la jaqueta i es posi la bufanda que li va fer. De vegades, porta una boina.

Sempre porta els genolls pelats de jugar pel bosc i les mans brutes.

Interior: és un noi inquiet i molt curiós.

Sap que a casa hi passa alguna cosa. De tant en tant veu com la Carme entra al rebost amb un farcellet de menjar i en surt sense res. Es pregunta moltes coses i sap que a dins al rebost hi ha o passa alguna cosa.

Veu la guerra amb innocència. Sap que els homes estan al front i quan pregunta a la Carme què és el que està passant ella li diu que les persones no se saben entendre. Tot i això, ella sempre intenta desviar el tema. En el fons, en Josep és un nen i no es mira la guerra com si hi haguessin vencedors i vençuts. No hi veu maldat.

La major part del temps el passa amb la Isabel. És amb qui juga i amb qui li explica tot el que li passa.

Característica principal: Innocència.

5. SOLDAT JOVE

Estat: 22

Sexe: home

Lloc de naixement: Torà

Rol: Soldat republicà

Físic: Estatura i constitució robusta.

Cabell castany i curt. Ulls clars i barba de dos dies.

Té la pell morena. Porta el cos i la roba bruta. Porta dos o tres dies sense dutxar-se, evitant l'avanç dels feixistes. Té el cos definit i musculat. Quan arriba a casa la Carme, porta el braç embenat amb un tros de drap mig brut. En l'última batalla va ser ferit al braç per una bala. La Isabel li curarà la ferida.

Va vestit amb l'uniforme reglamentari de soldat. Tot i això, va amb la jaqueta descordada i la camisa mig oberta.

Interior: és el membre més jove dels soldats del V Cos de l'Exèrcit Republicà. Sota les ordres del general, ha batallat a l'Ebre i al capdavant del front occidental del front a Catalunya.

Al principi, es mostra tímid. La figura de la Isabel, exuberant, el posa nerviós, però de seguida entaula conversa amb ella, fet que provoca que es creï un vincle tímid i innocent entre els joves.

En el fons, és bona persona i posa per davant dels ideals polítics el sentit humanitari i acaba salvant la família de l'explosió del pont.

Característica principal: Humanitat

6. CRIAT ITALIÀ

Edat: 18

Sexe: home

Lloc de naixement: Imola, Itàlia

Rol: Criad del general italià

Físic: Estatura i constitució prima. És poca cosa per ser quasi un home.

Cabell ros i ulls clars. Porta ulleres.

Pell blanca. Higiene impol·luta, com el general italià. Ben pentinat i afaitat. Tot i que té poca barba. Va vestit amb l'uniforme reglamentari. Sempre el porta cordat i impol·lut.

És una mica sapastre. Persegueix a tot arreu al general, ja que és el seu criat.

Interior: callat. Obeeix les ordres del seu general.

Pràcticament no parla. Només parla italià amb el general.

Es cohibeix constantment. Quan arriba a casa la Carme, ni mira a la Carme. No li produeix cap tipus d'atracció, a diferència dels altres soldats.

No té ni dret ni vot, però acaba actuant pel general quan acaba perseguint a en Pere.

Al final, les persones poderoses no són res sense aquells que els hi donen suport. El criat actua d'aquesta manera. Segueix al ramat d'ovelles que creu que el feixisme és la medicina al problema social que hi ha.

Característica principal: Suport

7. NENA

Edat: 6

Sexe: dona

Lloc de naixement: Santa Margarida de Montbui

Rol: amiga d'en Josep

Físic: Estatura i constitució d'una nena de sis anys. Prima.

Cabell llarg i llis. Té els ulls marrons clars i totes les dents de llet.

Pell blanca. Porta vestit i una jersei de llana que l'abriga molt, mitjons de llana fins als genolls i una bufanda.

Interior: és una noia inquieta i molt curiosa, fet que provoca que acabin descobrint al soldat italià. Tot i això no té un gran paper dins la història.

Característica principal: Curiositat

1. SOLDAT ITALIÀ

Edat: 30

Sexe: home

Lloc de naixement: Florència, Itàlia

Rol: primer soldat italià que apareix

Físic: Prim, alt i fort. Cabell repentinat amb gomina. Va vestit amb l'uniforme reglamentari i porta un fusell a l'esquena. Fa servir uns binocles per observar les moviments del poble.

Interior: no el coneixem molt. Té una aparició fugaç a la història.

Característica principal: humanitat

2. DISSENY DE VESTUARI

2.1 REFERÈNCIES

Per al disseny de vestuari de la producció s'han pres com a referència els utilitzats en diferents pel·lícules que narren episodis temporalment ubicats durant els anys de la Guerra Civil Espanyola i la Segona Guerra Mundial.

Carme Figueres

Pel que fa a la protagonista de la història, s'ha pres com a referència el vestuari de les pel·lícules en les quals el personatge principal és una dona, jove, i que viu en un poble o dins del món de la pagesia.

Il·lustració 6. Fotograma del film *La llum d'Elna*, Silvia Quer (2017)Il·lustració 7. Fotograma del film *La trinchera infinita*, Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga (2019)Il·lustració 8. Fotograma del film *Suite française*, Saul Dibb (2014)

Per a la Carme es construiria un vestuari de tons foscos, però amb alguna peça de color. Representant d'aquesta manera el patiment i el sacrifici, a través dels colors foscos, però també la vitalitat i l'esperança, amb les tonalitats clares. La protagonista aniria vestida o bé amb faldilla i camisa o bé amb vestit acompanyat d'alguna peça de roba que abrigui, com un jersei o una jaqueta de llana, ja que l'acció se situa durant el mes de gener. De la

mateixa manera, es protegiria les cames del fred amb uns mitjons de llana gruixuts o unes mitges.

Pel que fa al calçat, la dona utilitzaria unes botes o sabates velles. Tenint en compte que és una dona que es dedica a feines domèstiques i a treballar la terra, aquestes haurien d'estar envellides i plenes de restes de fang i sorra.

Maria Martí

Per a Maria Martí, la personatge que adopta el rol de mare de la protagonista, es crearia un vestuari basat en les següents referències:

Il·lustració 9. Fotograma del film *Incerta Glòria*, Agustí Villaronga (2017)

Il·lustració 10. Fotograma del film *Incerta Glòria*, Agustí Villaronga (2017)

L'àvia vestiria amb colors foscos, senyal que porta tota la vida treballant i patint penúries. Pot semblar devastador per la personatge, però haver viscut tant li aporta saviesa i virtut. De la mateixa manera que la Carme, portaria alguna mantellina o jersei de llana per refugiar-se del fred de l'hivern. A més a més, sempre vestiria un davantal brut de farina,

senyal que està contínuament treballant o enfeinada duent a terme cures i feines domèstiques.

Pel que fa al calçat, vestiria unes botes velles, amb signes d'estar molt utilitzades. En algunes ocasions, sobretot de dia, portaria un mocador al cap, recollint-se el cabell perquè aquest no la destorbi a l'hora de treballar o fer les feines de casa.

Isabel Martí

Per al vestuari de la jove germana de la protagonista, s'ha pres com a referència la pel·lícula *Suite francesa*, de Saul Dibb. Com es pot veure a continuació, les joves que apareixen en aquesta pel·lícula vesteixen amb vestits de colors clars i vius.

Il·lustració 11. Fotograma del film *Suite francesa*, Saul Dibb (2014)

Il·lustració 12. Fotograma del film *Suite francesa*, Saul Dibb (2014)

La idea de vestuari per al personatge de la Isabel és seguir aquesta línia cromàtica i crear un vestuari amb tons clars, símbol de vitalitat, frescor i innocència. Vestiria amb vestit o, inclús, amb alguna granota acompanyada d'una camisa de color clar.

Pel que fa al calçat, a diferència de les seves convivents, vestiria amb sabates més noves. Aquestes no serien lluentos com si fossin acabes de comprar, però sí que no tindrien tants senyals que evidenciïn el pas del temps.

Josep Figueres

El petit de la família figueres pren com a referència el vestuari utilitzat en films en les quals el personatge principal és un infant.

Il·lustració 13. Fotograma del film *La lengua de las mariposas*, José Luis Cuerda (1999)

Il·lustració 14. Fotograma del film *Pa negre*, Agustí Villaronga, Charlotte Thiriez i Louise Duveau (2010)

Tenint en compte la moda de l'època, el disseny de vestuari d'aquest personatge estaria format per una camisa, un jersei o abric i uns pantalons curts d'algun material que escalfi com la llana o la pana. Pel que fa a la tonalitat cromàtica, estaria equilibrada entre el color blanc i colors foscos com el marró o el negre. L'infant transmet tanta vitalitat i alegria a través del rostre que no necessita que allò que sent es complementi i s'accentuï amb el vestuari.

En Josep portaria unes sabates o botes que no estiguessin molt gastades, seguint la línia de la seva tieta, la Isabel. Anirien acompanyades d'uns mitjons alts de llana que li arribessin fins a l'altura dels genolls.

A més a més, per refugiar-se del fred, el nen portaria una bufanda i una boina durant les escenes que tinguessin lloc en exteriors.

Pere Figueres

Per a la creació del vestuari del pare de la família Figueres, s'ha pres com a referència l'utilitzat en films en els quals apareix un personatge que viu com a camperol o que ha estat un temps en captivitat.

Il·lustració 15. Fotograma del film *La trinchera infinita*, Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga (2019)

Il·lustració 16. Fotograma del film *La trinchera infinita*, Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga (2019)

Il·lustració 17. Fotograma del film *Suite francesa*, Saul Dibb (2014)

Prenent com a base aquestes idees, el personatge vestiria amb una camisa amb clares senyals de brutícia i pols, senyal que fa temps que es refugia i que no ha tingut oportunitat de mantenir la higiene corporal, i acompanyat d'uns pantalons de pana o llana, també bruts.

Pel que fa al calçat, aquest es basaria en unes botes i uns mitjons de llana que l'abriguin del fred del corral.

Personal militar

Referent al vestuari utilitzat pels soldats i generals, destacar que aquests no prenen com a referència cap film, sinó que estarien basats en els uniformes reglamentaris de cada rang militar.

Pel que fa al general i soldats republicans, comentar que es prendria com a referència la indumentària del V Cos de l'Exèrcit Popular de la República, secció de l'exèrcit en la qual estan inspirats els personatges.

Il·lustració 18. Brigada d'artilleria, tinent de cavalleria, alferes de sanitat. Autor: desconegut (Mister, 2019)

Infantería

Il·lustració 19. Tinent, tinent coronel i alferes en uniforme de campanya. Autor: desconegut (Mister, 2019)

Tenint en compte que en la ficció plantejada apareix un general, un artiller i diferents soldats, a l'hora de crear el vestuari, s'haurien de tenir en compte les il·lustracions anteriors. Tot i això, destacar que la indumentària republicana no estava regida per un model únic. La roba procedia de les indústries de guerra situades a Catalunya, el País Valencià o bé de l'estranger. A més a més, molts cops no arribava prou equipament, fet que provocava una manca de protecció per als soldats.

Les indústries de guerra van subministrar uniformes senzills però resistents, de cotó i de color caqui. Les camises i guerreres eren les peces de roba usuals, i es va generalitzar l'ús de pantalons llargs. El calçat, les cartutxeres, les bosses, les màscares antigàs, els cascs, els fusells i les granades eren molt diversos.

EBRE 1939. Imatges d'un batalla, Francesc X. Hernández Cardona i Mar Hernández Pongiluppi

Il·lustració 20. Imatge soldat republicà. Autora: Mar Hernández Pongiluppi

Il·lustració 21. Vestuari soldat republicà. Autora: mar Hernández Pongiluppi

Tot i això, si finalment el projecte es dugués a terme, seria d'un gran atractiu comptar amb un especialista en rangs i uniformes militars dins de l'equip de disseny de vestuari. D'aquesta manera s'aconseguiria un grau de fidelitat a la realitat més alt.

Pel que fa als italians, s'hauria de tenir en compte que els uniformes a dissenyar correspondrien als rangs de tinent coronel i soldat d'infanteria. Seguint el procediment utilitzat amb els personatges del bàndol republicà, els italians anirien vestits amb els uniformes del Corpo di Truppe Volontarie.

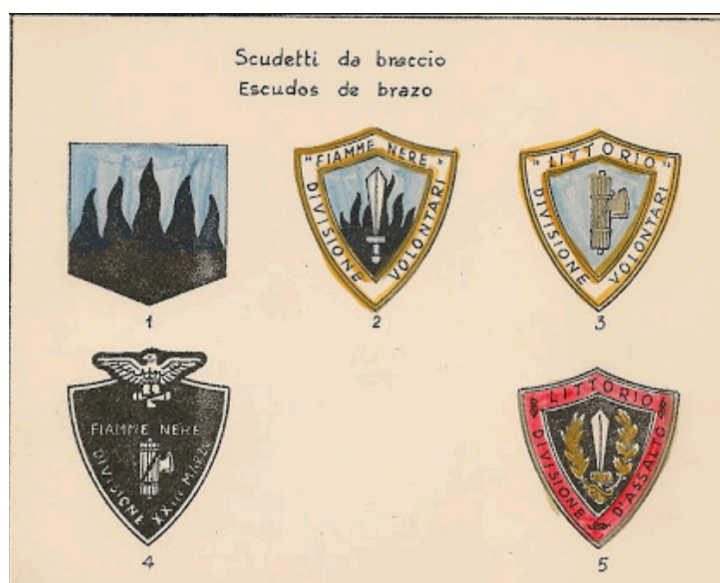
Il·lustració 22. Esbós diferents rangs Frece (Divisó Littorio). Autor: Ernesto Chiappa

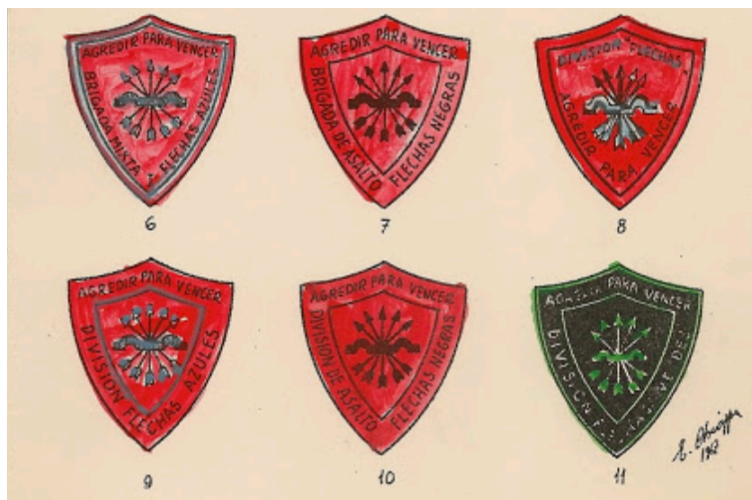

Il·lustració 23. Esbós diferents rangs Divisió Littorio d' Assalt. Autor: Ernesto Chiappa

Esmentar que, a partir de l'any 1939, dins de la Divisió Littorio, es van formar tres grups armats diferents: le frecce nere, le frecce azzurre i le frecce verdi. Cadascuna es diferenciava de les altres per un emblema brodat al braç de la camisa o jaqueta. A continuació es pot veure una il·lustració dels diferents distintius.

Il·lustració 24. Esbós escuts de braç. Autor: Ernesto Chiappa

Il·lustració 25. Esbós escuts de braç. Autor: Ernesto Chiappa

Cal destacar que, pel que fa als uniformes que portarien els personatges del projecte, l'autora no ha pogut descobrir quin dels tres cossos va passar per la comarca de l'Anoia. Per tant, en el cas que es produís el projecte s'escolliria el més convenient.

2.2 PROPOSTA VESTUARI

Tenint en compte les referències visuals que s'han esmentat en l'anterior punt, l'autora ha volgut dur a terme l'elaboració d'una proposta de vestuari pel projecte. A continuació es podrà veure una breu representació digitalitzada del que podria ser un esbós inicial de vestuari. Comentar que l'autora no té nocions de disseny ni de confecció de roba. Per tant, aquesta proposta hauria de ser modificada per una professional del sector en el cas que el projecte es fes realitat. Destacar que només s'ha elaborat el vestuari referent als personatges que no pertanyen a cap rang militar, ja que aquests utilitzarien els uniformes reglamentaris al seu estatus militar.

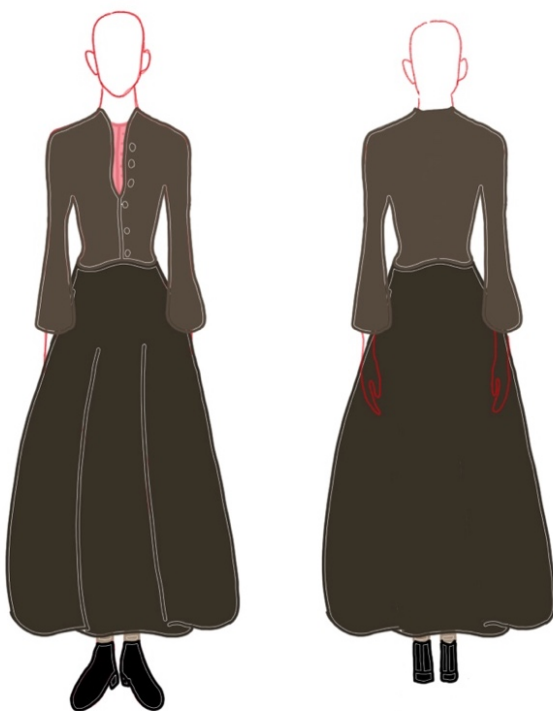

Carme Figueres – La protagonista

Tal com s'ha dit en el punt anterior, la protagonista aniria vestida combinant colors foscos i apagats, en aquest cas el marró i el negre, amb colors vius, el rosa, representant l'equilibri entre la pena, el dolor i la vitalitat de continuar cap endavant tot i el que pugui passar.

Els materials que s'utilitzarien serien cotó i llana o pana, ja que l'acció està ambientada en una època hivernal.

Il·lustració 26. Disseny vestuari Carme Figueres. Autora: Gemma Claramunt

Maria Martí. La mare

El vestuari de la Maria es basaria a seguir tonalitats fosques. El color negre, marró fosc i gris compondrien el disseny d'aquesta personatge, símbol del patiment i la càrrega física que arrossega des de fa anys.

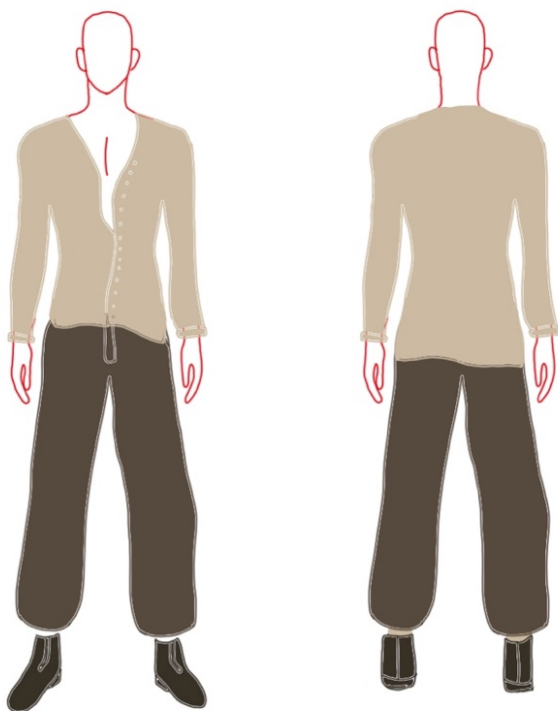
S'ha optat per afegir un ponxo de llana com a complement, fent homenatge i marcant una clara referència amb els films utilitzats per a la construcció del vestuari i part del projecte.

Il·lustració 27. Disseny de vestuari Maria Martí. Autora: Gemma Claramunt

Isabel Martí. La germana

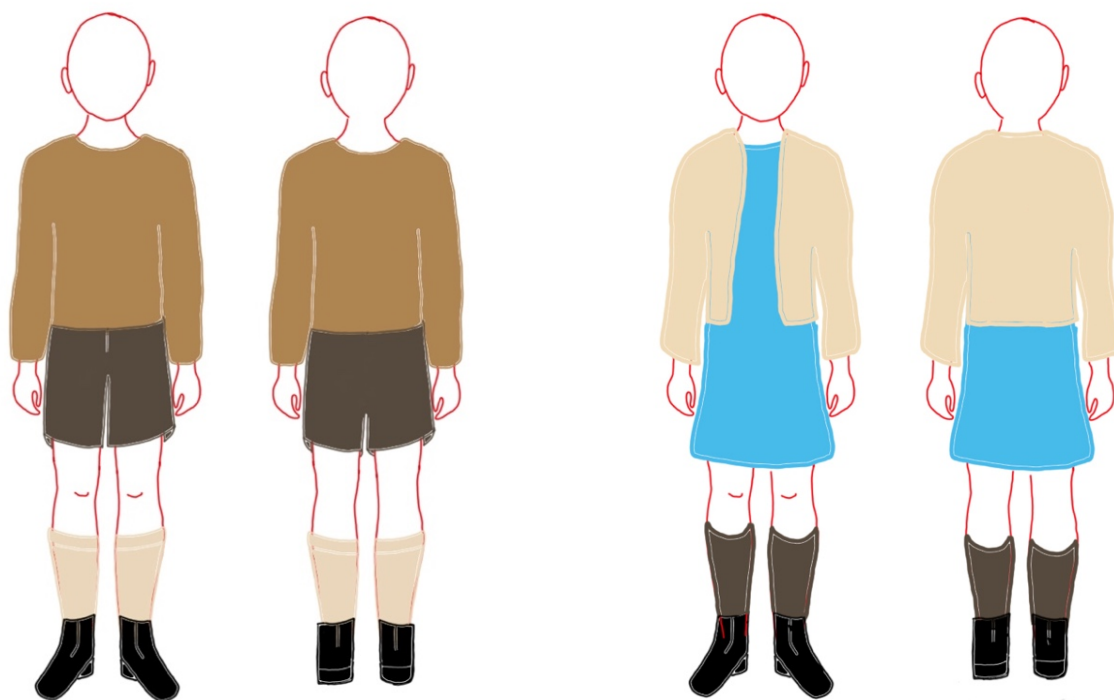
Per tal de representar l'alegria d'aquesta personatge jove, s'utilitzarien colors clars i tonalitats pastel. Tot i que el vestuari de les tres dones de la família siguin pràcticament iguals: camisa, jaqueta i faldilla; a aquesta personatge se la veuria, en algunes ocasions, amb un posat menys seria, ja que portaria la camisa per fora la faldilla i la jaqueta descordada.

Il·lustració 28. Disseny de vestuari Isabel Martí. Autora: Gemma Claramunt

Pere Figueres. El marit amagat

El que caracteritzaria més al vestuari d'aquest personatge seria la brutícia. En Pere fa molt temps que està amagat i no té l'oportunitat de canviar-se la roba cada dia. Per aquest motiu, portaria una camisa molt bruta, tant que en el seu dia era blanca i s'hauria transformat en un color groguenc. Seguint amb la representació de les altres personatges, els materials utilitzats serien la llana, la pana i el cotó.

Il·lustració 29. Disseny de vestuari Pere Figueres. Autora: Gemma Claramunt

Josep Figueres i la seva amiga. Els infants

Il·lustració 30. Disseny de vestuari Josep Figueres. Autora: Gemma Claramunt

Seguint amb el disseny de vestuari de les referències utilitzades, els infants de la producció anirien vestits amb jerseis de llana i pantalons o faldilles curtes. Per no passar molt de fred, portarien mitjons llargs que els cobririen fins a l'altura dels genolls. No s'inclou en l'esbós, però per combatre el fred d'hivern els nens anirien acompanyats amb una bufanda o una gorra de llana.

3. DISSENY ESCENOGRAFIA

3.1 LOCALITZACIONS

3.1.1 INFLUÈNCIES

Per a l'elaboració del disseny de localitzacions, l'autora ha pres com a referència la casa familiar. Can Figueres és la casa on l'avi de l'autora, en Josep dins del projecte, va créixer

i va passar part de la seva vida. La història s'ha construït al voltant d'aquesta masia i l'autora ha tingut molt present l'espai a l'hora de construir l'univers d'aquest projecte.

Il·lustració 31. Fotografia Can Figueras anys vuitanta. Autora: Montserrat Claramunt

Malauradament no es conserven fotografies de l'interior de la casa, ja que la família no tenia càmera fotogràfica i la casa es va desocupar l'any 2006. Tot i això la construcció dels espais s'ha fet de manera més fidel possible a la realitat i als records que té l'autora. Més endavant es descriurà detalladament cada localització i escenari que pren part en el projecte.

Il·lustració 32. Fotografia pont Can Figueres i poble de Santa Margarida de Montbui. Autor: desconegut

Il·lustració 33. Fotografia Can Figueres i pont. Autor: desconegut

Tot i això, cal destacar que, seguint amb el *modus operandi* del projecte, l'autora ha utilitzat els films comentats en l'apartat d'influències per a complementar el disseny i la creació dels espais. S'ha centrat tant en espais exteriors com espais interiors, tenint com a únic objectiu aconseguir una recreació el més fidel possible a la realitat de l'època que es vol mostrar.

Il·lustració 34. Fotograma del film *Incerta Glòria*, Agustí Villaronga (2017)

Il·lustració 35. Fotograma del film *Incerta Glòria*, Agustí Villaronga (2017)

Il·lustració 36. Fotograma del film *Ebre, del bressol a la batalla*, Roman Parrado (2015)

Il·lustració 37. Fotograma del film *Incerta Glòria*, Agustí Villaronga (2017)

Il·lustració 38. Fotograma del film *Incerta Glòria*, Agustí Villaronga (2017)

Il·lustració 39. Fotograma del film *La trinchera infinita*, Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga (2019)

Il·lustració 40. Fotograma del film *La trinchera infinita*, Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga (2019)

Il·lustració 41. Fotograma del film *La trinchera infinita*, Jon Garaño, Aitor Arregi, José Mari Goenaga (2019)

3.1.2 Ideació dels espais Interiors

- Sala Can Figueres

L'interior de Can Figueres està presidit per una gran sala. És la primera habitació que es troba entrant per la porta principal, de fusta i robusta. A la part dreta de la sala, fent cantonada amb la paret de la façana principal, hi ha una petita calaixera de fusta amb la pintura desgastada. A sobre, hi ha un mantell blanc de ganxet fet a mà i un marc de ferro de color plata i gastat amb una fotografia del matrimoni Figueres en blanc i negre. Al costat de la calaixera, es presenta una llar de foc gran i plena de sutge. El cantó esquerre de la llar de foc es fon amb la paret i dona pas a unes escales que pugen fins a la planta del rebost.

A la paret del fons de la sala, fent cantonada amb les escales del rebost, hi ha una petita habitació que la família utilitza com a cuina. Tot i que couen el menjar a la llar de foc

utilitzen aquesta estança per guardar i netejar els estris que fan servir per als diferents àpats. Al costat de la cuina hi ha una porta de vidre, protegida per uns porticons, que dona al pati del darrere de la casa. Finalment, a la dreta, fent cantonada amb l'altra paret que tanca la sala, hi ha una gran taula de fusta acompanyada d'un banc i unes cadires, on la família esmorza, dina i sopa.

La paret lateral dreta es trenca per la meitat amb l'obertura d'un passadís que dona a les habitacions de la família. Aquest és fosc, ja que si les portes de les habitacions estan tancades, no hi ha cap finestra que deixi entrar la llum. Al costat del passadís, comunicant amb la sala, hi ha una porta que dona a l'habitació del matrimoni Figueres.

- Rebot Can Figueres

El rebost és una sala petita situada a mitja escala entre la planta baixa, on viu la família Figueres, i la primera planta, propietat dels senyors de la masia. És una habitació fosca i fresca i està protegida per una petita porta de fusta que sempre està a mig obrir.

Un cop s'entra per la porta, a la paret de l'esquerra hi ha, tapada per uns feixos de palla, la petita obertura que comunica el rebost amb el corral. És un petit forat a la paret a través del qual hi pot passar una persona. El rebost està a diferent alçada que el corral. Quan una persona passa pel forat s'ha de deixar caure, suaument, per tocar de peus al terra del corral.

A la paret del fons, s'hi pot veure una petita finestreta, sense vidre, però protegida per un porticó per on passa l'aire. D'aquesta manera, es crea el corrent d'aire perfecte perquè l'embotit, com les llonganisses o els xoriços que prepara i penja la família en aquesta habitació es conservin de la millor manera possible. Davant la paret hi ha una estanteria de fusta amb les baldes molt primes. Aquí, els Figueres guarden els pots de conserva, les melmelades, la topina, els llegums, algun vegetal quan la collita de l'hort ha estat profitosa, alguna bota per guardar-hi el vi i algun cànir.

- Cuina Can Figueres

La cuina està situada en una habitació annexada a la sala de la casa. Encara que la nomenclatura per aquest espai sigui la paraula “cuina”, no és una cuina com a tal. La família Figueres cuina el menjar a la llar de foc, però utilitzen aquesta habitació per guardar tot allò que fan servir per menjar: gots, plats, coberts, olles i paelles.

La cuina és allargada. Al mig de la paret de la dreta hi ha l'única finestra de l'habitació, que dona al pati, per la qual entra molta llum. A la paret contrària hi ha dues postades de fusta amples i llargues, una sobre l'altra, que van de punta a punta de l'habitació. Serveixen com a estanteria per guardar-hi els utensilis de cuina i que fan servir per menjar. Sobre la postada superior hi ha dos gibrells de ferro amb aigua. Utilitzen aquesta aigua per fregar els estris de cuina que utilitzen. Un cop nets, estenen uns draps de cuina sobre la postada i els deixen assecar.

- Habitació Carme

L'habitació del matrimoni Figueres comunica amb la sala principal. Presidida per una porta de fusta de dues ales, és una habitació modesta i petita. Les parets estan pintades de color blau cel, seguint l'estètica interior de tota la casa.

A la part dreta de l'habitació, una gran finestra vertical, protegida per porticons, deixa entrar la llum del pati davanter. Al centre de l'habitació, hi ha un petit llit de matrimoni cobert per uns llençols de cotó i dues mantes de mitja fetes a mà. Davant el llit, a terra, hi ha un escalfallits. Els hiverns al poble són durs, tot i que aquest no està sent extremadament gèlid. Dues tauletes de nit acompanyen el llit per cada banda. A la del cantó dret, el de la Carme, hi ha un llum d'oli i una fotografia del matrimoni en un marc de ferro. A l'altra banda de l'habitació hi ha una petita capçalera on el matrimoni guarda la roba. A sobre d'aquesta, un mirall reflecteix tota l'habitació.

- Amagatall Pere

En Pere porta quasi un any amagat dins d'una de les menjadores de la cort de porcs que hi ha al corral de Can Figueres. El matrimoni va decidir fer un forat amb la capacitat suficient perquè hi cabés una persona, ja que en Pere va decidir que no aniria al front i s'havia d'amagar algun lloc.

L'amagatall s'amaga sota uns taulons de fusta. És humit, fred i fosc. En Pere reposa sobre una mata bruta que l'aïlla una mica del fred del sòl. No es pot posar dret, perquè no hi cap, així que es passa el dia estirat. A vegades, quan porta una bona estona sense sentir cap soroll, surt de l'amagatall i camina pel corral entre els animals.

Dins l'amagatall en Pere té un llum d'oli, que fa servir quan cau la nit, un cànir amb aigua, un petit coixí i dues mantes de llana per tapar-se.

3.1.3 Ideació dels espais exteriors

- Can Figueres:

La casa on viu la família Figueres està apartada de la resta. Can Figueres és una petita masia d'una planta annexada a una casa pairal. Les dues cases es comuniquen per les escales de la sala. La seva família hi ha viscut tota la vida, fent de masovera per a una família de la petita burgesia barcelonina, però ara fa uns anys que la família no trepitja la propietat. Des de fora es poden veure les dues portes de la casa. La de la dreta és la de la casa la Carme i la de l'esquerra, dona la benvinguda a la casa dels senyors. La part on viu la família Figueres té una sola planta i dues finestres deixen entrar la llum del pati davanter, una d'elles, la de l'habitació de la Carme. La part dels senyors es reparteix en dues plantes i unes golfes. Dues finestres trenquen la façana i deixen entrar llum a la casa.

Davant la casa hi ha una petita esplanada de sorra on la família deixa el carro que fan servir per moure's i alguns feixos de palla arraconats davant la façana. Hi ha un petit corral on guarden el cavall que fan servir per llaurar, les gallines, els conills i els porcs. Dins d'aquest corral, hi ha l'amagatall d'en Pere.

Al costat del corral, un camí baixa fins al torrent de sota el pont. Allà, aprofitant l'aigua que baixa per un petit riu, la família hi té un hort i algun arbre fruiter. Segons l'època de l'any cultiven unes hortalisses o unes altres.

La casa, per la part del darrere, està envoltada dels camps que conrea la família. Gràcies al gra poden fer pa cada setmana perquè al jardí del darrere hi van construir un forn de llenya.

- Pont - carretera

Can Figueres comunica amb el poble de Santa Margarida de Montbui a través d'un pont de pedra situat al costat del pati davanter i a escassos metres de la casa. El pont, no molt llarg i de pedra, serveix també per comunicar la capital comarcal, Igualada, amb Santa Margarida i els altres pobles anoiencs. Tres arcades sostenen el pont sobre el torrent on la família Figueres té l'hort. Per la part exterior, pedra, per la interior, la sorra del camí.

- Plaça Major

La Plaça Major està envoltada de cases adossades que dibuixen un quadrat. Un carrer travessa la plaça i enllaça la part baixa del poble amb la part alta. Una banda de la plaça, un conjunt de cases estresses i altes. A l'altra, l'església, convertida en el sindicat agrícola del poble des d'inicis de la II República. Un cordill travessa la plaça de punta a punta, amb una pancarta penjada al mig. Sota el títol de "desertors", hi ha escrits uns quants noms de diferents homes.

La Plaça és el punt de reunió del poble. Sempre hi ha dones parlant en els bancs de pedra i nens jugant i corrent amunt i avall. És el centre neuràlgic del poble.

- Safareig

Els safaretjos estan situats a la part alta del poble. N'hi ha tres. Estan a nivells diferents, ja que, a mesura que han anat passant els anys, n'han anat construint més. Una escala comunica entre ells.

Estan fets amb pedres i totxanes vermelloses. Porten l'aigua d'un rierol que passa pel costat.

- Carrers del poble

Santa Margarida de Montbui és un poble petit. Té, pràcticament quatre carrers. Els carrers són estrets i durant aquesta època de l'any, el gener, el terra està moll i humit. Les cases són antigues i de superfícies diferents: algunes són grans, d'altres són estretes, altres són d'una planta i altres cases senyorials o d'indians. Com a la majoria dels pobles, hi ha veïns que són més rics que els altres i això es pot comprovar en les façanes i l'aspecte exterior de les cases del poble.

- Bosc

El bosc del costat del poble és frondós, gran i de pins. Envolta tot el poble i es fon la muntanya que hi ha més a prop, la Tossa. Durant la retirada republicana va servir d'amagatall per molts republicans davant l'avenç imminent de les tropes franquistes. Els nens i les nenes del poble sempre hi van jugar en sortir de l'escola. La gent del poble té els seus llocs amagats dins aquest paratge.

3.1.4 Proposta de rodatge

Tenint en compte que l'autora s'ha inspirat en l'antiga casa familiar, el més lògic seria utilitzar aquest espai real com a set per al projecte. Cal destacar, però, que no es podria utilitzar Can Figueres en la seva totalitat, ja que el passat mes de gener de 2020 el temporal Glòria va fer caure gran part de l'estructura i actualment la casa està en procés de rehabilitació.

Il·lustració 42. Fotografia actual de Can Figueres. Autora: Gemma Claramunt

Destacar que un dels elements que no s'ha reconstruït, de moment, és el corral, importantíssim dins la trama. Tot i això, gràcies al temporal, es va poder apreciar el forat pel qual es passava del rebost al corral i l'amagatall del pare de la família. Aquest es pot veure a la part esquerra de la fotografia anterior.

Il·lustració 13. Fotografia des del corral, ensorrat pel Glòria. Es pot veure el forat que comunica amb el rebost.

Autora: Gemma Claramunt

Il·lustració 44. Vista del cobert des del pis superior. A la dreta de la fotografia hi ha el forat. Autora: Gemma Claramunt

Per tant, es podrien utilitzar els espais exteriors: la façana i el pati davanter, un cop rehabilitada la casa, però no els interiors: les habitacions, el celler i el corral. A més a més

la distribució i el disseny d'aquests últims no serà com la original i es perdrà l'essència rural tant característica del projecte.

Il·lustració 45. Fotografia forat des del rebost de Can Figueres. Autora: Gemma Claramunt

Pel que fa als espais del poble: la plaça, el bosc, el pont i els carrers del poble; es podrien utilitzar els espais actuals de Santa Margarida de Montbui. Tot i això, alguns d'aquest necessitarien una caracterització per a adaptar-se a l'espai temporal que es relata en el projecte.

Il·lustració 46. Fotografia actual del pont de Can Figueres. Autora: Gemma Claramunt

Il·lustració 47. Fotografia d'un carrer de Santa Margarida de Montbui. Autora: Gemma Claramunt

Il·lustració 48. Fotografia Ateneu Municipal Santa Margarita de Montbui. Autora: Gemma Claramunt

Il·lustració 49 i 50. Fotografies carrers de Santa Margarida de Montbui. Autora: Gemma Claramunt

Il·lustració 51. Fotografia bosc Santa Margarida de Montbui. Autora: Gemma Claramunt

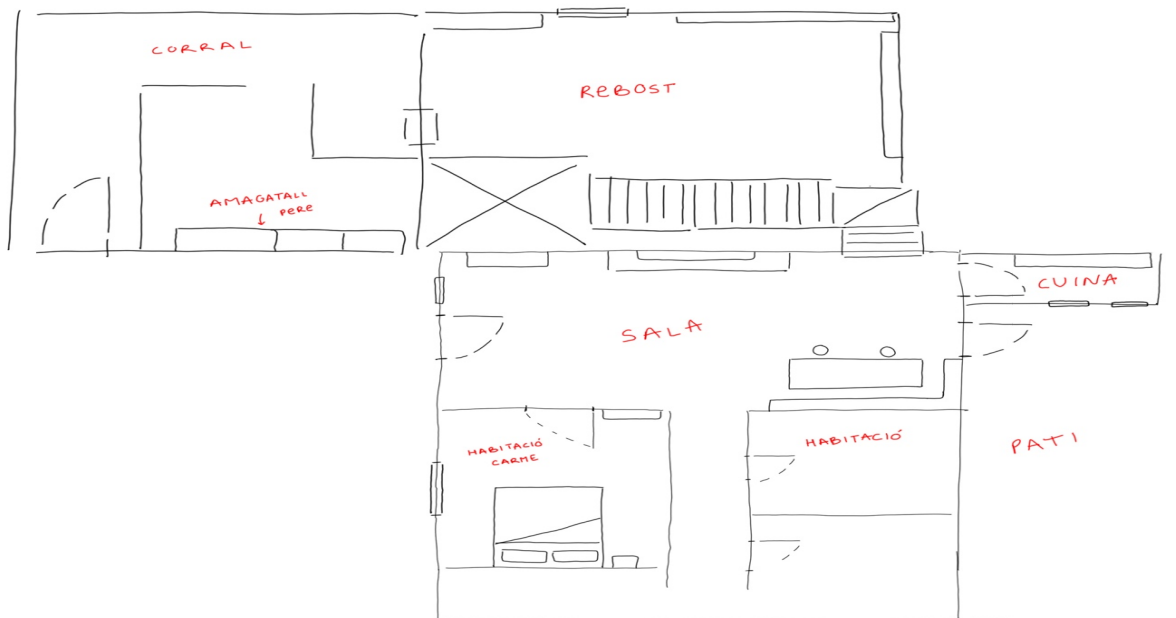
Il·lustració 52. Fotografia d'una part de la façana de l'església de Montbui. Es pot veure l'antiga porta del Sindicat Agrícola. Autora: Gemma Claramunt

Pel que fa als espais exteriors, destacar que el poble de Santa Margarida de Montbui no conserva els safaretjos de l'època. Per aquest motiu, es planteja una localització propera al nucli anoienc, per a localitzar l'escena que té lloc al principi de la trama. Els safaretjos de Piera daten de 1932 i estan conservats en perfecte estat.

Il·lustració 53. Fotografia safareig Piera. Autora: Gemma Claramunt

Tenint en compte el que s'ha esmentat, l'autora creu convenient que es plantegi l'opció de crear el decorat en un plató, portant a la realitat la descripció dels espais anteriorment explicada. A continuació s'emplaça una mostra visual de com serien aquests espais:

Il·lustració 54.. Pla escenografia del projecte. Autora: Gemma Claramunt

Tot i això, en el cas que el projecte es fes realitat, per tal d'abaratir costos de producció es podria buscar un espai real que formés part d'alguna masia o finca que reuneixi les característiques de la descripció de cada espai, sense importar la seva localització geogràfica.

3.2 ATREZZO – UTILLERIA

Pel que fa a l'atrezzo, destacar que aquesta és una de les parts més important del disseny de producció, ja que, juntament amb el vestuari, és una eina clau per construir l'univers desitjat. La decoració de l'escena es basarà en la utilització d'objectes característics de l'època i del món rural (Pont, 2005).

	<p>Aixada: eina formada per una peça de ferro plana o corbada de forma variable i amb un mànec de fusta.</p>
	<p>Ajocador: barrons de fusta posats a un nivell més alt de terra on es repengen les gallines.</p>
	<p>Alforja: cistella trenada d'espart o fulles de palma amb diverses butxaques per posar-hi viandes.</p>
	<p>Arpiot: eina en forma de càvec amb la fulla dividida en dues llargues pues per un costat i una fulla en forma de tall a l'altre.</p>

Ascla: estella grossa de fusta.

Aubarques: calçat de la gent del camp: pagesos, pastors, llenyataires. Era el substitut més barat de les espadenyes. Estaven fetes de rodes de pneumàtics vells i teixit de goma.

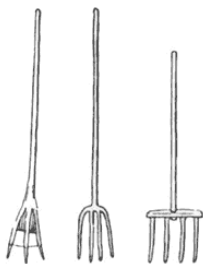

Banc: escala per collir olives i esporgar, formada per tres barres convergents a la part superior, dues de les quals van unides als barrons; l'altra és mòbil.

Borrassa: tela grossera de cànem de la mida d'un llençol gran, que serveix per tragar palla i, posat sota les oliveres i altres arbres per arreplegar fruits.

Bàscula romana: balança portàtil de ferro, formada per una barra marcada amb un pes per mesurar el producte. Situat sobre un suport que es pot penjar o que s'aguanta amb la mà mitjançant una anella.

Forca: eina feta de lluc de lledoner. Composta per un tronc i dues o més ramificacions. Serveix per alçar la palla i apilar-la.

Bota: recipient de fusta amb les bases formades per dues posts circulars i amb els costats compostos per dogues i cèrcols de fusta o de ferro que serveix per contenir vi o altres líquids i amb una cabuda variable.

Cabàs: recipient d'espert o fulla de palma de forma variable.

Caldera: recipient de bronze amb una ansa que es penja al foc amb els esclemallls per coure les botifarres o fer calderada per a les bèsties del corral.

Càntir: recipient de ceràmica amb una cabuda d'uns 10 litres per emmagatzemar aigua i beure.

Carretó: eina manual composta de dues barres i una roda, una caixa o un xassís sense caixa amb el travesser.

Cistella conillera: recipient de vímet de forma ovalada i allargada, amb una tapa mòbil, teixida amb filferro o vímet. Generalment s'utilitzava per al transport d'aviram o bèsties de corral al mercat.

Cove: cistell de dues anses, més ample de boca que de fons, generalment teixit de vímet o canyes.

Curra: peça rodona cònica de pedra, estirada, que serveix per batre els cereals i les lleguminoses.

Escalfallits: estri que a l'hivern servia per escalfar els llençols abans d'anar a dormir.

Esclopet: peça de fusta que feien servir els segadors per ficar-hi la mà esquerra i guardar-la de talls que es podien fer amb la falç.

Falç: eina de fulla de ferro, corba, dentada en la part cònca i posada al cap d'una mànec. Servia per segar el blat.

Dalla: eina agrícola utilitzada per tallar el blat.

Jou: peça de ferro o fusta corbada on queden unides les bèsties per estirar o llaurar.

Llum d'oli: recipient de llauna, vidre, ceràmica o metall que conté oli i un cordill de cotó que impregnat amb oli, crema i fa llum.

Mesura: estri que serveix per determinar la quantitat, per volum que conté un recipient.

Pastera: recipient de fusta o es barregen la farina, l'aigua, els llevats i la sal per fer el pa.

PART III: ESCALETA I GUIÓ**1. ESCALETA**ACTE 1**TÍTOL PANTALLA EN NEGRE**

Pantalla en negre i la frase: “L’amor mou fronteres. La guerra en construeix”.

1. INT. DIA. SALA CASA CAN FIGUERES. MIG MATÍ

La Carme (25) baixa les escales del rebost de casa seva. Porta un farcell de roba. El deixa sobre la taula. En Josep (6), el seu fill, està a la taula menjant. Es mira el farcell encuriolit. La mare agafa un gibrell de ferro amb roba bruta i una pastilla de sabó i surt de casa.

2. EXT. DIA. PATI CAN FIGUERES – PONT . MIG MATÍ

La Carme surt de casa, travessa el pati davanter de casa i es dirigeix fins al poble, travessant el pont que hi ha al costat de la masia.

Mentre camina pel pont, amb el poble de Santa Margarida de Montbui davant seu, apareix un títol a la part inferior de la pantalla: “Gener de 1939. Santa Margarida de Montbui. Catalunya Central”.

3. EXT. DIA. PONT CAN FIGUERES. MIG MATÍ

La Carme camina pel pont, direcció al poble amb el gibrell de ferro recolzat a un cantó de la cintura. Aquest cop amb la casa darrere seu, apareix el títol en pantalla: Els hostes.

4. EXT. DIA. PLAÇA MAJOR. MIG MATÍ

Pla general de la Plaça Major del poble. Es veu a nens i nenes jugant al voltant de l'església, convertida en el sindicat agrícola des dels inicis de la II República. Hi ha algunes dones assegudes als bancs, però no saluden a la Carme.

5. EXT. DIA. SAFAREIG. MIG MATÍ

Pla general del safareig del poble. La Carme renta la roba. Està sola i pensativa. El penjoll que porta al coll va movent-se al ritme de la mà mentre frega la roba bruta amb sabó.

6. EXT. DIA. PONT CAN FIGUERES. MIGDIA

La Carme torna a casa del safareig. Camina pel pont. Pensativa. Veu que la seva mare, la Maria (59), surt de casa i va cap a ella. La mare li diu que ha arribat un grup de soldats republicans a casa. Les dues entren a casa.

7. INT. DIA. SALA. MIGDIA

La Carme entra a casa. Intenta adoptar un posat tranquil. A la sala hi ha un general (32) i tres soldats, joves, un d'ell ferit (22). També hi ha la Isabel (18), la seva germana petita, i en Josep. El general explica que necessiten menjar i descansar abans d'arribar a Igualada i que la casa, per la seva ubicació, és la més adequada. La Carme sap que no s'hi pot negar, així que, amb l'ajuda de la seva mare, preparen el dinar pels homes.

8. INT. DIA. SALA - CUINA. TARDA

La Carme i la Isabel recullen la taula. Van de la sala a la cuina. La Isabel no para de mirar al soldat ferit i parlen.

9. INT. DIA. CUINA. TARDA

La Carme, pensativa, deixa els plats al taulell de la cuina. De reüll veu a la Isabel parlant amb el soldat.

10. INT.DIA. SALA. TARDA

La Isabel parla amb el soldat jove i aquest li explica què li va passar al braç i que és d'un poble de la vora.

11. INT. DIA. CUINA. TARDA

La Isabel entra a la cuina a agafar la farmaciola. Surt a la sala i li cura la ferida al soldat jove.

12. EXT. CARRERS DEL POBLE. TARDA

En Josep juga i corre pels diferents carrers del poble amb els seus amics.

13. EXT. BOSC. TARDA

La canalla està caminant pel bosc. Decideixen jugar a amargar-se. En Josep i una amiga seva (6) s'amaguen darrere un arbre. La nena veu que entre els arbustos hi ha un home. Li explica al Josep i els dos van cap a ell. El soldat es gira abans de temps i, en italià, els hi diu que marxin. Els nens no entenen què diu i tornen amb els seus amics.

ACTE 2**14. INT. SALA. VESPRE**

La Carme està a la taula de la sala pelant patates. Al seu costat hi ha la Isabel i el soldat ferit. A fora el pati hi ha els dos soldats i el general. En Josep entra a casa,

va una mica brut d'haver jugat al bosc. La Carme el renya perquè no li agrada que marxi de casa. El nen li explica a la mare què ha passat al bosc. El soldat ferit ho escolta i surt al pati a avisar al general.

Entren tots els soldats i el general va cap al nen. Li pregunta què ha vist i aquest li explica. El general mira als altres soldats i els hi dóna unes quantes ordres. Aquests van directes cap a les habitacions. Surten a la sala amb alguns mobles: tauletes de nits i cadires i obliguen a sortir de casa a la família. La Carme s'hi nega. Comença una petita baralla verbal entre el general i la mare.

Finalment el general dóna ordres als soldats per treure la família de casa i actuar. El soldat ferit agafa a la família i els altres dos porten els mobles fins al pont.

15. EXT. PATI DAVANTER. VESPRE.

Surten tots de casa menys el general, que ha anat a una de les habitacions. Els soldats comencen a moure els mobles que han agafat de la casa i els col·loquen al pont. El soldat jove es queda amb la família. El general surt de casa amb un feix de dinamita i va directament cap al pont. En aquest moment, quan tots miren cap al pont, la Carme aprofita i entra a casa.

16. INT. SALA. VESPRE

La Carme travessa la sala i es dirigeix a les escales.

17. INT. ESCALES. VESPRE

La Carme puja les escales que donen al pis superior. A mitja escala hi ha el rebost.

18. INT. REBOST. VESPRE

Entra i travessa un petit forat que està tapat per uns feixos de palla i que comunica amb el corral.

19. INT. CORRAL. VESPRE

Arriba fins a la cort dels porcs. En una de les menjadores hi ha uns taulons de fusta. Els treu. Dins hi ha el Pere (29), el seu marit. Veient que la casa pot córrer perill li diu que ha de marxar. Els dos recorren el camí que ha fet la Carme per arribar fins a la sala.

20. INT. SALA. NIT

La Carme es disposa a obrir la porta del darrere perquè en Pere marxi. En Pere veu molta llum fora de casa, al costat del pont. Mira per la finestra i veu que els soldats han començat a calar foc als mobles que havien col·locat.

21. EXT. PATI-PONT. NIT

El general dona ordres d'encendre el pont i retirar-se. Els soldats així ho fan. L'encarregat d'encendre la metxa dels explosius és el jove ferit. Els altres soldats estan uns metres més lluny, direcció a Igualada

22. INT. CUINA. NIT

En Pere i la Carme agafen els cubells d'aigua que tenen a la cuina per rentar els plats i travessen la sala corrents.

23. EXT. PONT. NIIT

El soldat es disposa a encendre la metxa quan veu a la família davant la casa.

La Carme i en Pere surten amb els cubells d'aigua. El soldat guarda l'encenedor i marxa.

Mentre el soldat ferit marxa per la carretera, la Carme i en Pere apaguen el foc i la Maria treu els explosius del pont. La família agafa les poques coses que han sobreviscut, un parell de cadires, i entra a casa.

24. INT. SALA. NIT

En Josep, que no sabia que el seu pare estava amagat, demana si espot quedar a sopar. La Carme no ho veu clar, però acaba cedint. La família sopa junta i després de sopar, la Carme li diu a en Pere que ha de marxar, però en Pere diu que no i torna al paller.

25. EXT. PLAÇA MAJOR I CARRERS DEL POBLE. MATÍ

Al matí arriben els soldats italians del CTV al poble. Procedeixen a registrar totes les cases. Entren en alguns dels edificis del poble com l'ajuntament. A la plaça major hi ha un cartell amb els noms dels desertors, en ell hi apareix el nom del Pere. Un dels soldats informa al general (45) que han d'anar a l'última casa del poble, la de la Carme.

26. EXT. PONT CAN FIGUERES. MATÍ – MIGDIA

Els soldats travessen el pont i arriben fins a la casa. La Isabel recull les restes de l'incendi del dia anterior. Arriben al pati i comencen a instal·lar el que sembla una cuina de campanya.

27. INT. SALA. MATÍ - MIGDIA

La Carme i la Maria s'ho miren des de dins. La Maria renega. Veuen com la Isabel arriba a casa i li pregunta si sap què està passant. Ella diu que no i la Maria torna a renegar. La Carme li demana que calli. Truquen a la porta.

28. EXT. PATI. MATÍ – MATÍ MIGDIA

El general informa que s'han d'instal·lar a casa seva. Ella, actuant de la mateixa manera que amb els republicans, els deixa entrar.

29. INT. SALA. MATÍ – MATÍ MIGDIA

El general entra, tria una habitació i deixa les seves coses i les del seu criat. Seu a la taula i li demana a la Carme que li serveixi un plat d'allò que estigui fent de dinar. El general i la Carme conversen sobre el marit de la Carme, en Pere. Dinen, beuen, i brinden per l'Exèrcit Nacional.

30. INT. CUINA. TARDA

La Carme renta els plats a la cuina. La Maria entra i li recorda que en Pere no ha menjat amb l'arribada dels nacionals. La Carme la fa callar, les poden escoltar.

31. INT. HABITACIÓ CARME. MITJA NIT

La Carme mira una foto seva i d'en Pere. No pot dormir. El marit també porta una cadena d'or al coll. S'aixeca i surt de l'habitació.

32. INT. SALA-CUINA. MITJA NIT

La Carme travessa la sala i arriba a la cuina.

33. INT. CUINA. MITJA NIT

Agafa una mica de menjar i els embolica en un farcellet i surt de la cuina.

34. INT. SALA – ESCALES REBOST. MITJA NIT

La Carme passa per la sala i puja les escales del rebost i hi entra.

35. INT. REBOST. MITJA NIT

Entra el rebost i sense fer soroll aparta els feixos de palla i entra al cobert.

36. INT. CORRAL. MITJA NIT

La Carme arriba fins a l'amagatall, treu les fustes i veu que no en Pere no hi és.
Sent un soroll i torna enrere.

37. INT. REBOST. MITJA NIT

Al tornar al rebost i posar els feixos de palla sobre la porteta una mà li tapa la boca per darrere. La Carme forceja i es gira. És en Pere. El Pere li explica que ha sentit soroll durant el dia i que ha decidit sortir, ja que no havia menjat en tot el dia i volia agafar alguna cosa del rebost. La Carme li explica què ha passat i estan una estona junts. Ella li diu que tard o d'hora haurà de marxar. Ell li diu que si marxa li deixarà com a senyal el penjoll d'or al rebost, senyal que tornarà.

38. INT. ESCALES REBOST. MATINADA

La Carme baixa les escales somrient.

ACTE 3

39. INT. SALA. MATINADA

La Carme arriba a la sala i veu al general italià. Ell li deixa entendre que sap el que acaba de passar. La Carme calla. El general insisteix que en Pere surti i treu la pistola. Al cap de pocs minuts en Pere surt del rebost i s'entrega. El general el reconeix bé per les fotos que hi ha a la casa. La Maria, que ho ha escoltat tot des de l'habitació, surt a la sala i sorprèn el general. En Pere aprofita el moment per escapar-se per la porta del darrere de la casa. El general crida al seu criat, ell no pot córrer perquè és coix. El criat agafa la pistola del general i surt darrere en Pere. El general veu a la Maria i descarrega la seva ràbia en contra d'ella. Ella i la Carme es queden assegudes al banc de fusta del costat de la taula. El general no para de caminar d'un cantó cap a l'altre de la sala. La Isabel i en Josep surten de l'habitació. La Isabel pregunta què ha passat. Quan el general els veu, la Carme es posa davant seu en senyal de protecció. La Isabel torna a preguntar i el general els hi diu que callin. Se sent un tret. La Carme es queda glaçada. El general va cap a la taula. Ja no està tant nerviós. Obliga la Isabel a portar-li una copa. Sobre la taula hi ha una gerra amb vi. El general se serveix. Té la intenció que la Carme es begui la copa, per brindar la mort d'en Pere, però ella s'hi nega. El criat arriba per la porta. Està cansat. Li dona la pistola al general. Aquest agafa el got amb vi i brinda. Diu bona nit amb un to irònic i de burla i va cap a l'habitació. La Carme es mira al criat amb molta ràbia. Aquest se la mira amb pena. Es posa la mà a la butxaca i treu el penjoll d'en Pere.

2. GUIÓ

ELS HOSTES

Un guió original escrit per:
Gemma Claramunt Ribas

Primera versió

22.03.2020

19.04.2020

01.05.2020

FADE IN:

0 TÍTOL CRÈDITS 1:

0

"L'amor mou fronteres. La guerra en construeix."

FADE OUT:

1 INT. DIA. SALA CASA CAN FIGUERES - MIG MATÍ

1

La CARME FIGUERES (25) baixa les escales que hi ha del rebost a la sala de casa seva. Porta un farcell de quadres vermells i blaus a les mans que deixa sobre la taula de la sala. En JOSEP FIGUERES (6), el seu fill, està assegut esmorzant, d'esquena a ella, a la taula de la sala. Encuriolit, obra el farcell i veu que no hi ha res. Gira el cap, cap a les escales del rebost, pensatiu. Porta uns dies pensant que dins el rebost hi passa alguna cosa.

La Carme surt de la cuina amb un gibrell de ferro amb roba i una pastilla de sabó i se'l recolza a la cintura. Passa per davant d'en Josep.

CARME

(fent-li un petó al cap)

Ens veiem després, reietó!

La Carme es dirigeix a la porta per sortir de casa. Passa per davant dels mobles de la sala, en un hi ha una fotografia d'un matrimoni. Es veu de passada. La dona surt de casa.

2   **EXT. DIA. PATI CAN FIGUERES/PONT - MIG MATÍ**

2

Davant la casa hi ha una petita esplanada de sorra on la família deixa el carro i un petit corral. Dins hi tenen animals. Al costat hi ha un camí que baixa fins a un torrent on la família té un hort.

FADE IN:

"Gener de 1939. Can Figueres, Santa Margarida de Montbui."

La Carme, amb el gibrell recolzat a un cantó de la cintura, travessa la petita esplanada, direcció al pont del costat de la casa. Tot i ser gener, fa un dia assolellat.

3   **EXT. DIA. PONT CAN FIGUERES - MIG MATÍ**

3

La Carme camina pel pont de pedra. No és ni molt llarg ni molt ampla. Al costat es veu casa seva, una casa de pagès modesta, però bastant gran. És l'última del poble. Darrere el pont s'aixeca el poble de Santa Margarida de Montbui, petit, coronat pel campanar. Darrere seu, muntanyes. Al voltant, camps.

La Carme camina pel pont, pensativa. Té la mirada perduda. Només se li veu el pit i el rostre.

FADE IN:

" ELS HOSTES "

TALL A:

4   **EXT. DIA. PLAÇA MAJOR - MIG MATÍ**

4

Plaça Major de Santa Margarida de Montbui. Està plena de nens i nenes jugant a pilota i, al voltant, en bancs de pedra, hi ha dones assegudes. Algunes porten un gibrell amb roba mullada. La vida sembla tranquil·la. Un carrer travessa la plaça i enllaça la part alta del poble amb la baixa. A la plaça també hi ha l'església, convertida en el sindicat agrícola del poble des d'inicis de la II República. A la façana hi ha un fil penjat que travessa tota la plaça. Al mig, un cartell penjat amb uns quants noms escrits.

La Carme travessa la plaça. Les dones de la plaça la veuen, però no la saluden.

TALL A:

5   **EXT. DIA. SAFAREIG - MIG MATÍ**

5

La Carme renta la roba al safareig municipal. Està sola. Les altres dones del poble hi van abans, a primera hora del matí. Mentre renta la roba, el penjoll d'or que porta al coll va submergint-se en l'aigua. És l'únic objecte de valor que té. Es va movent al ritme de la mà, mentre frega les camises. L'aigua està freda. Té les mans vermelles, però a ella no l'importa. Mentre renta sempre pensa. Es pren aquesta estona per rumiar. La guerra ja ha durat massa per ella i pensa que, en qualsevol moment, les coses poden canviar.

TALL A:

6   **EXT. DIA. PONT CAN FIGUERES - MIGDIA**

6

La Carme torna a casa del safareig. Camina pel pont que hi ha al costat de casa seva. Porta el gibrell ple de roba mullada. És gran i sembla que pesi, però ella porta un posat tranquil. Continua pensativa. És més important el que li passa pel cap que el que porta entre les mans. Quan està pel mig del pont, veu com la seva mare, la MARIA MARTÍ (59), surt de casa i va cap a ella. En un primer moment la Carme s'espanta.

MARIA

(esbufegant i nerviosa)

Carme... han... ai mare meva...

CARME

(intentant calmar-la)

Mare, tranquil·la.

MARIA

(amb la veu entretallada i movent les mans amb nerviosisme)

Filla... han...

CARME

(calmant-la)

Mare. Agafi aire

MARIA

(més tranquil·la. Agafant una de les mans de la Carme)

Ai filla, ja són aquí.

La Carme canvia la cara. Es queda totalment parada, però, veient el nerviosisme i la intranquil·litat de la seva mare, reacciona ràpidament.

CARME

(controlant els nervis)

I en Josep?

MARIA

Dins amb la Isabel. Jo he sortit a
buscar-te tan bon punt han arribat.

La Carme li agafa la mà amb força. Intentant-li
transmetre seguretat. A l'altra porta el gibrell.

CARME

Som-hi mare. Entrem a casa.

A la Carme li ha caigut un gerro d'aigua freda. No pot
passar més temps al seu món, pensativa. Ha d'actuar amb
el cap fred, pensant en la família, protegint-la.
Les dues acceleren el pas fins a la casa.

7 **INT. DIA. SALA — MIGDIA**

7

La Carme deixa el gibrell de roba a la vora de la llar de
foc. Entra amb el cap ben alt.

JOSEP

(espantat)

Mare...

La ISABEL (18), la germana petita de la Carme, el té
agafat per les espatlles. En Josep vol anar cap a la
mare, però la Carme mira a la Isabel amb decisió i ella
l'agafa i se l'emporta passadís endins.

Assegut al banc del costat de la taula, hi ha un home uniformat. Deu tenir uns trenta anys. La Carme no pot apreciar bé la seva constitució. Percep que és fort i robust, ja que la jaqueta que porta se li arrapa bastant al cos. Sobre la taula hi ha una gorra. És un GENERAL REPUBLICÀ (32). Treu un paquet de tabac i el deixa sobre la taula. Al seu costat, drets, hi ha tres soldats. Els tres porten uniforme i la jaqueta descordada. Dos d'ells estan repenjats a la paret. Semblen cansats. La Carme observa que el tercer, el SOLDAT JOVE (22) i l'únic que està dret, porta un tros de tela, bruta i de color marronós, lligada a l'avantbraç. El jove se la mira. Suposa que deu estar ferit.

La Carme sap que no es pot posar nerviosa i que s'ha de mostrar el menys vulnerable possible. Es planta davant el general, decidida, i enretira la cadira. La mà li tremola una mica. Seu davant el general i aquest, amb to de burla, somriu.

GENERAL REPUBLICÀ

(encenent una cigarreta. Amb accent gallec i veu greu)

Boas tardes.

(la Carme assenteix amb el cap)

Soy el xeneral del V Cuerpo del Ejercito Popular.

(assenyalant als homes)

Estos son meus homes, bueno...

(Amb to de burla)

o el que queda de ellos. Llevamos semanas intentando frenar el avance fascista. Los hombres italianos nos presionan des de las Borjas Blancas.

(fent una calada a la cigarreta)

Hace unos días nos sorprendieron en
Santa Coloma.

(assenyalant al soldat jove)

Algunos tuvieron suerte, e otros non.

Tenemos ordenes de continuar hasta

Igualada, pero estos nenos necesitan

comida y descansar un poco.

(continua fumant)

La Maria, que ha entrat a casa després de la Carme,
s'apropa a la taula i es queda darrere la seva filla. La
Carme escolta amb molta atenció al gallec, però per dins
està morta de por.

GENERAL REUPBLICÀ

(fent un repàs a la sala i una calada)

Su casa é bonita. Gústame. Está cerca

de la carretera. Esto nos irá bien.

(mirant els soldats. Alçant una mica

la veu)

Santa Coloma non se pode repetir.

Els soldats es posen rectes i es mostren més atents a la
conversa. El general mira la Carme. Ella es toca el
penjoll que porta al coll. Sap que no té res a fer. Si
s'hi nega pot ser que els soldats prenguin represàlies
contra la família. La Maria, que encara està darrere seu,
li posa la mà sobre l'espatlla i li pressiona amb força.
Sap que ella tampoc pot dir res. El general agafa la
cigarreta i l'apaga pressionant contra la taula de fusta.
La Carme mira la taula i després al general.

CARME

(mirant al general, però dirigint-se a la Maria. Agafant-li la mà de l'espatlla)
 Mare, porti 4 pastanagues. Hem de fer el dinar.

La Maria va cap a la cuina. El general mira als seus homes i somriu. Els soldats li tornen el somriure. La Carme s'aixeca i se'n va cap a la llar de foc. Es posa un davantal que hi ha penjat a les cadires de davant la llar i agafa una olla. Posa aigua d'un cànir que té al costat. La Maria li dona les pastanagues. Les dues seuen a les cadires i es posen a pelar-les.

TALL A:

8 INT. DIA. SALA/CUINA – TARDA

8

Un cop han dinat tots. La Carme i la Isabel s'aixequen de la taula i comencen a recollir. El general s'aixeca i mira pel vidre de la porta del pati de darrere.

GENERAL REPUBLICÀ

(dirigint-se a dos dels soldats i assenyalant el pati amb el cap)
 Rapaces

Els tres homes surten al pati a fumar. El soldat jove fa l'intent d'aixecar-se, però la Isabel li talla el pas sense voler agafant-li el plat de sobre la taula.

ISABEL

(dirigint-se al soldat jove. Amb un accent català molt marcat)
 Perdone...

SOLDAT JOVE

(mirant la Isabel amb ulls dolços. En català)

No passa res

La Isabel es queda una mica sorpresa, perquè es pensava que tots els homes eren de fora Catalunya. Somriu, tímidament, i porta els plats i gots cap a la cuina.

9 **INT. DIA. CUINA – TARDA**

9

La Carme agafa els plats, gots i coberts que hi ha sobre el taulell i els posa a dins del gibrell de ferro que hi ha sobre. La Isabel va entrant i sortint de la cuina per portar els estris que encara queden a la taula.

La cuina està un graó per sobre de la sala, així que la Carme pot veure què passa a la sala des d'aquesta habitació. Es sorprèn quan veu que la Isabel, en lloc d'anar cap a l'habitació, va cap a la taula i es para davant del soldat jove. La Carme continua rentant els plats mentre sent als joves parlar.

10 **INT. DIA. SALA – TARDA**

10

ISABEL

(un pèl nerviosa)

Ets català?

SOLDAT JOVE

(riu, tímidament)

Sí

El jove és bastant atractiu. Alt i fort. La Isabel li mira el braç i veu que el tros de drap que porta està brut i tacat de sang.

ISABEL

(assenyalant el braç)

Què t'ha passat?

SOLDAT JOVE

(mirant-se i tocant-se el braç.

Nerviós. Amb accent lleidatà)

Fa dos dies, quan estàvem a Santa Coloma i ens van sorprendre els italians, mentre escapàvem, van començar a disparar. Una de les bales em va tocar a mi.

ISABEL

(una mica espantada)

Ai! Quin mal...

SOLDAT JOVE

(Fent-se el fort)

El general, quan ho va veure, va agafar la navalla i me la va treure.

ISABEL

(amb fastig)

Ai, calla!

La noia s'asseu al seu costat i li mira la ferida.

ISABEL

(nerviosa. Sense mirar-li a la cara)

I d'on ets?

SOLDAT JOVE

(nerviós. Mentre veu aigua.)

No molt lluny d'aquí, un poble prop de Guissona i és curiós perquè aquests dies, mentre som per aquí, penso molt en casa.

(la Isabel el mira amb tendresa)

Aquesta casa s'assembla a casa meva. Els camps, el blat. A l'Ebre era diferent... És una sensació estranya.

La Isabel s'aixeca i va cap a la cuina.

11   **INT. DIA. CUINA – TARDA**

11

La Carme ha estat escoltant la conversa des de la cuina. La Isabel arriba i agafa una farmaciola de sota el taulell.

CARME

(mirant-la. Desafiant. Amb veu baixa.

Mentre renta un got)

Què fas?

La Isabel acota el cap i torna a la sala. La Carme gira el cap per veure què fa la seva germana. La jove s'ha assegut davant el noi. A poc a poc li treu la bena bruta del braç i li cura la ferida. Els dos es miren, tímidament. No parlen, només somriuen per sota del nas.

TALL A:

12   **EXT. CARRERS DEL POBLE/PLAÇA MAJOR - TARDA**

12

En Josep corre amb els seus amics pels carrers del poble. Juguen a empaitar-se per la Plaça Major. Fa una mica de vent. La pancarta del mig de la plaça que anuncia els desertors va movent-se trampejant. Els veïns, asseguts als bancs, parlen entre ells i ni se'n adonen que els nens corren per la plaça. Van poble amunt pel carrer que travessa la plaça pel mig. Una NENA (6), amiga d'en Josep, es cansa a la pujada i en Josep l'espera, deixant una mica enrere el grup. Un cop els dos junts, comencen a córrer i atrapen els altres. Arriben a la part de dalt del poble on hi ha una entrada al bosc.

13   **EXT. BOSC - TARDA**

13

La canalla continua corrent. Deixant enrere els carrers, passen a córrer entre arbres. Un d'ells va directament cap a la soca d'un pi.

NEN

(tapant-se els ulls)

Un, dos, tres, quatre...

Els altres ràpidament corren a amagar-se. En Josep mira la seva amiga, la nena amb qui ha esperat abans. Ella, còmplice de la mirada, li fa que calli amb els dits i, molt a poc a poc, s'amaguen els dos darrere d'un arbre.

NEN

(de fons)

Divuit, dinou i vint!

Els dos senten un soroll, com si una branca es trenqués.

JOSEP

(mirant l'amiga. Poruc)

Aah...

La nena li tapa la boca amb la mà. Pot ser el seu amic que ha deixat de contar i els ve a buscar. En Josep treu el cap pel costat de l'arbre, direcció on estan els altres, però no veu a ningú. Es torna a sentir el soroll. La nena, amb gestos, li diu que calli. Valenta es gira i sigil·losament comença a caminar cap als arbustos del costat, des d'on ve el soroll. En Josep la segueix. Amagats darrere uns arbustos veuen un home. És un SOLDAT ITALIÀ (34). També està amagat. Porta uniforme i un fusell a l'esquena. Repenjat a terra amb els genolls, mira per uns binocles direcció al poble.

JOSEP

(xiuxiuejant. A la seva amiga)

A casa meva també hi ha homes amb jaquetes verdes.

El soldat italià els ha escoltat i es gira. Va cap a ells. La nena s'espanta.

JOSEP

(posant-se dret)

Tranquil·la, ara li diré que els seus amics estan a casa.

La nena s'aixeca, es mira en Josep i després el soldat que quasi ja està davant seu.

SOLDAT ITALIÀ

(En italià)

Que cosa fai, bambini? Vai!

La canalla es queda una mica parada, perquè no entenen molt bé el que els diu l'home. Es miren entre ells i riuen.

SOLDAT ITALIA

(una mica enfadat. Apuntant amb la mà cap al final del bosc)

Vai! Fuori di qua!

Els nens es giren cap on apunta el soldat, es miren, aixequen les espatlles en senyal que els hi és igual i giren cua.

TALL A:

14 **INT. SALA - VESPRE**

14

La Carme està asseguda a la taula pelant patates i netejant diferents verdures. La Maria l'ajuda. La Isabel també està asseguda parlant amb el soldat jove. Porten tota la tarda, així que la conversa té un toc una mica amistós i les mirades evoquen que passa alguna cosa més que una conversa.

MARIA

(una mica amoïnada)

Carmeta, on és en Josep? Que s'està fent de nit i encara no ha tornat.

CARME

(pelant patates)

Estigui tranquil·la mare. És
espavilat, deu estar tornant de la
plaça. Sap que quan baixa el sol ha
d'estar a casa.

En Josep entra per la porta. La Carme deixa el ganivet
sobre la taula i s'aixeca. Va cap a ell.

JOSEP

(amb un somriure d'orella a orella)

Hola mare.

En Josep va tot brut. Porta els genolls plens de sorra i
els pantalons i els mitjons bruts. La Carme s'agenolla
davant el nen i es posa a la seva altura.

CARME

(mirant al fill)

Però fill meu, què has fet? On has
anat?

JOSEP

(mig rient)

A la plaça, mare.

CARME

(repassant-lo de dalt a baix)

Mira com portes els pantalons. Plens
de sorra! I els mitjons. I ja no
parlem de les sabates, perquè...

En Josep somriu mentre la mare el parla. Es mira a la
Isabel i aquesta li torna una mirada còmplice perquè sap
que està mentint.

CARME

(mirant-lo als ulls)

Segur que no has anat al bosc?

La Carme el mira i veu que està rient. Està tan content que no es pot enfadar amb ell.

CARME

(aixecant-se i tocant-li el cabell a en Josep)

Ai, bailet! No sé què farem amb tu.

(li fa un petó al cap)

Va, vinga, ves a seure que et netejo aquests genolls tan bruts.

En Josep seu al costat de la seva tieta, la Isabel. Està molt content. Davant seu hi ha la Maria, que el mira amb tendresa i mig somrient.

ISABEL

Ui! Vens molt content!

(amb to picaresc)

Què has estat fent?

JOSEP

(entusiasmat)

Doncs, hem estat a la plaça, jugant. I després...

(es posa nerviós)

La Carme surt de la cuina amb un gibrell d'aigua i un tros de tovallola.

JOSEP

(en veu baixa)

Després hem anat al bosc.

La Maria renya en Josep amb la mirada. La Carme deixa el gibrell sobre la taula i s'agenolla davant en Josep. Li treu les sabes i els mitjons.

ISABEL

(fent-se la sorpresa)

Ostres!

(rient, li fa un gest amb els dits)

La Carme mira a la Maria i a la Isabel. Aquesta li somriu. Les dues ja sabien que havia anat al bosc.

CARME

(posant-se un pèl seria)

Josep, fill. T'he dit mil cops que no m'agrada que vagis al bosc i menys quan està a punt de caure la nit.

La Carme, amb molta cura, li va fregant els genolls per treure-li la pols.

JOSEP

(molt tranquil)

Mare, però no pateixis.

(assenyalant el soldat jove)

Ens hem trobat un amic seu.

La Carme es queda parada i mira la Maria, que també està asseguda a la taula. La Maria es mira al soldat jove. Aquest, que ho ha escoltat, s'aixeca el cap.

CARME

(Deixant la tovallola sobre la taula.
Al soldat)
 Ha vingut algú més amb vosaltres?

El soldat fa que no amb el cap

SOLDAT JOVE

(dirigint-se al nen)
 Com era aquest home?

JOSEP

(innocent)
 Doncs com tu. Així amb aquest abric i
 una arma a l'esquena. Era llarga, com
 les que porteu vosaltres.

El soldat es mira la Carme i després al nen.

SOLDAT JOVE

(una mica nerviós)
 I que feia?

JOSEP

Estava mirant per uns binocles. Així
(fa el gest amb les mans)

El soldat s'aixeca i mira la Carme, preocupat. Surt al
 pati del darrere de la casa on hi ha el general i els
 altres soldats. La Carme mira en Josep, preocupada.

JOSEP

(s'ha adonat que passa alguna cosa)
 Mama?...

La Isabel s'aixeca de la cadira i seu al banc, al costat d'en Josep. Li posa la mà sobre l'espatlla i l'abraça.

CARME

(ajupint-se. Tocant-li la cara. Amb afecte)

Tranquil reietó. No passa res.

La Carme continua netejant-li les cames. El general i els soldats entren a la sala. El general, amb un posat molt serio, s'acosta al Josep. S'agenolla davant el nen. La Carme està al seu costat, amb la tovallola molla a les mans.

GENERAL ITALIÀ

A ver, neno, ¿qué has visto?

En Josep es mira la Carme.

CARME

(agafant-li la mà)

Explica-li què has vist.

JOSEP

(molt nerviós)

Estàvem jugant i hem vist un senyor.

Estava amagat i ens ha vist. Ha vingut i ens ha dit alguna cosa...

En Josep es queda callat. La Carme li agafa la mà amb força.

GENERAL REPUBLICÀ

(nerviós)

¿Qué? ¿Qué ha dicho, neno?

JOSEP

(amb por)

Es que no l'he entès. No era català.

El general s'aixeca. Imposa molt. En Josep, que se'l mira ara des de baix. Comença a tenir por. La Carme s'aixeca. En Josep també i la mare l'agafa a coll. L'abraça. La Carme es mira el general, però aquest no li fa ni cas. Dona unes quantes ordres gestuals als soldats i aquests es comencen a moure cap a les habitacions. El soldat jove es mira la Isabel.

GENERAL REPUBLICÀ

(alçant la veu. Dirigint-se al jove)

Imos, soldado!

A batzegades, el soldat comença a caminar cap a les habitacions. Les dones es queden a la sala. Es queden parades, no saben el que està passant ni el que passarà a continuació. Es miren, però ningú diu res. El general mira per la finestra que dona al pati davanter, entre les cortines. Encara que estigui d'esquena a les dones, aquestes se senten molt intimidades. Comencen a sentir soroll i rebombori a les habitacions. En Josep s'espanta i s'arrapa a la mare amb força. Els soldats entren a la sala amb algunes taules de nit i alguna cadira de fusta i surten fora. Les dones les segueixen amb la mirada. La Isabel mira a la Carme, no sap què està passant. La Maria ni les mira, va directe a perseguir els soldats i surt al pati davanter. El general deixa de mirar per la finestra.

GENERAL REPUBLICÀ

(anant cap a les dones)

Mulleres, tienen que salir.

La Isabel es queda glaçada. La Carme se la mira,
tranquil·litzant-la i després es gira cap al general.

CARME

(confusa)

Què?!

GENERAL REPUBLICÀ

*(començant a enfadar-se. Assenyalant
la porta)*

Por favor...

La Isabel s'apropa a la Carme.

ISABEL

*(amb por. Agafant la Carme per les
espatlles)*

Som-hi, Carme.

CARME

(mirant a la Isabel)

Que no Isabel, que no marxem!

*(al general, amb ràbia. Amb accent
marcat)*

Que no nos vamos. Pero, ¿Quién se cree
para echarnos? Es nuestra casa.

GENERAL REPUBLICÀ

(amb la mosca al nas. Imperatiu)

Señora, salga.

Dos dels soldats van entrant i sortint de la casa,
agafant diferents peces i mobles de fusta. La Isabel els
segueix amb la mirada.

ISABEL

(poruga)

Carmeta, sortim.

CARME

(tossuda)

Que no! Isabel que no anem en lloc.
Que no veus que no ho poden fer això,
que és casa nostra. Que ens quedem...

La Carme mira el general, desafiant. Aquest veu que la
Isabel mira cap a la porta. Es gira i veu que al portal
hi ha la Maria parlant amb el soldat jove.

MARIA

(agafant el soldat per la camisa)

Si us plau, no ho permetis...

SOLDAT JOVE

No hi puc fer...

GENERAL REPUBLICÀ

(al soldat jove)

¡Soldado!

El soldat, mig espantat, el mira.

GENERAL REPUBLICÀ

(Fent un gest amb el cap referint-se a les dones)

¡Sácalas!

MARIA

(suplicant)

Si us plau. No ho feu.

El soldat jove va cap a les dones. La Isabel no para de mirar-lo, però ell li gira la cara. Tot passa molt ràpidament.

SOLDAT JOVE

(a la Carme. Agafant-la pels braços)

Heu de sortir.

ISABEL

(amb por)

Què fareu?

CARME

(tossuda)

No. No marxem.

SOLDAT JOVE

(amb el cap baix)

Si us plau.

La Isabel el mira, intentant buscar els seus ulls i que es creuin les mirades, però el jove es posa darrere seu. Les dones es miren entre elles. No saben què passarà a continuació. Fent pressió, de mica en mica, el jove les treu de casa. El general va cap al passadís on hi ha les habitacions.

15

EXT.PATI DAVANTER - VESPRE

15

La família surt de casa. Darrere seu, el soldat jove. AL mig del pont, els altres soldats van amuntegant els mobles per fer una espècie de foguera. El general surt de casa donant una empenta a la Carme, que és la dona que està més a prop de la porta. Porta un feix de dinamita a la mà. Va directament cap al pont.

MARIA

(intentant perseguir-lo)

Però, serà...

El soldat posa el braç davant la Maria i li barra el pas.

SOLDAT JOVE

(mirant la Maria. Amb resignació)

És millor que no ho intentis.

MARIA

(enfadada i desesperada)

Però, que no ho veus?! Que si volen el pont, la casa caurà! Que no veus no poden fer-ho. Que prendrem mal tots.

SOLDAT JOVE

(intentant comprendre-ho)

*No veu que si no ho fem, els feixistes
arribaran aquí?*

MARIA

Però no veus que morirem tots?!

SOLDAT JOVE

Si arriben els feixistes, també.

La família està expectant per saber què faran els soldats. La Carme, sigil·losament, li fa un gest a la Isabel. Li passa en Josep a coll.

CARME

(xiuxiuejant)

Ves amb la tieta, petit.

Quan el nen no veu la Carme, perquè està d'esquena a ella, aquesta aprofita i entra a casa, ja que la porta s'ha quedat oberta.

16   **INT. SALA - VESPRE**

16

La Carme travessa la sala i es dirigeix cap a les escales que pugen a la planta dels senyors. Va de pressa, tot i que intenta no fer soroll.

17   **INT. ESCALES - VESPRE**

17

La Carme puja les escales. A mitja escala hi ha la porta del rebost, mig oberta com sempre. Hi entra.

18   **INT. REBOST - VESPRE**

18

Encara no ha caigut la nit. Entra una mica de llum per la finestra del final del rebost. La Carme s'hi veu sense la necessitat de cap llum. A la paret de la dreta, hi ha uns feixos de palla amuntegats. La Carme els aparta i es descobreix un petit forat a la paret. S'ajup i hi entra amb molt de compte. El forat dona al corral, però aquest no està a la mateixa alçada, així que s'ha de deixar caure. Fa els moviments amb molta traça, senyal que se sap el camí i sap què ha de fer a cada pas.

19   **INT. CORRAL - VESPRE**

19

La Carme posa els peus dins del corral, just on hi ha el galliner. Aquest és petit i comunica amb el corral. La Carme intenta no fer soroll perquè les gallines són molt escandaloses quan volen. Per sort, el terra és de sorra i està ple de palla, fet que provoca que les passes no s'escoltin tant. A poc a poc, travessa el galliner i arriba a la cort dels porcs. També és petita. Hi ha dos porcs i tres menjadores. Una d'elles està tapada per uns taulons de fusta i no hi ha cap resta de menjar. La Carme treu els taulons de la menjadora i els deixa a terra. A dins hi ha el seu marit, en PERE FIGUERES (29. Està estirat a terra, tapat amb una manta. Al costat té un llum d'oli encès i un cànir amb aigua.

PERE

(sorprès)

Carmeta, què hi fas aquí?

CARME

(molt nerviosa. Amb presses. Amb veu baixa)

Pere, has de sortir.

PERE

(una mica nerviós. Acostant-se a la vora de la menjadora. Amb veu baixa)

Què ha passat? No he parat de sentir soroll.

CARME

(fent gestos amb les mans. Nerviosa)

Va, Pere, surt. Has de marxar. Corres perill.

En Pere, poques vegades ha vist la Carme tan alterada. Normalment és una dona que sap contenir les seves emocions i sap com actuar en cada moment. Per aquest motiu decideix no dir res més i fer cas de tot el que li diu la dona. La Carme ajuda en Pere a sortir.

CARME

(amb veu baixa)

No facis soroll.

En Pere assenteix amb el cap. A pas ràpid, però intentant ser silenciosos, es dirigeixen cap al forat que comunica amb la casa. En Pere a poc a poc surt del corral i entra al rebost. Després ajuda la Carme a pujar. Li estén el

braç i aquesta puja amb més facilitat que de normal.
Sense fer soroll i molt a poc a poc, els dos surten del
rebot i baixen les escales que donen a la sala.

20   **INT. SALA - NIT**

20

Els dos entren a la sala. La Carme va cap a la porta que
dona al pati del darrere, disposada a obrir-la perquè en
Pere marxi. En Pere veu que hi ha molta llum fora la
finestra. Mira cap al pati davanter i veu que al pont
s'hi ha calat foc. A pocs metres de la finestra hi ha la
Isabel que té en Josep a coll.

PERE

(a la Carme. Perplex)

Però, què està passant?

La Carme va cap a ell i veu que la Maria està intentant
parlar amb el general mentre dos dels soldats van calant
foc als altres mobles i feixos de palla que han col·locat
al pont.

21   **EXT. PAT/PONT - NIT.**

21

A fora la Maria està parlant amb el general. Intenta
agafar-lo pels braços per evitar que continuï donant
ordres.

GENERAL

*(a la Maria. Intentant treure-se-la de
sobre)*

Fuera!

(al soldat jove. Assenyalant-li el pont)

¡eh, tu! Ya sabes que hacer

El soldat jove obeeix.

GENERAL REPUBLICÀ

(als soldats)

¡Eh, muchachos! ¡Nos vamos!

El general i dos dels homes marxen carretera avall i al pont només hi queda el soldat jove. El soldat mira la base del pont. Hi ha col·locats diferents cartutxos de dinamita a cada costat.

22   **INT. CUINA – NIT**

22

PERE

(intentant mantenir la calma. Anant cap a la cuina)

Carmeta, corre.

Els dos, corrents, van fins a la cuina i agafen els cubells que fan servir per rentar els plats.

23   **EXT. PONT – NIT**

23

El soldat agafa una de les metxes. Treu l'encenedor que porta a la butxaca i l'encén. Es mira la família. La Maria, la Isabel i en Josep. De dins la casa surten la Carme i en Pere amb els cubells. El soldat els veu. I amb un impuls que li neix de dins, tiba la metxa, evitant que la guspira arribi a la dinamita. Guarda l'encenedor, mira

el pont i veient que tot està en ordre marxa carretera avall sense mirar la família.

JOSEP

(que no sabia que el seu pare estava amagat a casa. Amb il·lusió)

PARE!

CARME

Isabel, no!

La Isabel l'intenta agafar perquè no vagi cap al foc. Mentre el soldat jove marxa per la carretera la Carme i en Pere van apagant el foc. En veure que no hi ha perill, la Maria entra a casa per agafar més cubells. La Isabel es queda amb el Josep. Un cop els pares han apagat les fogueres, la Isabel deixa en Josep a terra. Aquest va a abraçar el seu pare. La Carme els abraça als dos.

CARME

Nois, hem d'entrar a casa.

En Pere entra dins de casa amb en Josep i la Isabel. La Carme i la Maria intenten recuperar allò que s'ha salvat de les fogueres. La Maria agafa una cadira. La Carme l'ajuda de seguida. Les dues es miren, còmplices

MARIA

(agafant la cadira)

Filla, la guerra no ha acabat.

La Carme assenteix

MARIA

(agafant les espatlles de la Carme)

La pena acabarà venint.

CARME

(agafant la cadira amb una mà i posant l'altra a l'esquena de la mare)

Entrem a casa, mare.

24   **INT. SALA - NIT**

24

La Carme i la Maria entren a casa. Els altres els esperen. Les patates encara estan sobre la taula. La Maria les agafa i les posa dins l'olla que hi ha a la llar de foc.

ISABEL

Pere, sopes amb nosaltres?

CARME

(mira, preocupada, al Pere)

No.

MARIA

(la mira amb afecte)

Home, dona, per una nit. Després de dos anys...no passarà res.

CARME

(al Pere)

D'acord, però després tornes al corral.

La família es posa a preparar la taula. En Pere seu a la taula amb en Josep a la falda.

TALL A:

Després de sopar. En Pere surt del passadís. Tots han anat a dormir. A la sala només hi ha la Carme, recolzada a la taula. Està seriosa

PERE

(apropant-se a ella)

Carmeta...

Li passa la mà pels cabells i la cara. Ella es fa la forta, però en realitat està morta de por. Perquè no sap què passarà. Perquè té por que pugui sortir alguna cosa malament.

CARME

(amb por, però forta alhora)

La guerra encara no ha acabat.

PERE

(intentant tranquil·litzar-la)

Carme, tranquil·la. Avui no marxaré enlloc. La guerra acabarà i tot tornarà a ser com abans.

CARME

Tant de bo.

Els dos s'abracen.

TALL A:

25   **EXT. PLAÇA MAJOR I CARRERS DEL POBLE - MIG MATÍ**

25

L'endemà, a mig matí, comencen a arribar les tropes franquistes al poble. Una multitud de tancs, camionetes i soldats a peu entren per la carretera que passa pel mig del poble. Arriben per la part nord del poble, la contrària a la casa de la Carme. Formen part del CTV, il Copro di Truppe Volontarie, una secció de l'exèrcit italià que ha estat enviat per Mussolini com a forma de suport a l'exèrcit de Franco. Totes les portes de les cases estan obertes i les finestres també. Alguns d'ells es paren al costat d'algunes cases i edificis, com l'Ajuntament i l'Ateneu. Arriben fins a la Plaça Major, on hi ha l'església. Algunes famílies del poble han sortit a rebre'ls, d'altres s'han quedat a casa o han fugit la nit anterior. El GENERAL ITALIÀ (45), l'únic que hi ha en aquest batalló, entra a la plaça amb un cotxe descapotat. Es mira la plaça. Baixa del cotxe i fa unes passes. Va una mica coix. No pot caminar molt, però es

mira la plaça i les persones que hi ha des d'una posició imponent. Mira la pancarta que hi ha penjada al mig de la plaça, entre ells hi ha el nom d'en Pere.

GENERAL ITALIAÀ

(dirigint-se a un noi jove)

Eh! Vieni.

El noi va cap a ell, és el seu CRIAT (18), un jove italià que l'acompanya des que van marxar d'Itàlia.

GENERAL ITALIAÀ

Cosa sappiamo?

CRIAT ITALIAÀ

I repubblicani sono stati in una delle case. Alcuni vicini dicono che la famiglia li ha aiutati. Sappiamo dove é.

GENERAL ITALIAÀ

(donant-li un toc a l'esquena)

Dai. Andiamo.

Els dos homes pugen al cotxe i marxen de la plaça.

TALL A:

Uns quants soldats a peu, una camioneta i el cotxe del general travessen el pont del costat de casa la Carme. A causa de l'incendi de la nit anterior, el terra està negre i encara hi queden restes dels mobles. La Isabel està recollint algunes de les restes quan el general passa pel seu costat i se la queda mirant. Imponent. Paren davant la casa.

Comencen a agafar el material que hi ha a la part del darrere de la camioneta i el deixen al pati de la casa. Comencen a muntar, el que sembla, una tenda. Treuen, ambé, alguns estris de cuina.

TALL A:

27   **INT. SALA. MATÍ -MIGDIA**

27

La Carme és dins de casa amb la Maria. Les dues miren per la finestra.

MARIA

(renegant)

Ja hi tornem a ser. Ara ens toca rebre als altres. Ja t'ho vaig dir que això no havia acabat. Primer els de la república i ara aquests. Faran el mateix. Vindran, s'instal·laran, es pensaran que estan a casa seva i a nosaltres, a nosaltres que se'ns empassi la terra.

CARME

Mare, calmis.

MARIA

(insistent)

Es que t'ho vaig dir Carmeta. Vigila,
que la guerra no acabat...

La Isabel, a pas ràpid, es dirigeix cap a la porta de
casa i entra.

CARME

(anant cap a la Isabel)

Isabeleta, què? T'han dit alguna cosa?

ISABEL

(estranyada)

No, però els he sentit parlar i no
parlen català.

MARIA

(renegant)

No si és que a sobre no els entendrem.
Doncs mirà, sabeu que us dic, que a mi
ni em sentiran aquests. Ni mirar-los.

CARME

Mare, tranquil·litzis si us plau.
Encara no sabem ni qui són ni què
volen. Hem de mantenir la calma. En
Pere encara és al corral. Hem de
mantenir la calma.

La Maria, a desgana, calla. Truquen a la porta.

CARME

*(mirant a les dones. Tranquil·litzant
a la Isabel que està un pèl nerviosa)*

Isabel, ves amb en Josep a
l'habitació. Tranquil·la, deixeu-me a
mi.

28   **EXT. PATÍ -MATÍ/MIGIDA**

28

La Carme obre la porta de casa. És el general. Imponent,
entra a casa.

GENERAL ITALIA

*(posant-se la mà a la gorra per
saludar)*

Buongiorno

29   **INT. SALA - MATÍ/MIGDIA**

29

Camina amb una lleugera coixesa i va a poc a poc. Tot i
això la Carme se sent una mica violentada per les seves
dimensions. És un home alt i corpulent. Entra i darrere
seu entra el seu criat. Un noi jove. Porta una maleta
penjada al coll. El general entra a la sala i repassa
l'espai amb la mirada. Mira les dones i també les
repassa.

GENERAL ITALIA

(amb accent marcat)

Sono el general delle Frecce Nere, la
divisione que ha aliberado el pueblo
esta mañana de las sucias manos rojas
de la República. Abbiamo visto la
casa, e mi piace.

(mirant a la Maria)

Davvero mi piace.

CARME

(interrompent-lo)

¿Qué quiere?

El general es gira, bruscament, cap a la Carme.

GENERAL ITALIA

Niente.

(veu que les dones no l'han entès)

Ah, nada.

La Carme sap que no pot fer molta cosa i que ha d'actuar com amb els republicans, intentant no aixecar cap sospita. Va mirant de reüll l'escala, pensant en el Pere. La Maria està callada, però en realitat s'està aguantant les ganes de dir-li quatre coses al general.

GENERAL ITALIA

(al criat)

Eh! Ragazzo! Allora vieni qui!

El criat va cap al general. Aquest l'agafa per l'espatlla i li diu alguna cosa a cau d'orella. El jove entra al passadís de les habitacions. El general el segueix, però a un pas més lent perquè, a part que coixeja, va observant tots els racons de l'habitació. La Carme es queda a soles amb la Maria a la sala. Es miren. El general ja fa uns minuts que ha entrat al passadís i ha començat a obrir les portes de les diferents habitacions.

GENERAL ITALIÀ

(obrint una de les portes. Sorprès.)

Oh! Vedi, abbiamo compagnia.

JOSEP

(sortint de l'habitació. Parant al passadís. Mirant al general. Innocent)

Hola.

GENERAL ITALIÀ

(al criat. Referint-se a la Isabel)

Che bella, eh!

En Josep va fins a la sala. No sap què passa, però tampoc s'intriga molt. La Isabel també entra a la sala. Darrere seu el general i el criat deixen les coses a l'habitació. Després, el general surt i torna a la sala. Les dones estan callades. El general seu a la taula. Se la mira i passa la mà per sobre.

GENERAL ITALIÀ

(mirant la Carme. Burlasc i amb superioritat.)

¿Qué hay para comer?

Des del moment que ha entrat a casa, el general actua amb superioritat i s'ha cregut amo i senyor de la casa.

La Carme treu l'olla del foc i la porta la taula de la cuina. Es mira les dones.

CARME

A taula. Josep, porta una mica de pa.

Totes seuen a taula. La Maria continua sense dir res. En Josep va fins a la cuina i porta mig rodó. En Josep li dona a la seva mare, però ella, sense dir res, amb un gest, li diu que li doni al general. El nen així ho fa. El general l'agafa, el toca, el premsa i el sent cruixir. La Carme comença a posar el menjar als plats.

GENERAL ITALIÀ

(dirigint-se a les dones)

¿ Lo habéis hecho vosotras?

CARME

(mostrant-se molt amable)

Si. Tenemos un horno en el patio de atrás.

(assenyala el pati)

Cada semana hacemos pan.

GENERAL ITALIÀ

(interessant-se)

¿Y chi di voi lo prepara?

Cap dona respon. Totes callen.

GENERAL ITALIÀ

(imposant-se. Dirigint-se a la Carme)

Eres tu?

CARME

(mentre es posa el menjar al plat)

No.

GENERAL ITALIÀ

(imposant-se. Dirigint-se a la Isabel)

Eres tu?

La jove calla. Mira fixament el seu plat. Està molt nerviosa.

GENERAL ITALIÀ

(insistent)

Bella, sei tu?

La Isabel mira de reüll la seva mare. Ella assenteix amb el cap. La Isabel aixeca la mirada, amb por, i mirant al general fa que no amb el cap.

GENERAL ITALIÀ

(que ha vist com mare i filla es miraven)

Ah, ho capitto, sei tu, nonna.

La Maria calla. Sent ràbia. Amb els republicans era diferent, sentia resignació, però veient el que eren capaços de fer amb la casa, sent ràbia perquè pugui tornar a passar el mateix. El general se la queda mirant. Agafa una llesca de pa i la prova

GENERAL ITALIÀ

(amb la boca mig plena. Mirant a la Maria somrient)

Mmmh.. che buono

La Carme ja ha acabat de servir. Seu a la taula i comencen. A dinar.

GENERAL ITALIÀ

(dirigint-se a la Carme. Mentre menja. Encuriosit)

Eh, ascolta, è sposata?

La Carme no l'acaba d'entendre molt bé.

GENERAL ITALIÀ

Si està casada. Si tiene marido.

La Isabel mira la Carme, però ella fa com si no la veiés. No poden aixecar cap mena de sospita.

CARME

*(mentre li separa el menjar del plat
al Josep amb la forquilla)*

Si, pero mi marido está luchando.
Vinga Josep, comença per la verdura.

(la Carme es mira al general)

Luchando para Franco, claro.

El general somriu. Se les mira a totes. Agafa el got i la gerra amb vi que hi ha sobre la taula. Es serveix.

GENERAL ITALIÀ

(alçant la copa)

Brindemos

Les dones es queden una mica parades. Es miren entre elles. El general li dona un toc al braç al seu criat i aquest serveix vi a tots els gots de la taula. Quan està a punt d'omplir el got d'en Josep, la Carme posa la mà a sobre per evitar-ho.

JOSEP

(una mica enfadat)

Ei, mare, jo també vull brindar.

El general es mira al nen i s'omple de goig. Li ha agradat el comentari.

CARME

(amb veu dolça)

Millor que no, que no veus que brindar
amb aigua porta mala sort?

El general agafa la gerra de vi i li serveix un dit al
nen.

GENERAL ITALIÀ

(amb to burlesc)

Ora no es aqua

Amb un gest, el general les fa posar dretes, però només
s'aixeca la Carme. Aquesta mira la Maria i la Isabel. La
Isabel s'aixeca ràpidament. La Maria continua asseguda.

GENERAL ITALIÀ

(desafiant la Carme amb la mirada)

Brindemos, per gli soldati italiani e
spagnoli, per l'exercito di Franco, e
per il Duce.

CARME

(a la Maria)

Mare, la copa, si us plau.

La dona alça el got i brinda, però des de la cadira.

TALL A:

La Carme renta els plats a la cuina. La Maria entra. Està enfadada. Porta així des que han arribat els nacionals.

MARIA

(en veu baixa)

En Pere no ha menjat en tot el dia.

La Carme ho sap del cert. Tot el dia que pateix per ell, però no li diu res perquè el general està a la sala i les podrien escoltar i perquè ella és de portar el dolor per dins.

MARIA

(en veu baixa)

Digues, que tens pensat perquè els italians no sospitin res?

La Maria li agafa el penjoll que porta al coll

CARME

(intentant no alçar la veu. Traient-se la mà de la Maria de sobre)

Mare, ara no. No veu que ens podria escoltar? Ja se m'acudirà alguna cosa.

La Maria, enfadada, marxa de la cuina. Des de la cuina, la Carme veu al general assegut davant el foc. Ell la mira i ella somriu, forçadament.

TALL A:

31   **INT. HABITACIÓ CARME - MITJANIT**

31

La Carme està asseguda al marge del llit. Porta el camisó de dormir i una manta per sobre. No pot dormir. La seva habitació és molt austera. A cada costat del llit hi havia una tauleta de nit de fusta. Ara només hi ha la del cantó de la Carme, l'altra la van cremar els republicans a la foguera del pont. La de la Carme encara té restes de l'incendi. La fusta està una mica negra. A sobre la tauleta hi ha un llum d'oli. El té encès. Agafa la foto que hi ha sobre la tauleta. Hi surten ella i en Pere. Surten davant la porta de l'església. Van vestits de manera elegant, però tampoc massa. La Carme va amb vestit negre i en Pere amb pantalons foscos i camisa blanca. Estan contents. Els dos porten els collarets d'or al coll. Porten tota la vida junts, però fa poc que estan casats. La Carme repassa la fotografia amb els dits, com si acariciés al seu marit. Està pensativa. Rumia i rumia. S'aixeca del llit i sense fer soroll agafa el llum d'oli i baixa la intensitat de la flama. Es posa les espardenyes, però al moment decideix anar descalça. Així farà menys soroll. Passa a passa obre la porta de l'habitació lentament i travessa l'escletxa de la porta.

32   **INT. SALA-CUINA - MITJANIT**

32

Travessa la sala a pas lleuger, sense fer soroll, i arriba a la cuina.

33   **INT. CUINA - MITJANIT.**

33

En un dels prestatges hi ha una mica de pa i llonganissa. Els agafa i els embolica amb el farcell de quadres. Surt de la cuina i torna a la sala.

34   **INT. SALA - MITJANIT.**

34

Mira el passadís que va cap a les habitacions per si pot haver-hi algú espiant-la, però no hi veu res. Alça el braç on porta el llum d'oli i amb l'altra mà s'aixeca el camisó. Posa el peu a l'escala i comença a pujar els graons molt a poc a poc

35   **INT. ESCALES REBOST-REBOST - MITJANIT.**

35

A mitja escala para i entra al rebost. Es dirigeix cap al forat que dona al corral. Treu els feixos de palla que el tapen i, mirant enrere per comprovar que no l'ha seguit ningú, deixa el llum d'oli a terra, prop del forat, tira el farcellet al corral i es deixa caure pel forat.

36   **INT. CORRAL. MITJANIT.**

36

Intenta no fer soroll espantant amb les mans les gallines perquè s'han apropat al farcellet. Es posa de puntetes de cara el forat i agafa el llum d'oli amb les mans. El forat està una mica alçat i li arriba a l'altura del pit. Amb el llum l'oli a una mà i el farcellet a l'altra recorre sigil·losament el corral fins a la cort dels porcs. Arriba a la menjadora i deixa el fanalet i el farcell a terra. Treu les fustes, molt lentament i amb molta cura per no fer soroll. En Pere no hi és. La Carme es queda glaçada. Agafa el llum i enlluerna l'amagatall

per veure-hi millor, però res. Sent un soroll. S'espanta. Quasi li cau el llum d'oli de l'ensurt. Deixa el farcell i les fustes mal posades i torna ràpidament al forat. Quan està davant del forat torna a sentir un soroll i apaga el llum.

37 **INT.REBOST - MITJANIT.**

37

La llum de la lluna entra pel sostre del corral i il·lumina una mica l'escena. Deixa el llum al terra del rebost i es posa de puntetes, per entrar pel forat. Està fosc, però pel forat entra un raig de llum. Quan es posa drete i s'espolsa el camisó, una mà li tapa la boca per l'esquena. La Carme es queda glaçada. Comença a posar-se nerviosa i a respirar cada cop amb més ànsia. Amb un toc brusc la mà l'agafa amb força i la fa girar. S'encén la flama d'un encenedor. És en Pere. Aquest agafa el llum d'oli i l'encén amb una flama molt càlida i lleugera.

CARME

(en veu baixa. Encara espantada)

Pere! La mare que et va fer...

En Pere somriu per sota el nas.

CARME

(en veu baixa. Més tranquil·la)

Però, que t'has tornat boig? Per què has sortit del corral?

PERE

(anant cap a la prestatgeria del fons)

Oh, coi!

La Carme li fa un gest amb la mà perquè abaixi el to de veu.

CARME

Que encara els despertaràs.

PERE

(agafant un tros de llonganissa penjada)

No m'heu portat res. Tenia gana i portava una bona estona sense sentir soroll, així que he sortit a pescar alguna cosa.

(fa una mossegada. Amb la boca mig plena)

He sentit molt rebombori avui. Què ha passat?

CARME

(acostant-se a ell, però sense donar-li molta importància allò que diu)

Les coses no estan tranquil·les. Han arribat els italians. Tènim el general dormint a baix.

PERE

Què?! I esteu bé?

La Carme assenteix amb el cap. Ell, més tranquil, continua menjant. Ella es queda davant seu. El mira. Tot i portar la camisa bruta, el cabell despentinat i la barba de setmanes, el continua trobant molt atractiu.

PERE

(mig rient. Insinuant-se)

Què passa?

La Carme riu. En Pere seu a terra i ella el segueix. Tot i fa temps que no tenen un moment tan íntim, continua estant igual d'espavilat que sempre. En Pere se la mira. Li toca la cara amb tendresa.

PERE

(apartant-li els cabells de la cara)

Com estàs, Carmeta?

CARME

Bé.

En Pere coneix perfectament la Carme i sap que es fa la forta i que sempre ho porta tot per dins, per no amoïnar als altres.

PERE

(agafant-li la mà a la Carme)

Carme, escolta... ho sento.

La Carme se'l mira.

CARME

(amb molta tendresa)

Pere...

PERE

He estat un covard, Carme. Amagant-me aquests dos anys. Tot per por. Per por d'anar al front a combatre. I mira ahir, i mira avui.

CARME

Pere, no...

PERE

(amb molta tristor)

Carme he de marxar. Només us portaré problemes.

CARME

Pere, no. A tu no et puc perdre. Aguanta uns dies més. Si els italians són aquí, significa que això ja està, que ja ha acabat.

En Pere la mira, embadalit, i somriu. Se l'estima tant.

CARME

Mira, podem fer com avui i a les nits portar-te menjar. Tu no tornis a sortir del corral, d'acord? Quan no t'he vist se m'ha parat el cor...

Ell somriu. Els dos es miren i somriuen. En Pere li fa un petó.

PERE

(acariciant-la)

Carme, si la cosa es posa molt negre i he de marxar et deixaré un senyal.

(la mira als ulls i després mira el penjoll que porta. L'agafa amb la mà i amb l'altre treu el que porta ell al coll. Són iguals)

Si m'escapo et deixaré el penjoll aquí, al rebost.

Ella somriu

PERE

(observant el rebost)

On prefereixes? Al costat de les conserves o penjat entre les llonganisses?

CARME

(mig rient. Una mica acaramel·lats)

On vostè vulgui

Els dos riuen. Es miren. Es queden parats. La Carme s'acosta i li fa un petó, amb passió. Fa temps que no gaudeixen d'un moment tan íntim. S'acaricien, es fan petons i es miren enèrgicament. I, finalment, es fan l'amor l'un a l'altre.

Al cap d'una estona, els dos estan estirats al rebost, amb poca roba. El Pere l'abraça i li fa petons al front. S'abracen. La Carme s'alça i es queda recolzada sobre un braç.

CARME

(mirant en Pere i acariciant-lo)

Has de tornar al corral.

Ell diu que si amb el cap. Per un moment, han marxat lluny de la guerra, però han tornat a posar els peus a terra. En Pere s'alça i es queda assegut al costat de la Carme. S'acosta i li fa un petó. La Carme somriu, s'aixeca i es posa el camisó.

PERE

(buscant-li la mirada)

Eh, recorda el meu pacte, Carmeta.

Ella s'ajup i li fa un petó

CARME

(agafant el penjoll d'en Pere)

El recordo

El mira. Somriu. S'aixeca i marxa. En Pere la mira mentre se'n va.

38   **INT. ESCALES REBOST - MATINADA.**

38

La Carme baixa les escales amb el llum d'oli a les mans. Somriu. Està feliç. L'estona amb en Pere ha estat una dosi d'energia. Tot i això, continua amb un peu a fora i

un peu a dins de la realitat, perquè sap que fins que acabi la guerra no respirarà tranquil·la.

39   **INT. SALA - MATINADA.**

39

En baixar l'últim graó veu que hi ha algú a la sala. És el general. Està assegut al banc de la sala. Té les mans a sobre la taula, juntes. Imponent. Somriu per sota del nas. La Carme es queda parada.

GENERAL ITALIÀ

(sense mirar-la. Amb to burleta i prepotent)

¿Qué, está contenta?

La Carme calla. El general s'aixeca.

GENERAL ITALIÀ

(mentre va cap a ella. Divagant)

Ai... creo que se lo ha pasado muy bien allí dentro.

(mirant a la Carme)

Tranquila, è normale.

(continua caminant)

Però, ¿Qué puede haver allí dentro que le haya entretenido tanto ?
Mmmhhh... sono curioso.

(el general arriba a ella i s'acosta. Mentre li toca la cara, apartant-li

els cabells. La Carme s'intenta apartar)

Ah, ho capito che cosa é. é una cosa que tutto el mondo quiere. Que tutto el mondo necesita. Que tutto el mondo persigue.

(mirant-la als ulls. Exagerant una mica)

Ah, é l'amore.

La Carme sap molt bé que està passant. Però no vol entrar al joc del capità. Si ha de patir, patirà ella. Deixant en Pere i els altres al marge. Comença a sentir com, de mica en mica, les paraules del general li cremen a dins.

GENERAL ITALIÀ

(acariciant-la)

E la persona que hay allí, non é una persona cualquiera. E una persona importante per te. Perque solamente protegemos a quienes queremos.

La Carme es mostra contrària a les seves carícies. S'aparta. Continua callada, però es pot veure la ràbia que té. El general dona un pas enrere, ara ja no riu. Es queda plantat davant d'ella.

GENERAL ITALIÀ

(amb una mirada penetrant)

Que salga.

La Carme calla. Per res delatarà al seu marit. El general riu, irònicament, i s'aparta la jaqueta del cos, deixant entreveure la pistola que porta al cinturó. La Carme

continua sense dir res. La seva expressió facial també ha canviat. Es queda ferma. Forta.

GENERAL ITALIA

(agafant la pistola i carregant-la)

Estás segura di questo? Di non dire niente?

La Carme no diu res. L'italià carrega la pistola. La Carme no defalleix. Ell l'apunta. Està molt tranquil, sembla que ho porti fent tota la vida això d'apuntar a persones. Acciona el gallet.

En aquest moment en Pere apareix per darrere la Carme.

PERE

(alçant les mans en senyal de rendició)

Espere, espere, espere. ¡Pare!

CARME

(mentre en Pere es posa davant la seva dona en senyal de protecció)

No! Pere...

La Carme l'intenta agafar per les espatlles per separar-lo del punt de mira de la pistola. El general es mira en Pere, desafiant. L'apunta amb la pistola. Ell retrocedeix i s'allunya de la Carme, per tal d'evitar que pugui prendre mal.

PERE

(posant-se davant de la cuina)

Me quieres a mi, ¿no?

El general l'apunta.

La Maria apareix pel passadís. El general no l'ha vist perquè està d'esquena a les habitacions. La dona va cap a ell quan la Carme ho intenta evitar. La situació no se'n pot anar de les mans. El general es gira, per saber què està passant i en Pere aprofita aquest moment per escapar per la porta del darrere i córrer camp a través. Tot va molt de pressa. És qüestió de segons. El general es queda apuntant a les dones.

GENERAL ITALIÀ

(veient el que ha passat. Cridant)

Merda! Eh, ragazzo! Viene di qua!

El criat surt a mig vestir de l'habitació, a correuita, posant-se la camisa.

GENERAL ITALIÀ

(nerviós. Agafant-lo del coll de la camisa)

Txe! Ascolta! Vai dietro di lui e uccidilo!

(donant-li l'arma)

Dai, soldato, dai!

Aquest obeeix i surt a correquita darrere el marit. El general mira les dues dones. Li bull la sang. Va cap a la Maria i la mira amb molta ràbia.

CARME

(mentre el general aixeca la mà)

No, si us plau, no.

El general li pega. Aquesta cau sobre el banc de fusta. La Carme va corrents i l'ajuda a seure bé. Les dues es queden assegudes al banc.

CARME

(mentre li mira la cara i l'abraça)

Tranquil·la, mare.

A la Maria li vull la sang. La Carme l'agafa de les mans.

CARME

(mentre el general va d'un cantó a l'altre de la sala)

Mare, miri'm a mi. Tranquil·litzis.

GENERAL ITALIAÀ

(d'un cantó a l'altre de la sala. Molt nervós. En veu baixa)

Ma, porco dio, questo uommo di merda.
 Ma còme è potutò succedere. Spero che
 lo uccida, spero che lo uccida...

La Isabel surt pel passadís amb en Josep. No saben què ha passat. El general els veu. La Carme s'aixeca i es posa davant d'ells. Símbol de protecció. En Josep s'arrapa a les faldilles del camisó de la seva mare. La Isabel està darrere seu, passant el braç per sobre les espatlles del nen.

ISABEL

(a cau d'orella)

Però Carme, què ha passat?

GENERAL ITALIÀ

(amb molta ràbia)

Cállense! Non voglio sentiré una
 parola

No para de donar voltes d'una banda a l'altra de la sala. Està molt enfadat. La Isabel es mira la Carme. Ella se la mira amb pena, frustració, però alhora ràbia.

Se sent un tret. La Isabel es queda glaçada.

JOSEP

(espantant. Arrapant-se més a la mare)

Ai, mare, que ha estat això?

La Carme tanca els ulls. Seu al banc de la taula. Es posa el Josep a la falda. Es conté les ganes de plorar. S'aguanta la ràbia i mira el general. Aquest ha deixat de caminar d'un cantó a l'altre. Va cap a la taula. Es planta davant les dones. Agafa la gerra de vi que hi ha sobre la taula.

GENERAL ITALIÀ

(a la Isabel)

¿Ragazza, puedes traer unas copas?

La jove es queda parada.

GENERAL ITALIÀ

(alçant el to de veu)

Ragazza, copas.

La Isabel va a la cuina i porta un got.

GENERAL ITALIÀ

(mirant-la de dalt a baix. Amb burla)

Grazie.

El general agafa la gerra, el got, i l'omple de vi. L'agafa i l'alça. La Carme no se'l pot ni mirar. Mou les cames, amb nerviosisme, i en Josep, que està a la seva falda, va donant saltirons. L'italià para en sec, es mira

el got amb vi i en lloc d'endur-se'l a la boca li deixa davant la Carme. Ella es mira el got i se'l mira a ell.

GENERAL ITALIÀ

(amb superioritat)

Beve.

Ella li gira la cara.

GENERAL ITALIÀ

(acostant-li el got)

Ho detto "beve".

La Carme no fa res. Li aguanta la mirada, amb molta ràbia, però no es mou. En veure que no fa cas, es posa a riure, però no d'alegria, sinó amb ràbia continguda.

En aquest moment el criat entra per la porta. Esbufegant. Mira el general, li fa un gest afirmatiu amb el cap i li dona la pistola. El general es tranquil·litza i la guarda. L'agafa per l'espatlla i li dona un copet a la cara en senyal d'aprovació.

GENERAL ITALIÀ

(posant la mà a la cara del noi)

Buon ragazzo.

El general es gira cap a les dones i agafa el got amb vi.

GENERAL ITALIÀ*(alçant el got)*

Cin cin.

La Carme li aparta la mirada. Li bull la sang, està plena de ràbia, té ganes d'aixecar-se i cridar i de trencar-ho tot, però sap que si diu alguna cosa serà pitjor. La Maria i la Isabel estan paralitzades des de fa estona, només es miren a la Carme i al general, com si fos un combat a dues bandes.

GENERAL ITALIÀ*(dirigint-se a les dones. Somrient)*

Buona e bellíssima notte.

El general entra al passadís i va fins a l'habitació, deixant la. Sala enrere. La Carme el segueix amb la mirada. Un cop ja no hi és, es mira el criat amb molta ràbia. Ell està cansat, encara esbufega. Deu haver vingut corrents des del lloc on ha disparat. El criat se la mira, amb pena, fins i tot sembla que se senti culpable. Té els ulls tristos. Agafa aire, empassa saliva i s'aproxima fins a la taula. Estan un davant de l'altre. Totes les dones el miren. El criat posa la mà a la butxaca del pantaló i deixa sobre la taula el penjoll d'en Pere.

PART IV: PROPOSTA PLANIFICACIÓ

1. SUBVENCIONS

Per què una TVMovie?

En un primer moment, la idea inicial del projecte era crear un llargmetratge cinematogràfic per ser emès en sales de cinemes, però després d'unes tutories amb el tutor es va parlar que pot ser el format d'una TVMovie seria més adequat per al projecte.

Degut a la baixa distribució de films catalans en pantalla i als aspectes tècnics del projecte com la durada final, uns 65 minuts, i el lligam amb l'etapa històrica que representa es va arribar a la conclusió que el projecte tindria més sortida si s'emetés a la televisió pública catalana. Tenint en compte que films com *Federica Montseny, la dona que parla* de Laura Mañá o *Ebre, del bressol a la batalla* de Roman Parrado, es creu que *Els Hostes* podria seguir els passos d'aquestes TVMovies.

El pas a la realització

Primer de tot, es creu important destacar que les despeses monetàries que es generarien en la realització d'aquest projecte no excedirien a un pressupost extremadament elevat. Les poques localitzacions i el baix nombre de membres de l'equip actoral afavoriria la destinació dels fons a la caracterització de les localitzacions i el vestuari.

Per tal de poder plantejar una producció solvent, s'ha cregut convenient buscar diferents organismes que poguessin adjudicar una subvenció al projecte. Reduint, d'aquesta manera, els costos de la productora.

La Generalitat de Catalunya, juntament amb l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC) atorguen diferents subvencions per a la producció de llargmetratges cinematogràfics i obres ficcionals destinades ser emeses per televisió. Pel que fa a

aquesta última, destacar que s'ofereix una quantia del 60% de la despesa, amb un límit de 400.000 € per aquelles obres que siguin en versió original en llengua catalana. L'únic requisit que la diferencia de les altres subvencions, és el de presentar un contracte definitiu o, en el cas que aquest no estigui efectuat encara, una carta de compromís amb una empresa titular de l'explotació d'un canal de televisió d'àmplia difusió al territori català.

Una de les altres subvencions de les quals es podria beneficiar el projecte està relacionada amb la producció de llargmetratges cinematogràfics. Aquesta, que encara no ha estat publicada per aquest 2021, planteja l'aportació d'una quantia del 60% de la despesa, amb un límit de 500.000 €, per aquelles obres audiovisuals que siguin projectes d'autors i òperes primes o segons llargmetratges d'un nou realitzador en versió original catalana, occitana o arenesa.

Pel que fa a la fase de desenvolupament, el ICEC atorga una subvenció per al desenvolupament de projectes audiovisuals. Aportant una quantia del 60%, amb un límit de 25.000 €, la subvenció subvencionaria les tasques relacionades amb el guió (reescriptura, assessorament extern i traducció) disseny i elaboració de material gràfic i visual promocional, elaboració d'un pla de màrqueting i promocional, despeses de viatges a les localitzacions, entre d'altres.

Pel que fa a la llengua, la ICEC presenta una subvenció per a la promoció dels llargmetratges cinematogràfics en versió original en català, occità o aranès. L'aportació monetària seria d'una quantia del 60% de la despesa amb un límit de 180.000.000 €. Entre els requisits que es demanen, està el d'estrenar en 3 sales de cinema per als projectes d'autors i òperes primes.

2. PLANIFICACIÓ

2.1 PLA DE PRODUCCIÓ

A continuació es mostra una taula en la qual es contemplen totes les activitats del procés de producció del producte audiovisual. Destacar que s'ha reservat la part inicial del procés per a la revisió del guió, ja que seria interessant fer una repassada al projecte un cop se sàpigues el capital del qual es disposa per engegar la producció.

PLA DE PRODUCCIÓ										
PROJECTE: ELS HOSTES										
ACTIVITATS	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG
Repàs guió literari	X									
Elaboració guió tècnic		X								
Selecció localitzacions			X							
Càsting actors			X							
Primera lectura del guió				X						
Assaig amb actors				X						
Construcció escenografia				X	X					
Confecció vestuari				X	X					
Proba personal tècnic, artístic i equips					X					
Rodatge						X				
Edició							X			
el·laboració banda sonora							X			
Colorització								X		
Disseny pòster								X		
Tràiler + Teaser									X	
Promoció										X
Distribució										X
EQUIPS	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG
GUIÓ	X	X								
DIRECCIÓ		X	X	X	X	X				
PRODUCCIÓ			X	X	X	X	X	X	X	X
ACTORS			X	X	X	X				
VESTUARI				X	X					
EQUIP TÈCNIC - SO/ LLUM				X	X	X				
DIRECCIÓ ART				X	X	X		X		
EDITORS							X	X	X	
MÚSICS							X			

2.2 PLA DE RODATGE

Tot seguit es poden observar dues taules que representen el pla de rodatge de la producció. Per elaborar-la s'ha tingut en compte la disposició dels espais. S'ha plantejat la gravació dels espais exteriors abans que els interiors per actuar amb marge de temps si, per alguna circumstància, s'ha de refer o tornar a gravar alguna de les escenes. Pel

que fa a les escenes localitzades en interiors, aquestes s'han agrupat per la franja horària on han de tenir lloc. D'aquesta manera, es creu que s'obté una major eficàcia i fluïdesa per a l'equip tècnic de llum, ja que, com s'ha esmentat anteriorment, el rodatge d'interiors tindria lloc en un plató.

[illegible]

EXT/INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT	INT
DIA/NIT	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA	DIA
LOCALITZACIÓ/ESTUDI	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST	EST
Nº PÀG. GUIÓ	1	5	35	37-44	8			11	45	46				
Nº D'ESCENA	1	7	27	28	8			11	30	31				
PLA DE RODATGE														
ELS HOSTES														
Logo productora														
Director/a														
Nom de la productora														
CÀMERA	Steadycam													
	Grua													
	ALTRES													
PERSONATGES	Nº													
CARME	1	1	1	1	1	1		1	1	1				
G. REPUBLICÀ	2		2											
G. ITALIÀ	3				3									
JOSEP	4	4	4	4	4									
MARIA	5		5	5	5				5					
ISABEL	6		6	6	6	6		6						
CRISTÓ	7				7									
PERE	8													
NENA	9													
SOLDAT JOVE	10		10			10		10						
SOLDAT ITALIÀ	11													
SOLDAT REPUBLICÀ 1	12		12											
SOLDAT REPUBLICÀ 2	13		13											

3. PROPOSTA EQUIP FEMENÍ

Tenint en compte que l'objectiu principal de l'autora és portar a la pantalla la història d'una dona explicada des dels ulls d'una dona, es creu convenient que aquesta visió feminista es traslladi a les altres parts de la producció, com és el cas de l'equip de producció i de rodatge.

Un estudi realitzat pel Ministerio de Cultura y Deporte del govern espanyol, destaca que el passat 2020 del total de 668,1 mil persones que treballen dins del sector cultura només 276,6 mil eren dones. Representant el 41,4% de les persones que treballen en aquest sector cultural. Dins del sector, pel que fa a l'ocupació referent a les activitats cinematogràfiques, de vídeo, ràdio o televisió les dones representen un 40,3%, un total de 27,3 mil persones entre les 67,7 mil que formen el total.

Pel que fa a la titularitat de drets de la propietat intel·lectual en concepte d'autor, destacar que, pel que fa a obres cinematogràfiques i audiovisuals l'any 2019 només 245 (32,7%) dones van ser registrades com autores d'una obra davant el total d'autors masculins, 502.

Referent a les produccions espanyoles, pel que fa a la figura del director/a el 2020 es va registrar que, del total d'obres, el 78,4% havien estat dirigides per homes i només el 16,7% per dones i el 5% per co-direccions entre els dos sexes. En l'àmbit guionístic, el panorama no és gaire diferent. L'any passat un 65,3% de les obres van ser escrites per homes i un 15,3% per dones, deixant un 19,4% a la co-guionització per part dels dos sexes. Es presenta el mateix dins del col·lectiu de professionals artístics i tècnics del món artístic i cultural on les dones representen el 34,9% i els homes el 65,1%.

L'escenari que es presenta dins del món artístic encara està una mica lluny d'aconseguir una equiparació entre el volum d'ocupació per part de dones que d'homes. Per aquesta raó, l'autora creu imprescindible aprofitar aquesta oportunitat per remarcar la figura de la dona dins del món cultural i del món de la producció audiovisual.

3.1 CARTA ACTRIU / ACTOR

Per a fer una proposta d'equip més complerta, s'ha cregut interessant i atractiu, de cara a la presentació del projecte, contactar amb una actriu pel paper principal i un actor per un dels papers secundaris.

Pel que fa a l'actriu s'ha contactat amb la Natàlia Barrientos. Aquesta jove de 24 anys ha format part de produccions per a cinema, televisió i teatre. El seu reconeixement es deu, en gran part, a la participació com a Berta Figuera dins la sèrie Les de l'hoquei, produïda per TV3 l'any 2019.

Il·lustració 55. Natàlia Barrientos. Autor desconegut

Primerament es va contactar amb l'empresa d'actors i actrius a la qual pertany, Marta Tor Actors. Es va plantejar a l'empresa si la Natàlia estaria disposada a llegir el tractament de l'obra i, en el cas que li despertés interès, redactar una carta o petit escrit explicant quines coses del projecte l'havien dut a acceptar l'oferta de participació si algun dia aquest projecte s'arriba a fer realitat. L'actriu va respondre això:

M'interessa el projecte perquè sempre m'agrada treballar amb gent amb ganes que tot just comença. Per mi és molt important donar suport a iniciatives que venen de dones joves en formació, ja que jo també em considero part d'aquest sector i crec que no se'ns donen prou oportunitats. A més, crear projectes audiovisuals des d'una visió radicalment femenina em sembla del tot necessari en el moment en que vivim.

Natàlia Barrientos

Pel que fa a l'actor, s'ha contactar amb en Marc Tarrida. Aquest jove actor igualadí de 24 anys ha format part de produccions per a teatre i televisió, com és el cas de Com si fos ahir, de TV3. A més a més, destacar que en Marc es el cocreador i actor de la companyia de teatre Duo Fàcil amb la qual ha estrenat obres tant dins com fora de la comunitat autònoma de Catalunya.

Il·lustració 56. Marc Tarrida Aribau. Autor desconegut

L'autora va contactar amb en Marc Tarrida a través d'una xarxa social, ja que, els dos es coneixen des de fa uns anys. Es va explicar el projecte a en Marc i aquest va accedir a llegir el tractament de l'obra. Seguint el *modus operandi* utilitzat amb la Natàlia Barrientos, l'actor va voler mostrar el seu interès després de la lectura.

Jo Marc Tarrida Aribau amb DNI 47117754T

Deixo per escrit que m'he llegit el projecte de la Gemma Claramunt i en el que m'interessa poder participar-hi si es du a terme. La temàtica i el tracte que en fa trobo que està molt ben cuidat, redignifica la història de tantes famílies i com la van viure en una Catalunya més rural, sortint de les grans ciutats. A més, ubica els fets molt a prop d'on jo he viscut tota la vida, fet que fa que hi tingui un interès personal més gran. Poder treballar amb projectes que neixen des d'una pulsio humana/artística per tendres que siguin, sempre ve de gust treballar-hi. I aquest n'és un exemple.

CONCLUSIONS

Primer de tot, m'agradaria esmentar que realitzar aquest Treball de Final de Grau ha estat dibuixar la cara i donar una passa més dins d'aquest projecte que m'acompanya des de fa tants anys. Tinc un gran lligam emocional amb la Guerra Civil Espanyola, ja que tant la família materna com la paterna van viure històries durant aquest període històric que els van marcar la vida. La meva àvia materna, quan tenia vuit anys, va perdre el seu pare a la batalla de l'Ebre i recordo que, de petits, ens explicava com va viure aquesta etapa de la seva vida mentre vivia a Barcelona. El meu avi patern, en Josep dins *Els Hostes*, en canvi, ho va viure d'una manera molt diferent. Al camp tenien recursos suficients per no passar gana i, com diu ell, anar fent. Recordo comparar les dues històries, ciutat vs camp, i els sentiments que sentien cadascú a l'hora d'explicar-ho. Crec que aquest lligam ha estat un aspecte clau a l'hora de construir el projecte audiovisual. Li tinc tanta estima al relat que, d'alguna manera, sento que estic fent un homenatge a allò que van viure els meus avis, tant els que hi són com els que ja han marxat. Això ha provocat que hagi estat molt exigent amb mi mateixa i que m'hagi preguntat constantment: Gemma, ho estàs fent el millor que pots? Obtenint com a resultat un projecte amb cara i ulls.

Aquest treball ha provocat que surti de la meva zona de confort. Passar d'explicar la història de la meva família a imaginar-me-la en tota la seva complexitat. A través de la creació del vestuari, dibuixat digitalment a mà, o el disseny de localitzacions i escenografia he descobert parts del procés de creació que no havia tocat mai i que han enriquit els meus coneixements artístics. A més a més, destacar que he viscut al camp tota la vida i això, en alguns moments, ha jugat en contra meu. L'escenari en el qual es presenta la història és tan proper al meu dia a dia que hi havia coses, com l'utilleria, que tinc tan interioritzades que, en alguns moments, a l'hora de portar-les sobre el paper, passava per alt. Això ha provocat que sovint hagués de qüestionar-me i examinar allò que havia escrit per dir: Segur que no t'has deixat res?

Per últim, destacar que estic orgullosa de la feina feta, però com autocrítica, voldria esmentar que podria haver anat molt més enllà i tractar temes com la creació d'uns

pressupostos orientatius o la constitució d'un equip tècnic format per professionals del sector i professionals emergents. El fet d'haver cursat únicament el TFG aquest any ha ajudat al fet que m'impliqués molt més en el projecte. Si, a més a més hagués estat cursant assignatures el resultat hauria estat molt diferent. Tot i això, sóc conscient que si el projecte s'arriba a produir, hauria de passar per un procés de revisió per obtenir un producte encara molt més bo.

BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- Anònim (6 gener 2014) Gastone Gambara, a la dreta de la imatge, amb comandaments del CTV. [Fotografia]
- BatlleP, E. (2016). *Mapa guerra civil* [Image]. Recuperat de: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Mapa_guerra_civil.png
- Bougleux, A., [grupcerca] (15 de febrer de 2012) *Montbui, me'n recordo*. [video]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=4toJVFVDCNc>
- Cánovas, A. (6 de maig de 2011) *Boletín nº25 de la agupación de miniaturistas militares. 2º Trimestre de 1967*. Miniaturas militares by Alfons Cánovas. Recuperat de <http://miniaturasmilitaresalfonscanovas.blogspot.com/2011/05/boletim-n-25-de-la-agupacion-de.html>
- Capa, R. (30 abril 2017). *General Enrique Líster i Ernest Hemingway. Mora d'Ebre*. 5/11/1938. [Fotografia]. Recuperat de <https://www.facebook.com/GCESPCOLOR/photos/721977081307056>
- Codex. (1966) *Crónica de la Guerra Civil Española no apta para irreconciliables* (Vol.5), Buenos Aires, Argentina: Ediciones Codex.
- Cuerda, J. (Director) & Bovaira, F. (Productor). (1999). *La llengua de las mariposas*. [Pel·lícula] Espanya: Sogetel, Las Producciones del Escorpión, Canal+Espanya, TVE.
- Dibb, S. (Director) & Kuhn, M. (Productor). (2014) *Suite francesa* [Pel·lícula] Co-producció Regne Unit, França, Canadà: Aalliance Films, Qwerty Films, Scope Pictures.
- Garaño, J. Arregi, A. Goenaga, J. (Directors) & Berzosa, X. (Productor). (2019) *La trinchera infinita* [Pel·lícula] Co-producció Espanya – França: La Claqueta P.C., Manny Films, Irusoin, Moriarti Produksioak
- Generalitat de Catalunya, Institut Català d' Empreses Culturals. (2021). *Producció d'obres audiovisuals destinades a ser emeses per televisió*. Recuperat de https://icec.gencat.cat/web/shared/OVT/Departaments/CLT/ICEC/Documents/AUDIOVISUAL/TEC074_GUIA1_2021.pdf

- Generalitat de Catalunya, Institut Català d' Empreses Culturals. (2020). *Guia tramitació de la subvenció producció de llargmetratges cinematogràfics de ficció*. Recuperat de: <https://icec.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Subvencions-per-a-la-produccio-de-llargmetratges-cinematografics?category=73da721c-a82c-11e3-a972-000c29052e2c>
- Generalitat de Catalunya, Institut Català d' Empreses Culturals. (2021). *Desenvolupament de projectes audiovisuals*. Recuperat de: https://icec.gencat.cat/web/shared/OVT/Departaments/CLT/ICEC/Documents/AUDIOVISUAL/TEC055_GUIA_2021.pdf
- Generalitat de Catalunya, Institut Català d' Empreses Culturals. (2020). *Guia pràctica per a presentació de subvencions: promoció de llargmetratges cinematogràfics en versió original catalana o occitana, en la seva variant aranesa*. Recuperat de: <https://icec.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Subvencions-per-a-la-promocio-de-llargmetratges-cinematografics-en-versio-original-catalana-o-occitana-en-la-seva-variant-aranesa?category=73da721c-a82c-11e3-a972-000c29052e2c>
- Hernández Cardona, FX., Hernández Pongiluppi, M. (2018) *Ebre 1939. Imatges d'una batalla*, Barcelona, Espanya: Angle Editorial.
- JM, Mister. (12 desembre 2019). *Uniformes espanyoles – Guerra Civil Española*. Miniaturas JM. Recuperat de http://miniaturasjm.com/uniformologia/pagina_58/
- Instituto Luce. [PoliticalRadar] (4 maig 2020) *La Guerra Civil Española y los italianos*. [video] Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=kYJBKzn5I8M>
- Jorba i Soler, A., (1982) *Agonia d'una ciutat: crònica dels fets més importants ocorreguts a Igualada en el període 1936-1939*, Igualada, España: falta editorial
- Aranda, V. (Director) & Vicente Gómez, A. (Productor). (1996). *Libertarias* [Pel·lícula]. Espanya. SOGETEL, Lola Films S.A., Academy Pictures, Era Films.
- Líster, E., (1966). *Nuestra Guerra*, París, Francia: Colección Ebro.

- Martínez Lázaro, E. (Director) & Cerezo, E. Costa, P. (Producers). (2007). *Las 13 rosas* [Pel·lícula]. Co-producció Espanya – Itàlia: Enrique Cerezo P.C., Pedro Costa P.C.
- Ministerio de cultura y deporte. (2021) *Indicadores estadísticos culturales vinculados al cine y desglose por sexo*. División de Estadística y Estudios. Recuperat de: <https://www.culturaydeporte.gob.es/dam/jcr:7ac137b6-b8a6-4f1d-afcd-86ea6972d652/datos-estadisticos-cine.pdf>
- Ministerio de cultura y deporte. (2021) *Indicadores y Estadísticas Culturales desagregadas por sexo. Situación actual y perspectivas de futuro*. División de Estadística y Estudios. Recuperat de: <https://www.culturaydeporte.gob.es/dam/jcr:86c2aa44-336e-429d-beb3-64bb52c55eb7/informes-estadisticas-desagregadas-por-sexo.pdf>
- Parrado, R. (Director) & Marcos, O. Esteve, M. (Producers). (2015). *Ebre, del bressol a la batalla*. [Pel·lícula] Espanya: Setmàgic Audiovisual, Enciende TV, Televisión de Galicia (TVG), Canal Sur Televisión, Dis Productions.
- Pernau, J. (1989) *Diario de la caída de Catalunya*, Barcelona, España: Ediciones B
- Pont, M. (2005). *Vocabulari del pagès*, Sabadell, España: Editorial Proa.
- Quer, S. (Directora) & Porté, M. Martín, A. Flores, J. (Producers). (2016). *La llum d'Elina*. [Pel·lícula] Co-producció Espanya- Suïça: Distinto Films, TV3, Producciones Cibeles, Bohemian Films, TVE, Beta Film GmbH, Canal Sur Televisión, Cinéforom, Radio Télévision Suisse (RTS).
- Thomas, H. Romero, L. Salas Larrazábal, R. Viñas, A., (1979). *La guerra civil española*, Madrid, España: Ediciones Urbion.
- Tivissaramfilms. [catcarresquet] (26 de maig de 2019). *80è Aniversari final de la Guerra Civil a Tous Batalla de Santa Coloma de Queralt a Igualada V2*. [video] Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=bXwgAODzwsc>
- Uribe, I. (Director) & Santana, A. Bovaira, F. (Producers). (2002). *El viaje de Carol*. [Pel·lícula] Co-producció Espanya – Portugal: Sogecine, Aiete Films, Ariane Films, Take 2000, Canal+Espanya
- Villaronga, A. (Director). & Passola, I. (Productora). (2017). *Incerta glòria* [Pel·lícula] España: Massa d'Or Produccions

- Villaronga, A. (Director) & Passola, I. (Productora). (2010). *Pa negre*. [Pel·lícula]
Espanya: Massa d'Or Produccions, Televisión de Galicia (TVG).

